

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

SUPREMA HAC EDITIONE CURA, ATQUE STUDIO CASTIGATA, ET ADAUCTA.



VENETIIS, MDCCXXXIX.

APUD FRANCISCUM PITTERI.

Superiorum Permissu, ac Privilegio.

R. P. Piro-

GRÆCORUM
LITERÆ
VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Alpha	Α	α	a
Bita	Β	β	b
Gamma	Γ	γ ſ	g
Delta	Δ	δ	d
Epſilon	Ε	ε	e
Zita	Ζ	ζ	z
Ita	Η	η	i
Thita	Θ	ϑ θ	th
Iota	Ι	ι	i
Cappa	Κ	κ	c.k
Lamda	Λ	λ	l
My	Μ	μ	m
Ny	Ν	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	Ο	ο	o parvum
Pi	Π	π ϖ	p
Rho	Ρ	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	Τ	τ ꞇ	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	Χ	χ	ch
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarundam literarum pronunciatione.

β pronunciatur ut *b* latinum, tametſi quidam malint pronunciare ut *v* conſonans.

δ pronunciatur ut *d* latinum, ſed aliquanto bleſius.

η a Græcis noſtris pronunciatur ut *i* latinum; ſed revera magis accedere debet ad ſonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & *ω* hodie pronunciatione non diſtinguuntur; ſed tamen credibile eſt, *ω* apud veteres Græcos aliquanto ſonantius, ac plenius fuiſſe.

υ pronunciari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad ſibilum preſſis; ſed Græci noſtri ita pronunciant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipſo nomine patet, duplici ſono pronunciari deberent; ſed jam uſus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut *αι*, *ει*, *οι*, *ου* tamquam ſimplices vocales proferantur. Itaque *αι* valet *a*, *ει* & *οι* valent *i*; *ου* valet *u*.

γ ante *γ* ſonat perinde ut *ν*, ut ἄγγελος, *nuncius*: item ante *κ*, ut πέφαγκα, *apparui*; ante ξ, ut λύγξ, *ſingultus*; & ante χ, ut ἔγχος, *haſta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo *γ*, modo *ν*.

NE-

NEXUS LITERARUM.

αι valet	αι.	ην valet	ην.	τα valet	τα.
ἀπο	ἀπο.	και	και.	ταῖς	ταῖς.
αν	αν.	καὶ	καὶ.	τε	τε.
αυ	αυ.	καὶ	καὶ.	ται	ται.
γὰρ	γὰρ.	κατὰ	κατὰ.	τη	τη.
γεν	γεν.	λλ	λλ	τῆς	τῆς.
γρ	γρ.	μεν	μεν.	τὴν	τὴν.
δὲ	δε.	ου	ου.	το	το.
δια	δια.	παρα	παρα.	τὸν	τὸν.
ει	ει.	πρ	πρ.	τῶν	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	ρι	ρι.	τῶν	τῶν.
ἐν	ἐν.	σθ	σθ.	τοῦ	τοῦ.
ἐξ	ἐξ.	σσ	σσ.	υι	υι.
ἐπι	ἐπι.	στ	στ.	υν	υν.
ἐστι	ἐστι.	σχ	σχ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σπ	σπ.		

De Divisione Literarum.

Septem sunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Reliquæ omnes sunt Consonantes.

De Divisione Vocalium.

Vocales:
- Longæ, η, ω.
- Breves, ε, ο.
- Ancipites, α, ι, υ.
- Mutabiles, α, ε, ο.
- Immutabiles, η, ι, υ, ω.
- Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur Longæ, quia suapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia modo producuntur, modo corripiuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Præpositivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis; Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis subsequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi:
- Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
  valent, æ, av, i, ev, i, u,
- Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.
  valent, a, i, o, iv, yi, ou.
- Mutabiles, αι, αυ, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, si recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem sonum reddunt: Impropriæ, quia simplicem efficiunt sonum. Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De

De Divisione Consonantium.

Consonantes { Mutæ: Semivocales.

Mutæ { Tenues, π, κ, τ. Mediæ, β, γ, δ. Aspiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima spiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aspiratæ, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aspiratam sibi affinem.

Mutæ inter se affines	π, β, φ,	*propter idem instrumentum*	Labiorum.
	κ, γ, χ.		Palati.
	τ, δ, θ.		Dentium.

Semivocales { Liquidæ, seu Immutabiles: Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia post Mutam positæ quasi liquescunt: Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ consonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { ζ valent σδ, vel δσ: ξ valent, κσ, γσ, χσ. ψ valent πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis est suæ potestatis; *nec Liquida, nec Duplex; credita non vera litera, sed potius sibilus.*

De Accentibus.

Accentus sunt tres: Acutus ΄: Θεός, *Deus*: Gravis ` : τιμὴ, *honor*: Circumflexus ῀: ποιῶ: *facio*. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, & antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt syllabam; Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: sed τίς interrogativum semper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt: Lenis, sive Tenuis, ᾿: ut ἐς: Asper, sive Densus, ῾: ut ὁ:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo spiritum Lenem, vel Asperum accipit in principio: ut ὄρος, *mons*: ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipiente ab ὑ, vel ῥ aspirantur. Sed si in medio ρ geminetur, prius Leni spiritu, alterum Aspero notatur, ut ἔῤῥωσο, *vale*.

De Apostropho.

Apostrophus ᾿ est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apstrophum vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι: ut κατ᾿ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν: βȣ́λομ᾿ ἐγὼ, pro βȣ́λομαι ἐγώ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis, aut diphthongus Aspirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in suas Aspiratas: ut ἀφ᾿ οὗ, pro ἀπὸ ȣ῟: νύχθ᾿ ὅλην, pro, νύκτα ὅλην.

De

De Partibus Orationis.

Octo sunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpositio.

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera sunt tria: Masculinum, Fœmininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex est: Præpositivus, ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc: *apud Italos, il, la, lo*: Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Subjunctivus.

	Singular. N. G. D. A.	Dual. N, A. G, D.	Plural. N. G. Da. A.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ,

Articulus Præpositivus.

	Singular. N. G. D. A.	Dual. N, A. G, D.	Plural. N. G. Da. A.
Masc.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἳ, ὧν, οἷς ν οὓς.
Fœm.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν.	ἅ, αἷν.	αἳ, ὧν, αἷς, ἃς.
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν,	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

De Nomine.

Nominum Declinationes ſunt decem : Quinque nominum Simplicium, Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium ſunt pariſyllabæ, ideſt non creſcentes in genitivo: Quinta vero eſt impariſyllaba, in genitivo creſcens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, ας, & ης, generis tantum maſculini, ut, ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryſes: ſed ὁ, ἡ λῃστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν.
Plural. Nom. οἱ αἰνεῖαι, Gen. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τοὺς αἰνείας, Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου: Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.
Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuo in ων.

In

In prima autem, & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a masculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

De Datívo.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας, Dorice declinata, formant Gen. *in* α, *ut* ὁ θωμᾶς, τοῦ θωμᾶ.

De Vocativo.

Attice Vocativus est idem cum nominativo, & Poetice nominativus pro vocativo usurpatur, non tamen contra.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κυνώπης, impudens: Composita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ mensor; a τρίβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφῆτα, ὦ σκύθα, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῆ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτὰ, Genit. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταί.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν.
Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nomin. Accus. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finita in, δα, θα, ρα, & α purum, retinent in toto singulari α. Itaque Genitivus est in ας: Dativus in ᾳ: Sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. His adde Θέκλα, Tecla, Genit. ας, Dat. ᾳ. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Sing.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc ὦ φιλία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ φιλία, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.

Plur. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας. Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nomin. Accus. Vocat. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plural. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo, & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ *pro* ἀλκῇ *robori, & plurima augentur syllabis* φι, *&* φιν, *ut* θύρα *janua*, θύρηφι.

Declinatio Tertia

Duas continet terminationes: ος, & ον: ος masculini, fœminini, & communis generis; ον, neutrius: ut ὁ καρπὸς fructus; τὸ ξύλον lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, fructus. Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ. Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Accus. Vocat. τὼ καρπώ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, sermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom Acc. Voc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.

Plural. Nom οἱ λόγοι Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον, Voc. ὦ ἄμπελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.

Plural. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις. Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

ᵇ Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄνθρωπον, Voc. ὦ ἄνθρωπε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καὶ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀνθρώπους. Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. Accus. Vocat. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Aoc. ὦ ξύλα.

ᵇ *Poetice Dativus, & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut* παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις. *Pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔει *pro* ἔειον, *lana: & nonnullis* φι, *&* φιν *adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς, *exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μενέλεως Menelaus, τὸ εὔγεων fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων.
Plural. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Singul. Nom. τὸ εὔγεων, Gen. τῦ εὔγεω, Dat. τῷ εὔγεῳ. Acc. τὸ εὔγεων, Voc. ὦ εὔγεων.
Dual. Nom. Accus. Voc. τὼ εὔγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὐγεῳν.
Plural. Nom. τὰ εὔγεω, Gen. τῶν εὔγεων, Dat. τοῖς εὔγεῳς, Accu. τὰ εὔγεω, Voc. ὦ εὔγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in ω, *uti* ἄθως, ἄθω, *Atho mons*; ἕως, ἕω, *aurora*; κέως, κέω, *Ceos insula*; κῶς, κῶ, *Cos insula*; λαγὼς, λαγὼ, *lepus*.

Veteres Attici ν *finalem ex accusativo removerunt*; *ut* ἀγήρω *pro* ἀγήρων. *Unicum est nomen hujus Declinationis in* ως *neutrius generis*: τὸ χρέως, *debitum*.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Titan. Gen. τῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν.
Plural. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.

Sing.

Sing. Nom. ἡ λαμπὰς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας, Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις, & υς pura in genitivo, formant Accuſativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις, & υς non pure declinata, utamque retinent terminationem, α, & ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν: ὁ νέηλυς, advena, τὸν νέηλυδα, & νέηλυν.

Nomina in αυς, & ους, formant accuſativum in αυν, ut γραῦς anus, γραῦν. βοῦς bos, βοῦν, poetice βόα. Sed ποῦς, pes, habet πόδα, & ὀδοὺς, dens, ὀδόντα.

Vo-

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, θόαντος, Thoas: per εντος, ut ὁ χαρίεις, χαρίεντος, gratiosus: per οντος, ut ὁ γέρων, γέροντος, senex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ χαρίεν· ὦ γέρον. Adjectiva tamen in εις habent Vocativum etiam in ει, ut ὦ χαρίει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocutivus similis est Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντος, ὦ τύψας: ὁ τυφθεὶς, τυφθέντος, ὦ τυφθεὶς: ὁ τύπτων, τύπτοντος, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, εντος, ὦ Κλήμης, Clemens: Οὐάλης, εντος, ὦ Οὐάλης, Valens.

Adjectiva in ην, ut ὁ, ἡ, τὸ τέρην, τέρενος, tener; & Gravitona in ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens; & in ας, ανος, ut ὁ μέλας, μέλανος, niger; & in ων, ονος, ut δαίμων, δαίμονος, formant Vocativum ablato ος Genitivi: ut ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ· ὦ μέλαν· ὦ δαῖμον.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς, & ους abjiciunt σ: ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ: præter πῦς pes, ὦ πῦς: (ambiguum id tamen in δίπυς, & cæteris compositis) & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς, & participia δοὺς, & γνοὺς.

Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ὄφις serpens, ὁ βότρυς botrus; & adjectiva acutitona in υς, ut ὀξὺς, acutus; itemque monosyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξὺ· ὦ μῦ. Substantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρὶς, patria; ἡ χλαμὺς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρὶς. ὦ χλαμύς.

Nomen ὁ, ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus composita retinent σ: ut ὁ, ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις· ὁ ἡ εὔπαις, prole felix, ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεύς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali; addendo ι post ε, & υ post ο; ita ut, quæ habent in Dativo Singulari εντι, habeant in Dativo plurali εισι: quæ vero οντι, habeant ουσι: ut τιθέντι, τιθεῖσι. λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατρὸς, πατράσι. μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accusativo singulari πατέρα, & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem significant.

Dativis pluralibus in σι, & personis verborum desinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ personæ singulari verbi εἰμὶ, additur ν, cum vocalis, vel diphtongus subsequitur: ut λέγουσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτὸν: τύπτουσιν ἐκεῖνοι. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari mutando ος in εσι, vel εσσι: ut ἥρωος, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros. ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur Syllaba, φι, & φιν: ut τὸ στῆθος, pectus, στήθεσφι. τὸ ὄρος, mons, ὄρεσφι. τὸ ὄχος, currus, ὄχεσφι. In fœmininis vero in ων, abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυληδὼν, coxa, κοτυληδόνος, κοτυληδονόφι: ἡ μελεδὼν, cura, μελεδονόφι.

Apoco-

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus : ut in Nominativo τὸ σκέπα . pro σκέπασμα, tegmen. In Genitivo , τȣ̃ αἴαν , pro αἴαντος . In Dativo, τῇ δαΐ, pro, δαΐδι, pugna: παράκοιτι pro παρακοίτιδι, uxori: τῷ ἱδρῷ, pro ἱδρῶτι , sudori . In Accusativo , τὸν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα. τὸν ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα , sudorem, In Vocativo, ὦ Λαοδάμα ,pro Λαοδάμαν , Laodamas: Αἴα, pro Αἴαν, Ajax.

Nomina

Ad confirmandum usum

Declinationum Simplicium.

Primæ.

ὁ ταμίας, *quæstor.*
ὁ μεσίας, *Messias.*
ὁ ἀγχίσης, *Anchises.*
ὁ ἀκινάκης, *acinaces.*
ὁ ποιητὴς, *poeta.*
ὁ μαθητὴς, *discipulus.*
ὁ ἀνταγωνιστὴς, *adversarius.*
ὁ προφήτης, *propheta.*
ὁ δεσπότης, *dominus.*
ὁ μελιτοπώλης, *venditor mellis.*
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor.*
ὁ σιτομέτρης, *mensor frumenti.*
ὁ χοινικομέτρης, *qui chœnice metitur.*
ὁ οἰκοτρίβης, *verna.*

Secundæ.

ἡ δόξα, *gloria.*
ἡ τράπεζα, *mensa.*
ἡ ἀρετὴ, *virtus.*
ἡ ἄκανθα, *spina.*
ἡ χαρὰ, *gaudium.*
ἡ θύρα, *janua.*
ἡ σελήνη, *luna.*
ἡ λήδα, *Leda.*
ἡ μάρθα, *Martham.*
ἡ μάχαιρα, *gladius.*
ἡ σοφία, *Sapientia.*
ἡ εὐσέβεια, *Pietas.*

Tertiæ.

ὁ θυμὸς, *animus*

ὁ φόβος, *timor.*

ὁ διδάσκαλος, *magister.*

ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, *gloriosus.*

ἡ ὁδὸς, *via.*

ἡ παρθένος, *virgo.*

ὁ, καὶ ἡ ἰσόμετρος, *æqualis mensura.*

ἡ σύνοδος, *conventus.*

ὁ, καὶ ἡ ἄτομος, *individuus.*

τὸ καλὸν, *honestas.*

τὸ ἔργον, *opus.*

τὸ πρόβατον, *ovis.*

ὁ, καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ χρήσιμον, *utilis, & utile.*

Quartæ.

ὁ νεὼς, *templum.*

ὁ λεὼς, *populus.*

ὁ ἄνεως, *tacitus.*

ὁ ῥινόκερως, *rhinoceros.*

ὁ νικόλεως, *Nicolaus.*

ὁ ἀνδρόγεως, *Androgeos.*

ἡ ἅλως, *area.*

ἡ γάλως, *glos.*

ὁ, καὶ ἡ βαθύγεως. *profundus.*

ὁ, καὶ ἡ δίκερως, *bicornis.*

ὁ, καὶ ἡ ἀνάπλεως, *plenus, a*

τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum.*

τὸ ἀνάπλεων, *plenum.*

Quintæ.

In qua, ut variæ sunt terminationes nominativi, ita etiam variæ vocales, & consonantes sunt ante os Genitivi.

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*

ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel.*

υ. τὸ γόνυ, υος, *genu.*

τὸ ἄστυ, εος, *urbs.*

ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona.*

αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pæan.*

τὸ τύψαν, αντος, *quod verberavit.*

εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*

τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosum.*

ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Græcus.*

ὁ ποιμὴν, ένος, *pastor.*

ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius.*

ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*

τὸ τύπτον, οντος, *verberans.*

ουν. τὸ δίπουν, οδος, *bipes.*

τὸ τυπτοῦν, οῦντος, *verberaturum.*

ων. ὁ μόσσων, ωνος, *turris.*

τὸ ζα-

τὸ ζεῦγνυν, νύντος, jungens.
ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ ξενοφῶν, ῶντος. Xenophon.
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, ειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, έρος, & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ, & ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατος, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ, & ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
αυς, ἡ ναῦς, vel νηῦς, αὸς, vel νὸς, navis.
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος, Demosthenes.
ις, ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ, & ἡ ὄρνις, ιθος. avis.
ος. τὸ τεῖχος. εος, murus.
τὸ τετυφὸς, ότος, quod verberavit.
ους, ὁ, & ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος, dens.
ὁ ποῦς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ἡ πέλεκυς, εως, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, λὸς, sal.
ἡ ἅλς, λὸς, mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, tinea.
ρς, ὁ, & ἡ μάκαρς, ρτος, beatus.
ψ. ὁ ὢψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατῆλιψ, φος, scala.



CONTRACTORUM

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ serventur: ut τείχεϊ, τείχει; vel Crasi, cum mutatur vel utraque vocalis; ut τείχεα, τείχη· vel altera; ut τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes, in ης masculini, fæminini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τριήρης, triremis: ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera: in ες, & ος neutrius: ut τὸ σαφὲς, manifestum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, νους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, νει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τοὺς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς τριήρεος, ρους, Dat. τῇ τριήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τρίηρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plural. Nom. αἱ τριήρεες, ρεις. Gen. τῶν τριηρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τριήρεσι, Acc. τὰς τριήρεας, ρεις, Voc. ὦ τριήρεες, ρεις.

Sing.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera. Gen. τοῦ, καὶ τῆς ἀληθέος, θοῦς. Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀληθέϊ, θεῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθής

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifestum, Gen. τοῦ σαφέος, φοῦς, Dat. τῷ σαφέϊ, φεῖ, Accus. τὸ σαφὲς, Vocat. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι, Acc. τὰ σαφέα, φῆ, Voc ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Gen. τοῦ τείχεος, χους, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Accus. Voc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν Dat. τοῖς τείχεσι, Accusat. τὰ τείχεα, χη, Vocat. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibusdam casibus, ut τὸν Ἀριστοφάνην, οἱ Ἀριστοφάναι, τοὺς Ἀριστοφάνας, & τὴν Σωκράτην, ὦ Σωκράτη· unde latinum, o Socrate. Item composita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, septennis, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accusativo in a. ut ὁ, καὶ ἡ εὐφυὴς, ingeniosus, Accusat. τὸν, καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, masculini, & fœminini generis: ut ὁ ὄφις serpens, ἡ λέξις dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ ὄφιε, φι, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν.
Plural. Nominat. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Accusat. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Vocat. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξιος, Dat. τῇ λέξιϊ, λέξι, Acc. τὴν λέξιν. Voc. ὦ λέξι.
Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ λέξιε, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.
Plur. Nom. αἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λέξιας, ξις, Voc. ὦ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.
Plural Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regu-

Regula.

Inflexio Attica multo usitatior.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν, ὄφεων.
Plur. Nom. οἱ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξεϊ, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι,
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν, λέξεων.
Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπεϊ; νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Daul Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέ ιν, νήπεων.
Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη.

Decli-

Declinatio Tertia.

Unicam habet terminationem in ευς, generis masculini tantum: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Att. έως, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.
Plu. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Exceptio.

Genitivus in έως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina quæ ante έως, vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραιεὺς, Piræeus, τοῦ πειραιέως, πειραιῶς. ὁ στειριεὺς, Stirieus, τοῦ στειριέως, στειριῶς. ὁ χοεὺς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accusativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν στειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes, in ω, & ως: generis tantum fæminini: ut, ἡ λητὼ, latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, τοῦς, Dat. τῇ λητόϊ, τοῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. Accus. Voc. τὼ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.
Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Sing.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, Dat. τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τὴν αἰδόα, αἰδῶ Voc. ὦ αἰδοῖ.

Dual. Nom. Accus. Voc. τὼ αἰδῶ, Gen. & Dat. ταῖν αἰδοῖν.

Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδοῦς, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes: in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ est in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem casibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέα, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας,

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῶν.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρα, Acc τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad confirmandum usum

Nominum Contractorum.

Primæ.

ὁ καλλισθένης, *Callisthenes.*
ὁ σωσιγένης, *Sosigenes.*
ὁ σωκράτης, *Socrates.*
ὁ, καὶ ἡ εὐσεβὴς, *pius, pia.*
ἡ διήρης, *biremis.*
ἡ τετρήρης, *quadriremis.*
ὁ, καὶ ἡ εὐπρεπὴς, *excellens;*
τὸ εὐπρεπὲς, *decorum.*
τὸ ἱππομανὲς, *Hippomanes.*
τὸ ἄλγος, *dolor.*
τὸ μέρος, *pars.*
τὸ πέλαγος, *pelagus.*

Secundæ.

ὁ φίττις, *auriga.*
ὁ πρύτανις, *præfectus,*
ὁ, καὶ ἡ νῆστις, *jejunus.*
ἡ πόλις, *civitas.*
ἡ κρίσις, *judicium.*
ἡ φύσις, *natura.*
ἡ γνῶσις, *cognitio,*
ἡ αἵρεσις, *electio.*
ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio,*
ἡ γένεσις, *generatio.*
ἡ ἀνάστασις, *resurrectio.*
τὸ νῆστι, *jejunum.*

Tertiæ.

ὁ γονεὺς, *parens.*
ὁ τομεὺς, *sector.*
ὁ νομεὺς, *pastor,*
ὁ χαλκεὺς, *excusor.*
ὁ κλοπεὺς, *fur.*
ὁ φορεὺς, *bajulus.*
ὁ φονεὺς, *homicida.*
ὁ συγγραφεὺς, *scriptor.*
ὁ γραμματεὺς, *scriba.*
ὁ ἀνατροπεὺς, *eversor.*
ὁ ἀρχιερεὺς, *Pontifex.*
ὁ κεραμεὺς, *figulus.*

Quar-

Quartæ.

ἡ ἠρώ, *Ero.*
ἡ ἀκκώ, *Acco.*
ἡ σαρδώ, *Sardinia.*
ἡ κλωθώ, *Clotho.*
ἡ κλειώ, *Clio.*
ἡ ἰώ, *Io.*
ἡ σαπφώ, *Sappho.*
ἡ διδώ, *Dido.*
ἡ κοτυτώ, *Cotyto.*
ἡ ἐρατώ, *Erato.*
ἡ καλλιστώ, *Callisto.*
ἡ καλυψώ, *Calypso.*

Quintæ.

τὸ πάγκρεας, *Pancreum.*
τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.*
τὸ γέρας, *præmium.*
τὸ κτέρας, *res possessa.*
τὸ τέρας, *signum.*
τὸ γῆρας, *senectus.*
τὸ πέρας, *terminus.*
τὸ πεῖρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres classes distribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent masculinum in	ος ας εις υς	fæminimum in	η α εσσα εια	neutrum in	ον αν εν υ

Sing.

Masculini & neutr. 3. simplic. famini. est. 2. Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Genit. & Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλάς, τὰ καλά, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλά.

Masculin. & neutr. 5. simplic. famini. 2. Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε, Gen. & Dat. τοῖν πάντοιν, ταῖν πάσαιν, τοῖν πάντοιν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Acc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Masculin. & neutr. 5. simplic. faminin. 2. Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratiosus, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαρίεντος, τῆς χαριέσσης, τοῦ χαρίεντος, Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαριέσσῃ, τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸ χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὰ χαριέσσα, τὼ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαριέντοιν, ταῖν χαριέσσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριεσσῶν, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαριέσσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc. τοὺς χαρίεντας, τὰς χαριέσσας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὦ χαρίεντες, χαρίεσσαι, χαρίεντα.

Sing.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. famin. est 2. Sing. Nom. ὁ ὀξὺς, acutus, ἡ ὀξεῖα. τὸ ὀξὺ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξέϊ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξέϊ, Acc. τὸν ὀξὺν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξὺ, Voc. ὦ ὀξὺ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε. τὰ ὀξεία, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα, Gen. τῶν ὀξέων. τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα,

Exceptiones.

Adjectiva in ος purum, & ρος, formant fœmininum per α: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, sanctus; ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus; præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, simplex; & quæ huic affinia sunt, διπλόος duplex, τριπλόος triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra sunt in ο, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus, vel tam multus; ὁ τοιοῦτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιοῦτο, talis: & tria pronomina, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipse: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam passim etiam neutra sunt τηλικοῦτον, τοσοῦτον, τοιοῦτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ, τουτοΐ pro τουτοί.

Adjectivum ὁ μέγας, *magnus*, variat alicubi.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. famin. 2. Sing. Nom. ὁ μέγας. ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα τὼ μεγάλω, Gen. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plur.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia passiva, & activa in εις, habent fœmininum in εισα, neutrum in εν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν, verberatus: ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibusdam casibus peculiarem habet inflexionem.

Masculin & neutr. 3. simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ, Gen. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τοῦ πολλοῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλοὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.

Exempla Adjectivorum.

Primæ Classis.

ὁ ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, bonus, na, num.
ὁ κακὸς, ἡ κακὴ, τὸ κακὸν, malus, la, lum.
ὁ χαλεπὸς, ἡ χαλεπὴ, τὸ χαλεπὸν, difficilis, le.
ὁ κενὸς, ἡ κενὴ, τὸ κενὸν, vacuus, cua, cuum.
ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, novus, va, vum.
ὁ κοινὸς, ἡ κοινὴ, τὸ κοινὸν, communis, ne.
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, cavus, va, vum.

ὁ λίθι-

ὁ λίθινος, ἡ λιθίνη, τὸ λίθινον, *lapideus, a, um.*
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quisque, quæque, quodque.*
ὁ αὐτόματος, ἡ αὐτομάτη, τὸ αὐτόματον, *spontaneus, a, um.*
ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum.*
ὁ τάλας, ἡ τάλαινα, τὸ τάλαν, *miser, ra, rum.*
ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπαν, *omnis, omne.*
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *universus, sa, sum.*
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, qua, quod verberavit.*
ὁ λέξας, ἡ λέξασα, τὸ λέξαν, *qui, qua, quod dixit.*
ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, *honestus, a, um.*
ὁ μελιτόεις, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόεν, *melleus, a, um.*
ὁ δαφνήεις, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνῆεν, *laureus, a, um.*
ὁ φοινήεις, ἡ φοινήεσσα, τὸ φοινῆεν, *purpureus, a, um.*
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, *scriptus, a, um.*
ὁ μερισθεὶς, ἡ μερισθεῖσα, τὸ μερισθὲν, *divisus, a, um.*
ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θὲν, *qui, qua, quod posuit.*
ὁ εἷς, ἡ εἷσα, τὸ ἓν, *qui, qua, quod misit.*

ὁ βαρὺς, ἡ βαρεῖα, τὸ βαρὺ, *gravis, ve.*
ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθὺ, *profundus, a, um.*
ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, *suavis, ve.*
ὁ δασὺς, ἡ δασεῖα, τὸ δασὺ, *densus, a, um.*
ὁ βραδὺς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδὺ, *tardus, a, um.*
ὁ βραχὺς, ἡ βραχεῖα, τὸ βραχὺ, *brevis, ve.*
ὁ πλατὺς, ἡ πλατεῖα, τὸ πλατὺ, *latus, a, um.*
ὁ ἐλαχὺς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχὺ, *parvus, a, um.*
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, *dimidius, a, um.*

ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, *privatus, a, um.*
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
ὁ ὅσιος, ἡ ὁσία, τὸ ὅσιον, *iustus, a, um.*
ὁ τέλειος, ἡ τελεία, τὸ τέλειον, *perfectus, a, um.*
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, *similis, le.*
ὁ ἀστεῖος, ἡ ἀστεία, τὸ ἀστεῖον, *urbanus, a, um.*
ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. *iustus, a, um.*

ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, *sacer, cra, crum.*
ὁ λαμπρὸς, ἡ λαμπρὰ, τὸ λαμπρὸν, *splendidus, a, um.*
ὁ μικρὸς, ἡ μικρὰ, τὸ μικρὸν, *parvus, a, um.*
ὁ μακρὸς, ἡ μακρὰ, τὸ μακρὸν, *longus, a, um.*
ὁ πονηρὸς, ἡ πονηρὰ, τὸ πονηρὸν, *malignus, a, um.*
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, *formidabilis, le.*
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, *pinguis, e.*
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter, ra, rum.*
ὁ πρότερος, ἡ προτέρα, τὸ πρότερον, *prior, prius.*
ὁ ὕστερος, ἡ ὑστέρα, τὸ ὕστερον, *posterior, us.*

Aje-

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

Habent masculinum, & fæmininum in … neutrum in

masculinum, & fæmininum in	neutrum in
ος	ον
ως	ων
ας	αν
ις	ι
ην	εν
υς	υ
ους	ουν
ων	ον
ωρ	ορ
ης	ες

3. Simplicia Singul. Nomin. ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ἔνδοξον, gloriosus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, καὶ ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom οἱ, καὶ αἱ ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἐνδόξοις, Accus. τοὺς, καὶ τὰς ἐνδόξους, καὶ τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, καὶ ὦ ἔνδοξα.

3. *Simplicium:* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ καπάπλεως, καὶ τὸ καπάπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ καὶ τῆς, καὶ τοῦ καπάπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ καπάπλεῳ, Accus. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ καπάπλεων, Voc. ὦ καπάπλεως, καὶ ὦ καπάπλεων,

Dual. Nom. Accus. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ καπάπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν καπάπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ καπάπλεῳ, καὶ τὰ καπάπλεω, Gen. τῶν καπάπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς καπάπλεῳς, Acc. τοὺς, καὶ τὰς καπάπλεως, καὶ τὰ καπάπλεω, Voc. ὦ καπάπλεῳ, καὶ ὦ καπάπλεω.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀείνας, καὶ τὸ ἀεῖναν, perpetuo fluens, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀείναντος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀείναντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀείναντα, καὶ τὸ ἀεῖναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀείναντε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀεινάντοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀείναντες, καὶ τὰ ἀείναντα, Gen. τῶν ἀεινάντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀείνασι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀείναντας, καὶ τὰ ἀείναντα, Voc. ὦ ἀείναντες, καὶ ὦ ἀείναντα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ. Vocativo caret, sicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινά. Sic Interrogativum τίς, τίνος, quis, quæ, quod?

Sing.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀδάκρυος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυϊ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυν, καὶ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀδάκρυε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπους, καὶ τὸ τετράπουν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τετράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπουν, Voc. ὦ τετράπους, vel τετράπου, καὶ ὦ τετράπουν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τετράποδε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τετράποσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τετράποδας, καὶ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ σώφρονος, Gen. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώφρονα, καὶ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν σωφρόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, ἡ ἡ μεγαλήτωρ, ἡ τὸ μεγαλῆτορ, magnanimus, Gen. τοῦ, ἡ τῆς, ἡ τοῦ μεγαλήτορος, Dat. τῷ, ἡ τῇ, ἡ τῷ μεγαλήτορι, Acc. τὸν, καὶ τὴν μεγαλήτορα, ἡ τὸ μεγαλῆτορ, Voc. ὦ μεγαλῆτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ἡ τὰ, ἡ τὼ μεγαλήτορε, Gen. & Dat. τοῖν, ἡ ταῖν, ἡ τοῖν μεγαλητόροιν.

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ μεγαλήτορες, ἡ τὰ μεγαλήτορα, Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, ἡ ταῖς, ἡ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, ἡ τὰς μεγαλήτορας, ἡ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, ἡ ὦ μεγαλήτορα,

1. *Contractorum.* Sing. Nom. ὁ, ἡ ἡ νημερτὴς, ἡ τὸ νημερτὲς, verus, Gen. τοῦ, ἡ τῆς, ἡ τοῦ νημερτέος, τοῦς, Dat. τῷ, ἡ τῇ, ἡ τῷ νημερτέϊ, τεῖ, Acc. τὸν, ἡ τὴν νημερτέα, τῆ, ἡ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτές.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ, ἡ τὰ, ἡ τὼ νημερτέε, τῆ, Gen. & Dat. τοῖν, ἡ ταῖν, ἡ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plural. Nom. οἱ, ἡ αἱ νημερτέες, τεῖς, ἡ τὰ νημερτέα, τῆ, Gen. τῶν νημερτέων, ῶν, Dat. τοῖς, ἡ ταῖς, ἡ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, ἡ τὰς νημερτέας, τεῖς, ἡ τὰ νημερτέα, τῆ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς, ἡ ὦ νημερτέα, τῆ.

Exempla Adjectivorum.

Secundæ Classis.

ὁ, ἡ ἡ αἱμύλος, ἡ τὸ αἱμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, ἡ ἡ αἴσιος, ἡ τὸ αἴσιο, *faustus, a, um.*
ὁ, ἡ ἡ ἄτακτος, ἡ τὸ ἄτακτον, *inordinatus, a, um.*
ὁ, ἡ ἡ ἀτάλαντος, ἡ τὸ ἀτάλαντον, *æqualis, le.*
ὁ, ἡ ἡ ἄσχετος, ἡ τὸ ἄσχετον, *intolerabilis, le.*
ὁ, ἡ ἡ ἀτάσθαλος, ἡ τὸ ἀτάσθαλον, *perniciosus, a, um.*

ὁ, ἡ

ὁ, ϗ ἡ ἵλεως, ϗ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ πολύκερως, ϗ τὸ πολύκερων, *habens multa cornua.*
ὁ, ϗ ἡ ἡδύκρεως, ϗ τὸ ἡδύκρεων, *cujus carnes suaves sunt.*
ὁ, ϗ ἡ λειπόκρεως, ϗ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*

ὁ, ϗ ἡ πολύτλας, ϗ τὸ πολύτλαν, *multa passus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ πολυδειράς, ϗ τὸ πολυδειρὰν, *cacuminosus, a, um.*

ὁ, ϗ ἡ εὐπλοκαμὶς, ϗ τὸ εὐπλόκαμι, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, ϗ ἡ ἄχαρις, ϗ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ ἄπολις, ϗ τὸ ἄπολι, *extorris, re.*
ὁ, ϗ ἡ εὔνις, ϗ τὸ εὔνι, *orbus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ εὔκνημις, ϗ τὸ εὔκνημι, *bene ocreatus.*

ὁ, ϗ ἡ τέρην, ϗ τὸ τέρεν, *tener, ra, rum.*
ὁ, ϗ ἡ ἄρσην, ϗ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, ϗ ἡ πολύῤῥην, ϗ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*

ὁ, ϗ ἡ φιλόδακρυς, ϗ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, ϗ ἡ πολύδακρυς, ϗ τὸ πολύδακρυ, *admidum lacrymans.*
ὁ, ϗ ἡ ταχύδακρυς, ϗ τὸ ταχύδακρυ, *cito lacrymans.*
ὁ, ϗ ἡ ἔνδακρυς, ϗ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacryma oboriuntur.*

ὁ, ϗ ἡ ἄπους, ϗ τὸ ἄπουν, *pedibus carens*.
ὁ, ϗ ἡ πολύπους, ϗ τὸ πολύπουν, *multipes*.
ὁ, ϗ ἡ οἰδίπους, ϗ τὸ οἰδίπουν, *tumidos pedes habens*.
ὁ, ϗ ἡ πλατύπους, ϗ τὸ πλατύπουν, *latos pedes habens*.

ὁ, ϗ ἡ πολυπήμων, ϗ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens*.
ὁ, ϗ ἡ παντλήμων, ϗ τὸ πάντλημον, *omnino miser, a, um*.
ὁ, ϗ ἡ δυςλήμων, ϗ τὸ δύςλημον, *ærumnosus, a, um*.
ὁ, ϗ ἡ πολυτλήμων, ϗ τὸ πολύτλημον, *multum patiens*.
ὁ, ϗ ἡ ἀσχήμων, ϗ τὸ ἄσχημον, *indecorus, a, um*.

ὁ, ϗ ἡ αὐτοκράτωρ, ϗ τὸ αὐτόκρατορ, *sui juris existens*.
ὁ, ϗ ἡ παντοκράτωρ, ϗ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens*.
ὁ, ϗ ἡ ἀκράτωρ, ϗ τὸ ἄκρατορ, *impotens*.
ὁ, ϗ ἡ δυσήτωρ, ϗ τὸ δύσητορ, *tristis, te*.

ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἀσφαλὲς, *tutus, a, um*.
ὁ, καὶ ἡ ἀσθενὴς, καὶ τὸ ἀσθενὲς, *infirmus, a, um*.
ὁ, ϗ ἡ ἀσελγὴς, ϗ τὸ ἀσελγὲς, *petulans*.
ὁ, καὶ ἡ ἀσεβὴς, καὶ τὸ ἀσεβὲς, *impius, a, um*.
ὁ, καὶ ἡ ἀτρεκὴς, καὶ τὸ ἀτρεκὲς, *certus, a, um*.
ὁ, καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ λυσιτελὲς, *utilis, le*.

Adje-

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

definunt in	ιν	τριγλώχιν	τριγλώχινος, tricuspis.
	ξ	ἅρπαξ	ἅρπαγος, rapax.
	ρ 5. simpl. ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ	μάκαρ	Gen. μάκαρος, felix. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ
	ς	λευκόκρας	λευκόκρατος, albi capitis.
	αρς	μάκαρς	μάκαρτος, felix.
	ψ	αἴθοψ	αἴθοπος, subfuscus.

Exempla Adjectivorum

Tertiæ Classis.

Simul observanda proponuntur quorundam varia terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καλλάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καλλιγλώχιν, *pulchras habens cuspides.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ τριγλώχιν, *cuspidibus munitus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυγλώχιν, *multos habens angulos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ τανυγλώχιν, *extensos habens aculeos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὔῤῥιν, *sagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόῤῥιν, *aduncum habens nasum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύῤῥιν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ παχύῤῥιν, *nasum habens crassum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κολοβόῤῥιν, *mutilas nares habens.*

ὁ, καὶ

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὰξ, κὸς, pavidus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρώναξ, κτος, qui manibus operatur.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπίτεξ, εκος, parturiens.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνόπληξ, ηγος, graviter ferens.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ, ηκος, varium habens thoracem.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κυναλώπηξ, εκος, cane, & vulpe natus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυάϊξ, κος, valde impetuosus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὕθριξ, χος, suis pilos habens.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὁμηρομάστιξ, γος, Homeri flagellum.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἔμφλοξ, γος, ignitus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐφόρμιγξ, γος, pulchram habens citharam.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πάνδοξ, κος, hospes publicus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὼξ, κὸς, timidus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπορρὼξ, γος, abruptus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, γος, conjunctus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δίπτυξ, χος, duplex.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χρυσάμπυξ, κος, aureum reticulum habens.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καλλιγύναιξ, αικος, pulchras habens mulieres.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, semiferus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατυγάστηρ, ερος, latum habens ventrem.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑξάχειρ, ειρος, sex habens manus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάρτυρ, υρος, testis,

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειρὰς, άδος, cacuminosus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, puerorum amans.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἁβρόδαις, αιτος, delicatus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, έως, permultis navibus instructus.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δονακεὺς, έως, arundinosus.

ὁ, καὶ

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos possidens*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κατώβλεψ, πος, *deorsum respiciens*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ λοιρόθλιψ, βος, *libidinosus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶψ, ῶπος, *caesios habens oculos*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐρύοψ, οπος, *late sonans*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑλίκωψ, ωπος, *volubiles habens oculos*:

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum absolute significant.

εἷς, unus.

Sing. { Masc. Nom. εἷς, Gen. ἑνός, Dat. ἑνί, Acc. ἕνα:
Fœm. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
Neut. Nom. ἕν, Gen. ἑνός: Dat. ἑνί, Acc. ἕν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur composita: οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν: μηδείς, μηδεμία, μηδέν; nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύω, G. & D. δυοῖν, & Attice in fœminino δυεῖν.

Observatur tamen, δύο esse omnium casuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσί, in Plurali.

τρεῖς,

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς καὶ ταῖς τρισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία,

τέσαρες, quatuor.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσαρες, καὶ τὰ τέσαρα, Gen. τῶν τεσάρων, Dat. τοῖς τέσαρσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τέσαρας, καὶ τὰ τέσαρα.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decem, ἕνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσαρες, δεκαπέντε, δεκαέξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τεσαράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐννενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, tæ, ta; τριακόσιοι, τετρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀγδοακισχίλιοι, ἐννεακισχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum significant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, vicesimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus: δισχιλιοστὸς: μυριοστὸς, decies millesimus: δισμυριοστὸς: & sic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum ſpecies ſunt præſertim, Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Poſſeſſivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Poſitivis: Comparativa maſculina in τερος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa maſculina in τατος, fœminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut maſculina, & neutra ſint tertiæ Simplicium, fœminina ſecundæ.

Poſitivum.	*Comparativum.*	*Superlativum.*
ὁ λευκὸς,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος.
ἡ λευκὴ,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη:
τὸ λευκὸν,	τὸ λευκίτερον,	τὸ λευκότατον,

candidus, a, um. candidior, jus, candidiſſimus, a, um.

Quo-

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Positivorum; exempla sequentia, in singulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Positiva. in	*Comparativa.* in	*Superlativa.* in
ος	{ ότερος / ώτερος	{ ότατος / ώτατος
ων	ονέστερος	ονέστατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ίστερος	ίστατος
{ εις / ην / ης	έστερος	έστατος
ους	ούστερος	ούστατος
υς	ύτερος	ύτατος.

Positivum.		*Comparativum.*	*Superlativum.*	
ος {	πρᾶος,	πραότερος,	πραότατος,	*mitis.*
	σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*sapiens.*
ων	σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος,	*modestus.*
αρ	μάκαρ,	μακάρτερος,	μακάρτατος,	*felix.*
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	*niger.*
εις	χαρίεις,	χαειέστιρος,	χαειέστατος,	*gratiosus.*
ην	τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος,	*tener.*
ης	εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος,	*pius.*
ις	γάστεις,	γαστείστερος,	γαστείστατος,	*gulosus.*
ους	ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος,	*simplex.*
υς	εὐ,ὺς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος,	*latus.*

Observatio.

Positiva in ος, quæ habent penultimam brevem; mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens; σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & στενώτερος: ἰσότερος, & ἰσώτερος.

Comparatio Irregularis.

	Compar.		*Superlat.*	
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων	melior.	ἄριστος, κράτιστος, λῷστος	optimus.
κακὸς malus	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων poet.	pejor	κάκιστος, χείριστος	pessimus,
μέγας magnus,	μείζων, μάσσων	major	μέγιστος	maximus.

μικρός parvus	μικρότερος, μείων, ἥττων, ἧσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων	minor	μικρότατος, ἥκιστος, ἐλάχιστος	minimus;

καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.
αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος,	turpis.
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος,	inimicus.
ῥάδιος,	ῥάων,	ῥᾷστος,	facilis.
πολὺς,	πλείων,	πλεῖστος,	multus.

Quædam in ος, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & Superlativo:

φίλος,	φίλτερος,	φίλτατος, φίλιστος,	amicus.
γεραιὸς,	γεραίτερος,	γεραίτατος,	ſenex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*; σχολαῖος, *otioſus*, θέρειος, *æſtivus*, παλαίτερος, παλαίτατος: σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c.

Attici formant multa a Poſitivis in ος per { έστερος, έστατος. / αίτερος, αίτατος. / ίστερος, ίστατος. }

ἄκρατος,	ἀκρατέστερος,	ἀκρατέστατος,	incontinens.
ἥσυχος,	ἡσυχαίτερος,	ἡσυχαίτατος,	quietus,
ὀλίγος,	ὀλιγίστερος,	ὀλιγίστατος. & ὀλίγιστος,	parvus.

Sunt

Sunt hujusmodi : αἰδοῖος, αἰδοιέστερος, αἰδοιέστατος, *venerabilis* : ἄμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, *deformis* : ἄσμενος, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος, *lubens* : σπουδαῖος, σπουδαιέστερος, σπουδαιέστατος, *studiosus* : ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris* : μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius* : ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *æqualis* : πλησίος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus* : λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax* : λάγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *salax*.

Eamdem formam sequuntur orta a Positivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζὼν, *ostentator*, *fit* ἀλαζονίστατος : ἅρπαξ, *rapax*, ἁρπαγίστατος : βλὰξ, *mollis*, βλακίστατος : κλέπτης, *fur*, *seu callidus*, κλεπτίστατος : πλήκτης, *percussor*, πληκτίστατος : πότης, *bibulus*, ποτίστατος : ψευδὴς, *mendax*, ψευδίστατος. *Quadam item in* ους, *sunt in* ότερος, *vel* ώτερος : *ut* διπλοῦς, *duplex*, διπλότερος : πορφυροῦς, *purpureus*, πορφυρώτερος. *Aliqua in* ην *formant in* εινότερος : *ut* τέρην, *tener*, τερεινότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιστος : ut βραδὺς, tardus, βραδίων, βράδιστος : βαθὺς, profundus, βαθίων, βάθιστος : ita γλυκὺς, dulcis : παχὺς, crassus : ὠκὺς, velox : εὐρὺς, latus : ταχὺς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων,

Comparativa in ων, præsertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium :

Singul. Nomin. ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ πλείονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ πλείονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν πλείονα, καὶ τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ πλείονες, καὶ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς πλείονας, καὶ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, καὶ ὦ πλείονα :

Comparatio est etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex substantivo:

Κέρδος lucrum, fit κερδίων, lucrosior, κέρδιστος, lucrosissimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altissimus: κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, gloriosior: θεός, deus, θεώτερος, divinior: βασιλεὺς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, & potentissimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτὸς ipse; αὐτότατος, ipsissimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto, βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præstantior, φέρτατος, φέρτιστος, & φέριστος, præstantissimus: λείπω, relinquo, λοίτερος, posterior, λοίτατος, postremus.

Ex participio.

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, validior, validissimus.

Ex adverbiis.

Ἄνω, supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, superior, supremus: κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime: πόῤῥω, lon-

longe, πορρώτερος, πορρώτατος, longior, longiſſimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγὺς, prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιϛος; propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex præpoſitionibus:

Ὑπὲρ, ſupra, ὑπέρτερος; ὑπέρτατος, ſuperior, ſupremus: πρὸ, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliſo τ; factaque craſi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel a patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, ideſt Saturni filius: Αἰακὸς, Æacus; Αἰακίδης, Æacides, ideſt Æaci nepos.

Maſculina ſunt in { άδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato ας, vel ης in άδης: ut, Αἰνείας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἱππότης, Hippotes, Ἱπποτάδης, Hippotades: vel etiam in ιάδης, quoties Primitivum in penultima genitivi eſt longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades. ίδης ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verſo ος recti in ίδης: ut Πρίαμος, Priamus, Πριαμίδης, Priamides: quanquam & in άδης, cum ſcilicet terminationem ος præcedit ι: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verſo ος genitivi in ίδης: ut Νέϛωρ, Νέϛορος, Neſtor, is, Νεϛορίδης, Neſtorides: Λητὼ, Λητόος, Latona, æ, Λητοΐδης, Latonides: Πηλεὺς, Πηλέος, Peleus, Πηλεΐδης, & ſynæreſi

Πηλείδης, Pelides: quoties enim terminationem ίδης præcedit ε, vel ο, vocales εϊ & οϊ coalescunt in diphthongos ει, οι.

Cæterum Πηλεὺς, *& reliqua in εὺς, habent Jonice genitivum in ῆος: a quo itidem formatur Patronymicum: ut a τῆ Πηλῆος, ὁ Πηληΐδης, & epenthesi vocalis, α, Poetis in Patronymicis familiari, ὁ πηληϊάδης, τῆ Πηληϊάδȣ, & Jonice* Πηληϊάδεω *apud Homerum primo versu Iliados.*

Fæminina sunt in:

Ἀς, & ίς, nata a Patronymicis masculinis in άδης, & ίδης, rejecto δης: ut ὁ Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιας, filia Solis: ὁ Νεσοείδης, ἡ Νεσοεὶς, filia Nestoris.

Ἰνη, vel ώνη, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ si fuerint tertiæ Simplicium in ος impurum, habebunt in ίνη: ut ὁ Ἄδρασος, Adractus, ἡ Ἀδρασίνη, Adrasti filia: præcedente autem, ι, in ώνη: ut ὁ Ἰκάειος, Icarius, ἡ Ἰκαειώνη, Icarii filia: ὁ Ἠετίων, Eetion, ἡ Ἠετιώνη, Eetionis filia.

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; usitatiores, quæ sequuntur.

Masculina in:

- ων: μωρὸς, stultus; μωείων, stultulus.
- αξ: Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδαξ, Rhodiolus.
- ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
- σκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
- λος: ναύτης, nauta; ναυτίλος, nautulus.
- ῦς: Διονύσιος, Bacchus: Διονῦς, Bacchulus.

Fœmi-

Fœminina in { ων: Ὑψιπύλη, Hypsipyla, Ὑψιπυλίων, Hypsipylula.
ἰς: κρήνη, fons; κρηνίς, ἴδος, fonticulus.
χνη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
σκη: ἡ παῖς, puella; παιδίσκη, puellula.

Neutra in { ιον: γνώμη, sententia; γνωμίδιον, sententiola.
αιον: γυνή, mulier; γυναικεῖον, muliercula.
εῖον: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De Possessivis.

Possessiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Desinunt in { κὸς: Πλάτων, Plato; Πλατωνικὸς, Platonicus.
εος: Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρεος, Hectoreus.
ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
ιος: ὐρανὸς, cœlum; ὐράνιος, cœlestis.
αῖος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
ειος: Ἀχιλλεὺς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus.
οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
ῷος: πατὴρ, pater, πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ώδης, & εις exeuntia: quæ interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectionem, interdum copiam significant: ut λίθος lapis, λιθώδης, lapidosus: χάρις, gatia; χαρίεις, gratiosus: ἄμαθος arena: ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenosus.

Denominativa hic recenseri solent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, amicus, ὁ φίλων, Philo; ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, amicitia; τὸ φίλιον, amicum: quo quidem nomine appellari possunt reliqua etiam species jam dicta.

Verbalia sunt, quæ proficiscuntur a Verbis. De his statim post Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclita sunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμά: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδρωψ, legumen, τὰ χέδρωπα.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali masculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorsum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ σαθμὸς, statio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frenum.

In singulari numero generis sunt fœminini, in duali vero masculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλιε: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compositis. Attice fœminina omnia sic inflectuntur: ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies, τὼ ἡμέρα.

In singulari numero generis sunt fœminini, in plurali fœminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In singulari neutrius, in plurali & masculini, & neutrius, τὸ σάδιον, stadium, οἱ σάδιοι, καὶ τὰ σάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem casu: sed vel propter significationem: ut ὁ ἵππος, equus, ἡ ἵππος, equa, & equitatus: ὁ λίθος, lapis, ἡ λίθος, lapillus, seu lapis pretiosus: vel propter dialectum: ut communiter masculina, ὁ ἄσβολος, fuligo, βῶλος, gleba, θόλος, testudo templi, Attice fœminina sunt, ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. Sic ὁ κίων, communiter, sed Jonice, ἡ κίων, columna.

He-

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria: itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ, ignis; τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari, & Duali carent Festa; ut, τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia, τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium, ut Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, necessaria ad victum; ἐπιτίμια, præmia; ὀνείρατα, somnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Casibus.

1. Deficientia casibus.

Nullos casus habent nomina literarum; ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor usque ad centum; ut πέντε, quinque, ἕξ, sex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ, pro δῶμα, domus: τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δώς donum, λεών fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβίδ, David; Δανιὴλ, Daniel.

Unius tantum casus est, ὦ τᾶν, o amice, & o amici. Duorum casuum, ἄμφω, ambo, ambæ; ἀμφοῖν: οἱ φθοῖς, φθοῖς, placentæ, τὰς φθοΐας, φθοῖς, placentas: ἄττα pro ἄτινα, quædam; nom. & accus. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τοῦ ἀρνός, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Jesus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut Διονῦς, Bacchulus, τοῦ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Redundantia Casibus.

ὁ Ζεὺς, Jupiter: ὁ Ζὴν, Ζὰν, Δὴν, Δὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δεὺς, Βδεὺς, Δὶς, Gen. τοῦ Ζηνὸς, Διὸς, Dat. τῷ Ζηνὶ, Διῒ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεὺς, Gen. τοῦ Διὸς, Dat. τῷ Διῒ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia simul redundant vel terminatione; ut ἡ ἀκτὶς, & ἀκτὶν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cœna: vel declinatione, ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, seu ὁ ὑῒς, τοῦ ὑΐος, filius, ὑιος.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, *&* τὸ κάρηνον, τοῦ καρήνου, *&* κὰρ *indeclinabile*, *&* τὸ κρὰς, τοῦ κρατὸς, *&* τὸ κράας, τοῦ κράατος, *caput*: ὁ μάκαρ, *sive* μάκαρς, τοῦ μάκαρος, *&* ὁ μακάρειος, τοῦ μακαρείου, *beatus*: ὁ δένδρος, *&* τὸ δένδρον, *arbor*: ὁ μάρτυς, *&* μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, *&* ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, *testis*: ὁ ἔλεος, *&* τὸ ἔλεος, *misericordia*: ὁ σκότος, *&* τὸ σκότος, *tenebra*,

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, *Dares*: τὸ δόρυ, τοῦ δόρυς, *per metathesin* δουρὸς, *&* τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, *&* τὸ δόρος, τὸ δόρεος, δόρους, *&* τὸ δοῦρας, ατος, *hasta*: ὁ λᾶας, *lapis*, τοῦ λάαος, *& per crasin* λᾶος, *&* ὁ λᾶος, τοῦ λάου, *&* ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάα, *&* τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, *&* ὁ λαῒς, τοῦ λάϊος, *&* ὁ λᾶς, τοῦ λαός, *lapis*: ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, *&* Μίνω, *Minos*; ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, *&* γέλω, *risus*. *Hujusmodi sunt* ὁ Θαλῆς, οῦ, *vel* Θάλης, ητος, *Thales*: ὁ Λάχης, χου, *vel* Λάχης, ητος, *Laches*: ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, *vel* ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ, *vel* ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως, *vel* ὁ Μωϋσεὺς, τοῦ Μωϋσέως, *Moyses*: ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδίποδος, *vel* ὁ Οἰδιπόδης, τοῦ Οἰδιπόδου, *OEdipus*.

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inusitatis nominibus in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἥπας: sic ἦμαρ, dies, εἶδαρ, esca, φρέαρ, puteus; στέαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra, ὄνειαρ, utilitas, οὖθαρ, mamma. His addi possunt, τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτός, auris, τὸ σκώρ, τοῦ σκατός, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, somnium; & alia.

Quandoquidem nomina ejusdem rei sumunt casus a diversis: ut ἡ γύναιξ, inusitatum, pro quo ἡ γυνή, mulier, τῆς γυναικός, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, sine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νύξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonasmo literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτός, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκός, γάλακος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur syncopen: ὁ ἀνήρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρός, ita deinceps, post syncopen, interposito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent syncopen, nisi in genitivo, & dativo sing. τέρος, τρός; τέρι, τρί: ὁ πατήρ, pater, ἡ γαστήρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in άσι: quidam tamen volunt γαστῆρσι, non γαστράσι.

Patiuntur syncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, canis, κυνός, κυνὶ, κύνα, pro κύονος, κύονι, κύονα: sic ὁ, καὶ ἡ ἀρὴν, agnus, ἀρνός, ἀρνὶ, ἄρνα, pro ἀρένος, &c.

Hæt-

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri possunt. Ea autem vel sunt ὁλοπαθῆ, idest quæ contrahuntur in omnibus casibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ.

Nomina in οος

1. *Simplic.* Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.
Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.
Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, fluxus: ὁ πλόος, πλοῦς, navigatio: & adjectiva ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex: διπλόος, διπλοῦς, duplex: τριπλόος, τριπλοῦς, triplex: quorum fœminina, & neutra ubique contrahuntur.

2. *Simplic.* Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Gen. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.
Plur. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. *Simplic.* Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Gen. τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλοῦν.
Dual. Nom. Accus. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλώ, Gen. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural.

Plural. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς, Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος,

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσοῦς, aureus, pro χρύσους: irregulariter enim accentus locum suum non servat. Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c,

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσοῦν, &c,

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυροῦν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χαλκοῦς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκοῦν, *ereus*: τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, *os, ossis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per crasin factas,

εις οῦς (ὁ σιμόεις σιμοῦς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμοῦντος: ὁ πλακόεις πλακοῦς, placenta, τοῦ πλακόεντος πλακοῦντος.

ήεις ῆς (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆντος.

άεις ᾶς (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τοῦ ἀλλάεντος ἀλλᾶντος.

αῖ (ὁ, καὶ ἡ πάϊς, παῖς puer, vel puella, τοῦ, καὶ τῆς παῖδος,
αῖς (παιδός.

αῖς (ἡ δαῒς δᾷς, fax, τῆς δαΐδος δᾳδός.
ᾷς (

έαρ (τὸ κέαρ, κῆρ, cor, τοῦ κέαρος, κῆρος: τὸ στέαρ, στῆρ, adeps,
ῆρ (τοῦ στέαρος, στῆρος,

εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τοῦ κενεῶνος, κενῶνος:
ὼν (

άας (τὸ κράας, κρᾶς, caput, τοῦ κράατος, κρατός.
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁλοπαθῆ *revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut* Ἑρμέας ῆς, τοῦ Ἑρμέου οῦ, *Mercurius*: ὁ Ἀπελλέης ῆς, τοῦ Ἀπελλέου οῦ, *Apelles: aliqua etiam secundæ; ut* ἡ μνάα ᾶ, τῆς μνάας ᾶς, *mina*: ἡ γαλέη ῆ, τῆς γαλέης ῆς, *mustela. Itaque omnes declinationes simplicium, præter quartam, admittunt contractionem in casibus omnibus.*

Ὀλιγοπαθῆ.

Substantiva in υς υος, & ύς ύος contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plural. ut, ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος racemus, οἱ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, piscis: οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς, ὦ ἰχθύες ἰχθῦς.

Adjectiva in ὺς έος, crasin patiuntur in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum: ut ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος: suavis, τῷ ἡδέϊ ἡδεῖ, οἱ, καὶ αἱ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς, καὶ τὰς ἡδέας ἡδεῖς, ὦ ἡδέες ἡδεῖς.

Imparisyllaba in ους similiter contrahuntur in tribus illis casibus plural. ut, ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, bos, οἱ βόες βοῦς, τοὺς βόας βοῦς, ὦ βόες βοῦς.

Com-

Comparativa in ων contrahuntur in Accuſativo ſingulari communis generis, eliſa litera ν, ac deinde facta craſi ex ο, & ſequenti vocali, ut ὁ, καὶ ἡ μείζων, major, τὸν μείζονα, μείζοα, μείζω: tum in tribus caſibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: οἱ, καὶ αἱ μείζονες, μείζοες, μείζους, καὶ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: τοὺς, καὶ τὰς μείζονας, μείζοας, μείζους, καὶ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: ὦ μείζονες, μείζοες, μείζους, καὶ ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Caſibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἔρεις, *lis*, αἱ ἔρειδες, τὰς ἔρειδας, ἔρεις: ἡ κάλπις, *urna*, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις: ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, *avis*, οἱ καὶ αἱ ὄρνιθες, τοὺς, καὶ τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις: ἡ κλεὶς, *clavis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν, *& in plur.* αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς: τὸ ἄστυ, *urbs*, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστεϊ, ἄστει: τὸ πῶϋ, *grex*, τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ, πώει: ὁ σάος, *ſalvus*, σῶς *Attice*, τὸν σάον σῶν, τοὺς σάους σῶς, τὰ σάα σᾶ.

Contractio quædam Heteroclita

In Prima Contractorum.

Nomina propria in ης, compoſita a κλέος, contrahuntur in Nominativo ſingulari, & dupliciter in reliquis caſibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. τῷ Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει, Ἡρακλεΐ Ἡρακλεῖ, Accuſat. τὸν Ἡρακλέεα Ἡρακλέη, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, & Ἡρακλέην Ἡρακλῆν Atti. Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἥρακλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plur. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλεέων, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. τοὺς Ἡρακλέας Ἡρακλέεις, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέεες Ἡρακλέες, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς

Eo-

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης : *Themistocles* , Σοφοκλέης , *Sophocles* , Περικλέης , *Pericles* , Ἰφικλέης , *Iphicles* : *& alia plurima*.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum ; vel Possessivum, vel Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum ;

Primitivum

Primæ Personæ.

Sing. Nom. ἐγὼ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ ; & per aphæresin : μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. Acc. Voc. νῶϊ, νὼ ;& νῷ, Gen. Dat. νῶϊν, νῷν
Plur. Nom, ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Secundæ Personæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοὶ, Acc. σέ,
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ, σφὼ, Gen. Dat. σφῶϊν, σφῶν ;
Plur. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν. Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς :

Tertiæ Personæ.

Sing. Nom. caret. Gen. οὗ, sui, Dat. οἷ, Acc. ἓ,
Dual. Nom. Acc. σφῶε, σφὲ, Gen. Dat. σφῶϊν, σφίν.
Plur, Nom, σφεῖς, Gen, σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Posses-

Possessivum

Est octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum;
σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.
ὃς, ἣ, ὃν, suus, sua, suum,

νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον, noster, a, um duorum;
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον, vester, a, um duorum;
Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noster, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, vester, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, suus, a, um.

Horum masculina, & neutra sunt tertia simplicium: fœminina autem secunda.

Derivantur Possessiva ἐμὸς, σὸς, ὃς *a tribus genitivis primitivorum*, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ: νωΐτερος, & σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶϊν, σφῶϊν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus*, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonstrativum

Est duplex.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, Voc. ὦ οὗτος, ὦ αὕτη, ὦ τοῦτο, heus tu.

Dual. Nom. Acc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύτα, ὦ τούτω, heus vos duo.

Plur.

Plur. Nom. ὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τέτων, Dat. τέτοις, ταύταις, τέτοις, Acc. τέτες, ταύτας, ταῦτα, Voc. ὦ ὗτοι, ὦ αὗται, ὦ ταῦτα: heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud. Gen. ἐκείνε, ἐκείνης, ἐκείνε, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Gen. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνες, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaseos causa, ut res quasi præsens indicetur, addunt Demonstrativis jota acutum, ut οὑτοσὶ, τετὶ, τετωΐ, τετονὶ: ἐκεινοσὶ, ἐκεινεὶ, &c. In neutro autem singulari τετοΐ, & sæpius τετί: in plurali vero pro ταῦτα dicunt ταυτί.

Relativum

Est unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipse, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Composita tria sunt, carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipsius, σεαυτῦ, tuiipsius, ἑαυτῦ, suiipsius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Acc. ἐμαυτον, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Accus. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ: & per crasin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia, declinaturque

que pluraliter & conjunctim, & divisim: ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτούς.

Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat: ἑαυτῶν, *nostrum, vestrum, suiipsorum:* ἑαυτοὺς, *nos, vos, seipsos. Sic & interdum singulariter* ἑαυτοῦ, *tuiipsius,* ἑαυτὸν, *teipsum. Quum reperiuntur aspirata,* αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, *& similia, crasis est pro* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem significare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale*. Declinatur autem sic:

ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν
ἡ δεῖνα	τῆς δεῖνος	τῇ δεῖνι	τὴν δεῖνα.
τὸ	τοῦ	τῷ	τὸ

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι. *Et,* ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα: *&* ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, *apud Poetas.*

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim
- ſex Barytonorum in ω.
- tres Circumflexorum in ῶ.
- quatuor Verborum in μι.

Voces, ſive Formæ inflectendi
- Activa in ω, ῶ, μι.
- Paſſiva (in μαι.
- Media (in μαι.

Modi quinque
- Indicativus.
- Imperativus.
- Optativus.
- Subjunctivus.
- Infinitivus.

Tempora novem
- Præſens.
- Præteritum imperfectum.
- Præteritum perfectum.
- Præteritum pluſquam perfectum.
- Aoriſtus primus (indefinita
- Aoriſtus ſecundus (Præterita.
- Futurum Primum.
- Futurum ſecundum.
- Paulo poſt futurum, in Paſſivo.

Numeri tres
- Singularis.
- Dualis.
- Pluralis.

Perſonæ tres
- Prima.
- Secunda.
- Tertia.

Affe-

Affectiones aliæ.

Qualitas; qua Verbum est
- *Personale; ut* γράφω, *scribo.*
- *Impersonale; ut* δεῖ, *oportet.*

Genera quinque
- *Activum; ut* πέμπω, *mitto.*
- *Passivum; ut* πέμπομαι, *mittor.*
- *Neutrum; ut* ὑγιαίνω, *valeo.*
- *Commune, sive Medium; ut* βιάζομαι, *cogo, & cogor.*
- *Deponens, sive Submedium; ut* μάχομαι, *pugno.*

Species duæ
- *Primitiva; ut* γαμέω, *uxorem duco.*
- *Derivativa; ut* γαμησείω, *nuptias cupio.*

Figuræ tres
- *Simplex; ut* ἄγω, *duco.*
- *Composita; ut* περιάγω, *circumduco.*
- *Decomposita; ut* συμπεριάγω, *una circumduco.*

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona; quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur; & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ Figurativæ, sive Indices nominantur. Est autem litera Characteristica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteristica præcipue consideratur in Præsenti, Futuro primo, & Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cætera Tempora.

CHARACTERISTICÆ

Conjugationis

Primæ.

Præsentis.	Futuri.	Præteriti.
π] β] φ] πτ]	[ψ]	[φ.

Secundæ.

κ] γ] χ] κτ]	[ξ]	[χ.

Tertiæ.

τ] δ] θ]	[σ]	[κ.

Quartæ.

ζ] σσ]	[ξ]	[χ.

vel

ζ] σσ]	[σ]	[κ.

Quin-

Quintæ.

λ]	[λ]	[κ.
μ]	[μ]	
ν]	[ν]	
ρ]	[ρ]	
μν]		

Sextæ.

ω purum]	[σ]	[κ.

In terminationibus πτω, κτω, μνω, prior consonans censetur Characteristica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior

Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πτω, quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

	Præsens		Futur.		Præter.
π	[τέρπω]		[τέρψω]		[τέτερφα, delecto.
β	[λείβω]	ψω	[λείψω]	φα	[λέλειφα, libo.
φ	[γράφω]		[γράψω]		[γέγραφα, scribo.
πτ	[τύπτω]		[τύψω]		[τέτυφα, verbero.

Secundæ.

in κω, γω, χω; κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ	[πλέκω]		[πλέξω]		[πέπλεχα, plico.
γ	[λέγω]	ξω	[λέξω]	χα	[λέλεχα, dico.
χ	[βρέχω]		[βρέξω]		[βέβρεχα, rigo.
κτ	[τίκτω]		[τέξω]		[τέτεχα, pario.

Tertia.

In τω, δω, θω. Futur. in σω. Præter. in κα;

τ (ἀνύτω) (ἀνύσω) (ἤνυκα, perficio.
δ (ᾄδω)σω(ᾄσω)κα(ᾖκα, cano.
θ (πλήθω) (πλήσω) (πέπληκα, impleo.

Quarta.

In ζω, σσω, vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia,

ζ (παίζω)ξω(παίξω)χα(πέπαιχα, ludo.
σσ (ὀρύσσω) (ὀρύξω) (ὤρυχα, fodio.

vel

ζ (φράζω)σω(φράσω)κα(πέφρακα, dico.
σσ (πλάσσω) (πλάσω) (πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere ſequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præſertim, quæ lamentationem, aut motum animi ſignificant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω, ingemiſco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam ſequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω ſequuntur Secundam; aliqua Tertiam ∵ ut περάσσω, vendo: πτίσσω, pinſo: πάσσω, ſpargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum eſt Fut. in ζω, & Præt. in χα; at duplex Præſens. Hujuſmodi ſunt σφάζω, vel σφάσσω, jugulo: φοινίζω, & φοινίσσω, rubefacio: μάζω, & μάσσω, pinſo. Sed φρίσσω, ſive φρίττω, horreo. Fut. ξω. Præt. κα.

Quin-

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum: Præter. κα.

λ	ψάλλω	ῶ	ψαλῶ	κα	ἔψαλκα, digitis pulso.
μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, tribuo.
ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα, ostendo.
ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, sero.
μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα, scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Future non mutentur, sed permaneant, ut in præsenti; tantum abjecta altera, si sint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

Sextæ.

In ω purum, hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præt. κα. Nam quæ in Futuro habent simplex σ, habent κ in Præterito,

α	γελάω	σω	γελάσω	κα	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω		τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω		τίσω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω		ἰμόσω		ὤμοκα, juro.
υ	δύω		δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω		ῥώσω		ἔρρωκα, roboro.
αι	παίω		παίσω		πέπαικα, ferio.
αυ	ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει	σείω		σείσω		σέσεικα, quatio.
ευ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα, equito.
οι	οἴω		οἴσω		ὦκα, fero.
ου	χρούω		χρούσω		κέχρουκα, pulso.
η	ὀπήω		ἰπήσω		ἄπηκα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in μεν.

Secunda, & tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Præsens, & Imperfectum; Præt. perf. & plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Baryronum

Vocis Activæ

Ex prima Conjugatione:

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. [τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. [τύπτετον, τύπτετον.
P. [τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde imperfectum:

S. [ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. [ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. [ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoristus secundus.

S. [ἔτυπον. ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. [ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. [ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. [τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. [τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. [τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Fu-

Futurum primum.

S. [τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. [τύψετον, τύψετον,
P. [τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. [ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. [ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. [ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. [τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. [τετύφατον, τετύφατον.
P. [τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. [ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει, *Verberaveram.*
D. [ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. [ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν,

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. [τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. [τύπτετον, τυπτέτων.
P. [τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. [τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. [τύπετον. τυπέτων.
P. [τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. [τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. [τύψατον, τυψάτων.
P. [τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. [τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. [τετύφετον, τετυφέτων.
P. [τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, *Verberarem*
D. [τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. [τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoristus secundus.

S. [τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. [τύποιτον, τυποίτην.
P. [τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. [τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. [τυποῖτον, τυποίτην.
P. [τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S. [τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem*
D. [τύψοιτον, τυψοίτην.
P. [τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. [τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim*
D. [τύψαιτον, τυψαίτην.
P. [τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. [τύψεια, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim*
D. [τυψείατον, τυψειάτην.
P. [τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. [τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. [τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. [τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. [τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*
D. [τύπτητον, τύπτητον.
P. [τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoriſtus ſecundus ἐὰν.

S. [τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. [τύπητον, τύπητον.
P. [τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoriſtus primus ἐὰν.

S. [τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. [τύψητον, τύψητον.
P. [τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐὰν.

S. [τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. [τετύφητον, τετύφητον.
P. [τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

[Præſ. & Imperf. τύπτειν.
[Aoriſtus 2. τυπεῖν.
[Futurum 2. τυπεῖν.
[Futurum 1. τύψειν.
[Aoriſtus 1. τύψαι.
[Perf. & pluſ. τετυφέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. [ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. [ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. [τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aori-

Aoristus secundus.

M. [ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. [ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. [τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. [ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. [ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. [τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Futurum primum.

M. [ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. [ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. [τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. [ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. [ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. [τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & plusquam, &c.

M. [ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. [ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. [τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Infle-

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor.2	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut.2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut.1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.1.	ἔτυψα	τύψο	ντύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor.2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut.2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut.1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor.1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					

Tertiæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor.2	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut.2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν
Fut.1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor.1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Plusq.	ἐπεπείκειν					

Quintæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor.2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut.2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut.1	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor.1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακώς
Plusq.	ἐπεφράκειν					

Quartæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἔσπειρον					
Aor.2	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut.2.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut.1.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor.1	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκώς
Plusq.	ἐσπάρκειν					

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Aor.2.	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut.2.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν
Fut.1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.1.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκούσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκώς
Plusq.	ἠκούκειν					

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsenti; mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum est duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum est ε, cum Verbum incipit a consonante: tunc enim ε præfigitur Jmperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὁράω, ἑώραον, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive a vocali, sive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a ῥ, geminatur ῥ post ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον, projicio.

Dem-

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

[α] [, η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
Mutabiles [ ] mutan- [
Vocales [ε] tur in [η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
[ ] [
[ο] [ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam,

[αι] [ῃ, αἴρω, ᾖρον, tollo, bam.
Mutabiles [ ] mutan- [
Diph- [αυ] tur in [ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
thongi [οι] [
[ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.

[η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
Immutabiles [ι, ἰξεύω, ἴξευον, visco aves capio,
Vocales [υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
[ω, ὤθω, ὦθον, impello.

Immutabiles [ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
Diphthongi [ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
[ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto adsciscunt ι: ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, serpo: ἑστήκω, plusquam perfect. εἱστήκειν, sto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, sino: ἕω, perf. pass. εἷμαι, induo seu pono: ἐρύω, εἴρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, assuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, assuesco: ἑορτάζω, εἰόρταζον, & ἑώρταζον, festum celebro.

Quæ-

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum : ut οἰδαίνω, ὄιδαινον, tumeo. *Ea autem sunt quæ derivantur a dictionibus sequentibus.*

- ὄιαξ, *clavus*] οἰακίζω, οἰάκιζον, *clavum rego.*
- οἶνος, *vinum*, οἰνίζω, οἴνιζον, *vinum oleo, seu emo.*
- οἰωνὸς, *augurium*] οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, *auguror.*
- οἶμος, *via*] οἰμάω, οἴμαον, *irruo.*
- οἶστρος, *œstrum*] οἰστρέω, οἴστρεον, *œstro agito, & agitor.*
- οἶος, *solus*] οἰόω, *destituo: unde* οἰώθην, *solus egi.*

His addunt οἰκουρέω, *domi sedeo:* οἰμώζω, *lugeo, quod &* οἴμωζον, *&* ᾤμοζον.

De Augmento Compositorum.

Augmentum erit in principio, si Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philosophor*, a φίλος, amicus, & σοφὸς, sapiens; ἐφιλοσόφουν.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hostes; ηὐτομόλουν.
- Præpositione, quæ non mutet significationem Verbi: ut ἐνέπω idem cum simplici ἔπω, dico, ἤνεπον.
- Verbo simplici, quod non sit in usu: ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν.
- Adverbiis ὁμοῦ, vel ὁμῶς, simul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγουν.
- Particula privativa ἀ: ut ἀφρονῶ, insipiens sum; ἠφρόνουν.

Augmentum erit in medio, si componantur vel cum

- Præpositione, quæ mutet significationem Verbi: ut γινώσκω, cognosco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δυς, male, & εὐ, bene: modo sequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεστῶ, displiceo; δυσηρέστουν: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτουν. At sequente consonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam sequuntur: ut δυστυχῶ, infelix sum, ἐδυστύχουν: εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβουν: εὐημερῶ, prospere ago, εὐημέρουν.

 Non-

Nonnulla, quamvis simplicia non sint in usu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνουν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio: ut ἀνορθῶ, corrigo; ἠνώρθουν: ἐνοχλῶ, molestus sum; ἠνώχλουν: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνεχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic ὀνοματοποιῶ, nomen fingo: παροινῶ, debacchor: προοδοποιῶ, viam patefacio: ἀναίνομαι, abnuo: item διαιτῶ, arbiter sum, cum suis compositis,*

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur: ut ἐγγυῶ, ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα, despondeo: διακονῶ, ἐδιακόνουν, & διηκόνουν, ministro. Sic ἐμπολῶ, *versor*: μεθοδεύω, *methodo utor*.

Præpositionum ultima vocalis in compositione eliditur, si vocalis sequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & crasi προὔβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & προὔχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον. Sic & ἐπιορκῶ, pejero. ἐπιώρκουν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφὶ, & ἐλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumstipo, ex ἀμφὶ, & ἔπω.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aspirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ, & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, & auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoristus Secundus.

Aoristus significat aliquid præteriisse, sed indefinite; incertum est enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai: *cum Præteritum Perf. significet, modo aliquid præteriisse; ut apud Italos,* ho amato. *Sunt autem duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis causa in significando, sed propter copiam linguæ Græcæ, ut & duo Futura.*

For-

Formatur Aoriſtus Secundus a Præterito Imperfecto. Characteriſtica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta poſteriore litera, retenta priore, ſi Verbum habeat ττ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præſentis penultimæ corripiendæ cauſa in Aoriſto ſecundo.

η [λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α [τρώγω, ἔτραγον, comedo.
αι [καίω, ἔκαον, uro.
αυ [παύω, ἔπαον, ſedo.

ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.

ει in 5. Conjug. in [diſſyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, ſero.
[triſyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam diſſyllaba habent penultimam longam: ut ἄδω, ᾖδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἧκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam triſſyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero. πέρθω, ἔπαρθον, per metatheſim, ἔπραθον, vaſto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, ſi habeant Futurum in ξω, formant Aoriſtum ſecundum in γον: ſi in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Obſervatio.

Diſſyllaba, quæ habent liquidam ante, aut poſt ε, mutant ε in α: ut

πλέκω, ἔπλακον, plico]
τρέπω, ἔτραπον, verto]
στέλλω, ἔσταλον, mitto]
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, ſeco]

excipe [ἔλεγον, dixi.
[ἔβλεπον, vidi.
[ἔφλεγον, uſſi.

Exceptio.

Septem ſunt Aoriſti ſecundi, qui non retinent Characteriſticam conſonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Verba Sextæ finita in ύω, δῶ, γ'ω, ut κρύω, pulſo, τοξάζω, jaculor, ὀπυίω, uxorem habeo; carent Aoriſto ſecundo, & Præterito medio. Ideo ἤκοον ab ἀκούω, audio, non eſt in uſu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti ſolent: ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Futurum Secundum

Fit ab Aoriſto Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoriſto Secundo, deſideratur etiam Futurum ſecundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rariſſimo eſt in uſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præſenti, variata ſola Characteriſtica in ſingulis Conjugationibus, ut dictum eſt, retenta eadem penultima, quæ Præſentis: ut τύπτω, τύψω.

Obſervationes.

Futurum quintæ Conjugationis ſemper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, ſi fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, pſallo; κάμνω, καμῶ, laboro: vel eliſa vocali ſubjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κιρῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut κείνω, κει-

κρινῶ, judico; μολύνω, μολυνῶ, contamino. *Inflectitur autem ut Futurum secundum aliarum Conjugationum: ut ψαλῶ, εῖς, εῖ: εῖτον, εῖτον: ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.*

Barytona multa sumunt Futurum a circumflexis, ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *debeo:* μέλλω, μελλήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo:* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βȣ́λομαι, βȣλήσομαι, *volo:* οἶμαι, οἰήσομαι, *puto: quasi a* θελέω, ὀφειλέω, *&c. e contra nonnulla circumflexa sumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor:* ὠθέω, ὤσω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Dissyllaba sextæ Conjugationis in έω formant Futurum in εύσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, spiro: præter δέω, δήσω: ligo. Duo in αίω formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Polysyllaba quartæ Conjugationis in ίζω. Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: sic βαδίζομαι, βαδιȣ̃μαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιȣ̃μαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut spiritum Præsentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoristus Primus.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteristica, mutato ω in α, præposito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Characteristicam mutant: εἶπα, dixi; ἤνεγκα, tuli; ἔθηκα posui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, misi: ab ἔπω, ἐνέγκω, τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi à ἔχευα, fudi; ἔσεισα, concussi; ἤλευα, vitavi; ἔκηα, ac-

cendi : a χέω, σεύω, ἀλεύω, καίω, *vel* κάω: *quæ excludunt* σ. *Reperitur etiam* ἔχευσα, *&* ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoristi in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent semper penultimam brevem, producitur hac mutatione.

α simplex in η: ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, psallo.

αι [communiter in α: φαίνω, φανῶ, ἔφανα,
[Attice in [η: vel ῃ [ἔφηνα, appareo: vel ἔφηνα,

ε [in [ει: σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Penultima hujus Aoristi in verbis quartæ Conjugationis, quæ sequuntur tertiam, & in Verbis sextæ, est modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, *dico:* κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, *volvo. De hoc in Prosodia.*

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, assumpta Characteristica propriæ Conjugationis, præposito Augmento.

Regula de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Præsentis cum ε; ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, sero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quæro.

Sin incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti; ut ἀκούω, ἤκουον,

ἤκȣον, ἤκȣκα, audio: ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico. χρίω, κέχρικα, ungo: θύω, τέθυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post ε: ut ῥίπτω, ἔρριφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a muta cum liquida γν, & quædam incipientia a γρ, non repetunt primam consonantem Præsentis; ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognosco; γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam Præsentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido; κτίζω, ἔκτικα, fabrico.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: ut βλαστέω, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα, germino: similiter βλακεύω, piger sum; γλωττίζω, deblatero; γλύφω, insculpo; γνάμπτω, flecto; βλάπτω, noceo; θλάω, tundo; κρύπτω, abscondo.

Observationes.

Dissyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α; ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, sero: στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro; ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, psallo: φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρκα, corrumpo.

Verba in μω, & μνω assumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per syncopen τέτμηκα, seco.

 Dissyl-

Diſſyllaba in εἰνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, judico: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω, vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: ſemper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ: *At μένω, μενῶ, μεμένηκα, tanquam a μενέω, maneo.*

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, ſumo: μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι, ſortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præſentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὦλα, ὄλωλα, perii, Prærit. med. Si autem exceſſerit numerum trium ſyllabarum, tertia ab initio ſyllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, interrogo.

	[ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
abjecta	[
præpoſitiva	[ευ in υ: ἐλεύθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα, venio:
	[Præt. Med.
	[οι : ἐτοιμάζω, ἠτοίμακα, ἐτητόμακα, paro:
abjecta	[in ο
ſubjunctiva	[ου : ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.
	[

Si tamen tertia ſyllaba ſit longa poſitione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo, ut differat ab* ἤριεικα, *quod ab* ἐρίζω, *contendo.*

Irregularia ſunt, ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *& interpoſito* δο, ἐδή-

ἐδήδοκα, edo: ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, *& assumpto* ο, ἀγήοχα; *item in Aorist. 2.* ἦγον, ἄγηγον, *& per metathesin* ἤγαγον, *duco.*

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὥρακα, ἑώρακα, video: ὤθω, pello, ὦσμαι, ἔωσμαι, Præter. pass. οἴγω, aperio, ἔωγα, Præter. med

Sic εἴκω, οἶκα, ἔοικα, *similis sum, Præter. Med.* ἔπω, εἶπα, ἔειπα, *dixi, Aor. 1.* ἧκα, ἕηκα, *misi; unde* ξυνέηκα, *commisi, item intellexi:* ὤσάμην, *&* ἐωσάμην, *impuli.*

Dissyllaba primæ, & secundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βρέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Plusquamperfectum

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud ε assumendo, quam secundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἐτετύφειν: alioquin incipit, & augetur, sicut Perfectum; ut ἔςαλκα, ἐςάλκειν, miseram; ἤκουκα ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compositis: ut συνέςαλκα, συνεςάλκειν, contraxeram; ὑπήκουκα, ὑπηκούκειν; obedieram.

Præteritum Plusquamperfectum Atticum

Reperitur Attice sine secunda reduplicatione; ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, subieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, speravi; ἔοργα, feci; ἔοικα, similis sum; habent augmentum in medio; ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐώκειν.

Prima, & tertia singularis Attice est per η: ut ἐτετύφη

ἐγὼ,

ἐγὼ, verberaveram ego : ἐτετύφει ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εισαν Attici efferunt per εσαν : ut ἐτετύφεσαν, verberaverant.

Observatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora similia a suis similibus.

Præteritum Perfectum ubique servat Augmentum : Aoristi vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam personam : caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; sed pro Futuris sunt Aoristi, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat; ut τύπε: sed acuuntur tres, ἐλθὲ, venito; εὑρὲ, invenito : εἰπὲ, dicito: sic Attice λαβὲ, accipito : ἰδὲ, videto : cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima οι; at in Aoristo primo activo, & medio αι.

Circumflectit Futurum secundum; alioquin vox eadem cum Aoristo secundo.

Usitatissimus est Aoristus Æolicus; apud Atticos autem maxime in secunda, & tertia singulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoristo primo ejusdem Modi, mutando αιμι in εια: ut τύψαιμι, τύψεια.

SUBIUNCTIVUS pro nota propria habet η, & ω: in secunda, & tertia singulari diphthongum impropriam ῃ; in duali, & plurali tantum vocalem η.

IN-

INFINITIVUS habet Futurum ſecundum idem cum Aoriſto ſecundo.

PARTICIPIUM acuit Aoriſtum ſecundum; circumflectit Futurum ſecundum.

Participia maſculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad ſecundam.

Verbum Barytonum

Vocis Paſſivæ

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. [τύπτομαι, τύπτη, τύπτεται, — *Verberor.*
D. [τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον,
P. [τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. [ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. — *Verberabar.*
D. [ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
P. [ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. [ἐτύπην, ἐτύπης ἐτύπη. — *Verberatus fui.*
D. [ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. [ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. [τυπήσομαι, τυπήση, τυπήσεται. — *Verberabor.*
D. [τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. [τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfe-

Perfectum.

S. [τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
D. [τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. [τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde plusquam perfectum.

S. [ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο *Verberatus eram.*
D. [ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. [ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo post Futurum

S. [τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται. *Mox Verberabor, & pene jam verberatus sum.*
D. [τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον.
P. [τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

Aoristus primus.

S. [ἐτύφθην, ἐτύφθης. ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. [ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. [ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. [τυφθήσομαι, τυφθήση, τυφθήσεται. *Verberabor.*
D. [τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον.
P. [τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. [τύπτου, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. [τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. [τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. [τύπητον, τυπήτων.
P. [τύπητε, τυπήτωσαν]

Per-

Perfectum, & plusquam.

S. [τέτυψο, τετύφθω. *Verberatus esto.*
D. [τέτυφθον, τετύφθων.
P. [τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

S. [τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. [τύφθητον, τυφθήτων.
P. [τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer ô*
D. [τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. [τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoristus secundus.

S. [τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim, vel fuerim.*
D. [τυπείητον, τυπειήτην.
P. [τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum secundum.

S. [τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. [τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. [τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum, & plusquam.

S. [τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus sim, vel essem.*
D. [τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. [τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo post Futurum.

S. [τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox verberer.*
D. [τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην.
P. [τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Aori-

Aoristus primus.

S. [*τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη.* *Verberatus sim, vel fuerim.*
D. [*τυφθείητον, τυφθειήτην.*
P. [*τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.*

Futurum primum.

S. [*τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.* *Verberer.*
D. [*τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.*
P. [*τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.*

Modus Sbbjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum

S. [*τυπτώμαι, τύπτῃ, τύπτηται.* *Si verberer, vel verberarer.*
D. [*τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.*
P. [*τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.*

Aoristus secundus ἐάν.

S. [*τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.* *Si verbatus sim, vel fuerim, vel*
D. [*τυπῆτον, τυπῆτον.* *fuero.*
P. [*τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.*

Perfectum, & plusquam perfectum ἐάν.

S. [*τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.* *Si verberatus sim, vel essem.*
D. [*τετυμμένω ἦτον, ἦτον.*
P. [*τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.*

Aoristus primus ἐάν.

S. [*τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.* *Si verberatus sim, vel fuerim;*
D. [*τυφθῆτον, τυφθῆτον.* *vel fuero.*
P. [*τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.*

Modus

Modus Infinitivus.

[Præs. & Imperf. τύπτεσθαι,
[Aoristus 2. τυπῆναι.
[Futurum 2. τυπήσεσθαι.
[Perf. & plus. τετύφθαι.
[Paulo post Fut. τετύψεσθαι.
[Aoristus 1. τυφθῆναι.
[Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præsens, & Imperfectum.

M. [ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. [ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. [τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoristus secundus.

M. [ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. [τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum secundum.

M. [ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. [ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. [τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

M. [ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. [ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. [τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Paulo post Futurum.

M. [ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου *Mox verberandus.*
F. [ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. [τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Aori-

Aoristus primus.

M.[ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F.[ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N.[τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Futurum primum.

M.[ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F.[ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N.[τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subiu.	Infini.	Parti.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην.	τύπτωμαι.	τύπτεσθαι.	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secun-

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infinit.	Partic.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor.2	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut.2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor.1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut.1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor.2	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut.2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor.1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut.1.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

Quarta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infini.	Partic.
Præf.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην				[ναι	
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆ-	φραδείς
Fut. 2.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος	πεφρασμένος	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην		εἴην	ὦ		
Paul.p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor.1.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut.1.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος.

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infini.	Partic.
Præf.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην				[ναι	
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆ	σπαρείς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος	ἐσπαρμένος	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Plusq.	ἐσπάρμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Plusq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Temporum formatio.

Novem sunt Tempora in voce Passiva : quorum tria deducuntur ab Activa [Præsens.
[Præteritum.
[Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur a Præsenti Activo , mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda persona singularis Præsentis , sicut & Futurorum desinit in η, *Attice in* ει; *communiter vero in hisce quatuor ,* βούλει, *vis ,* οἴει, *putas ,* ὄψει, *videbis ,* ἔει , *& facta crasi ,* εἶ , *es . Aliquando in quibusdam Barytonis desinit*

ησαι; ut φάγεσαι, pro φάγῃ, comedis; & in aliquibus Circumflexis: ut καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχάῃ, καυχᾷ, gloriaris; ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνάῃ, ὀδυνᾷ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis, & Mediis, quæ in Activis non solum in Barytonis, sed etiam in Circumflexit, & in Verbis in μι.

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην: ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum Secundum.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi secundi, addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam syllabam; in Prima persona in μαι; in Secunda in σαι; in Tertia in ται: cui syllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Passivi esse longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic ostenditur,

1. Conjugatio

Ante μαι, habet β; quæ ob euphoniam vertitur in μ: ante σαι, habet π, non quidem expressam, sed implici-

tam

tam in duplici ψ: ante ται, pariter habet π, non implicitam, sed expressam.

a τέτυφα, verberavi, quod a τύπτω,

μμαι [
ψαι [τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: verberatus sum, es, est.
πται [

2. Conjugatio

Ante μαι, habet γ: ante σαι, habet κ, non expressam, sed implicitam in duplici ξ: ante ται, pariter habet κ non implicitam, sed expressam,

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, [
ξαι, [λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus sum, es, est.
κται, [

3. Conjugatio.

Ante μαι, habet σ: ante σαι, nullam aliam: ante ται, pariter habet σ:

a πέπεικα, persuasi, quod a πείθω,

σμαι, [
σαι, [πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται: persuasus sum, es, est.
σται, [

4. Conjugatio.

In Verbis, quæ sequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in his, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, [
ξαι, [ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus sum, es, est.
κται, [

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, [
σαι, [νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισται: putatus sum, es, est.
σται, [

5. *Conjugatio*

Servat ut in Activo, sic etiam in Passivo Immutabiles λ, & ρ:

ab ἔσαλκα, misi, quod a σέλλω,

λμαι, [
λσαι, [ἔσαλμαι, ἔσαλσαι, ἔσαλται: missus sum, es, est:
λται, [

ab ἔσπαρκα, seminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, [
ρσαι, [ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: seminatus sum, es, est.
ρται, [

Finita in μω, aut νω, Activum habent in ηκα: Passivum in ημαι.

a νενέμηκα, distribui, quod a νέμω,

ημαι, [νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, distributus sum, es, est.
ησαι, [a τετέμηκα, secui, quod a τέμνω,
ηται, [τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται: sectus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Passivo, nec tamen assumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται: nam quando nihil præponitur primæ personæ, nihil item Tertiæ præponitur:

a κέκρικα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, [
σαι, [κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται: judicatus sum, es, est.
ται, [

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Passivo: solum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ;

μμαι, [a πέφαγκα, ostendi, quod a φαίνω,
νσαι, [
νται, [πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: ostensus sum, es, est.
Attice,] [Attice,
σμαι, [
σαι, [πέφασμαι, πέφασαι, πέφασται.
σται, [

6. *Con-*

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi ſit brevis, aſſumit σ in Præterito paſſivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, [
σαι, [τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσαι: perfectus ſum, es, eſt.
σται, [

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμὸς, vinculum: ἤρομαι, ab ἤροκα, quod ab ὀρόω, aro.

Sin penultima Præteriti Activi ſit longa, nihil aſſumit.

a τετόξευκα, ſagitta petii, quod a τοξεύω,

μαι, [
σαι, [τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται: ſagitta petitus
ται, [ſum, es, eſt.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι a κρούω, pulſo: ἔπταισμαι a πταίω, impingo: κεκέλευσμαι a κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλουσμαι a κολούω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Prima Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

[τετύμμεθον.
τέτυμμαι [
[τετύμμεθα.

[λελέγμεθον,
λέλεγμαι [
[λελέγμεθα.

[πεπείσμεθον,
πέπεισμαι [
[πεπείσμεθα.

 ὤρυγ-

[ὠρύγμεθον,
ὤρυγμαι [
[ὠρύγμεθα.

[νενομίσμεθον,
νενόμισμαι [
[νενομίσμεθα.

[ἐςάλμεθον,
ἔςαλμαι [
[ἐςάλμεθα.

[τετελέσμεθον;
τετέλεσμαι [
[τετελέσμεθα:

Secunda, & Tertia Dualis, & Secunda Pluralis formatur a Tertia Singulari, vertendo *αι* in *ον*, & Tenues in suas Aspiratas.

[τέτυφθον, τέτυφθον,
τέτυπται [
[τέτυφθε.

[λέλεχθον, λέλεχθον,
λέλεκται [
[λέλεχθε.

[πέπεισθον, πέπεισθον,
πέπεισται [
[πέπεισθε.

[ὤρυχθον, ὤρυχθον,
ὤρυκται [
[ὤρυχθε.

[νενόμισθον, νενόμισθον,
νενόμισται [
[νενόμισθε.

[ἔςαλθον, ἔςαλθον,
ἔςαλται [
[ἔςαλθε.

[τετέλεσθον, τετέλεσθον,
τετέλεςαι [
[τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Præteriti Passivi desinit in ται purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interserunt σ.

[νενέμησθον, νενέμησθον,
νενέμηται [
[νενέμησθε.

[κέκεισθον, κέκεισθον,
κέκειται [
[κέκεισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito ν antè ται purum.

νενέμηται : νενέμνται.
κέκειται : κέκειντται.

Si vero ται non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præsentis temporis, & Verbum Substantivum εἰσὶ, *sunt*.

τέτυπται : τετυμμένοι εἰσί.
λέλεκται : λελεγμένοι εἰσί.

Observatio.

Dissyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Passivo.

πέμ-

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua consonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, [verto.
στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι,
sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α ante ται, & mutando præcedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*
4. τέτακται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteristicæ Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσται, ἠνύταται, *ab* ἀνύτω, *perficio.*
ἦσται, ἤδαται, *ab* ᾄδω, *cano.*
πέπεισται, πεπείθαται, *a* πείθω, *persuadeo.*

4. πέφρασται, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*
ὤρυκται, ὠρύγαται, *ab* ὠρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α interponitur.
5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.
6. δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *ostendo.*
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*
τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono*, *unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται,
a βάλλω, *iacio*

Pau-

Paulo post Futurum

Formatur a ſecunda perſona Perfecti, poſito ομ ante αι: ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Præteritum plusquam perfectum

Formatur a Perfecto mutando in Prima perſona μαι in μην; in Secunda, & Tertia αι in ο, & præfigendo ε, ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante; ut τέτιμμαι, ἐτετύμμην· τέτυψαι, ἐτέτυψο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia ſingularis deſinat in το purum, in Secunda, & Tertia Duali interſeritur σ, ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis deſinit in ντο: ut ἐκέκειτο, accuſatus erat; ἐκέκεισθον, ἐκεκείσθην, ἐκέκειντο. Si autem exeat in το impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Subſtantivum ἦσαν, *erant*: ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a Tertia Perſona ſingulari Perfecti Paſſivi, mutando αι in ην, & Tenues in ſuas Aſpiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται,	ἐμνήσθην,	recordatus fui:	] aſſumunt
ἔῤῥωται,	ἐῤῥώσθην,	convalui:	] σ.
σέσωσται,	ἐσώθην,	ſervatus fui:	abjicit σ.
εὕρηται,	εὑρέθην,	inventus fui:	]
ἤρηται,	ἠρέθην,	ſublatus fui:	] mutant
ἐπῄνηται,	ἐπηνέθην,	laudatus fui:	] η in ε.
εἴῤῥηται,	ἐῤῥέθην, & ἐῤῥήθην,	dictus fui.	
τέθειται,	ἐτέθην,	poſitus fui.	

Ob-

Observatio.

☞ Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt suum ε in Aoristo Primo: ut ἔςραμμαι, ἐςρέφθην, versus sum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκρίνθην, pro ἐκλίθην, ἐκρίθην, a κλίνω, inclino, & κρίνω, judico. Et a πνέω, spiro, quamvis non desinat in νω, fit ἐπνεύσθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia persona singulari Aoristi Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Observatio.

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a suis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam personam a Secunda Plusquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυψο, τέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejusdem, migrante το in θω; ut ἔψαλτο, ἐψάλθω. Quod si præcesserit Tenuis, mutatur in suam Aspiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem ante το fuerit vocalis, assumitur σ, ut ἐκέκειτο, κεκείσθω.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis personis suorum similium, addito θι: sed Primus desinit in τι, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriusque Tertia singularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquimur præteritum per Partici-

ticipium, & Verbum Substantivum: sin autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ personæ Præteriti passivi fuerit ν, convertitur in η: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, distribuo.
Sing. νενεμήμην, νενέμησο, νενέμητο.
Dual. νενεμήμεθον, νενέμησθον, νενεμήσθην,
Plu. νενεμήμεθα, νενέμησθε, νενέμηντο.

υ in υ: ut

a τέθυμαι, quod a θύνω, festino.
Sing. τεθύμην, τέθυσο, τέθυτο.
Dual. τεθύμεθον, τέθυσθον, τεθύσθην.
Pular. τεθύμεθα, τέθυσθε, τέθυντο,

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido;
Sing. ἐκταίμην, ἔκταιο, ἔκταιτο.
Dual. ἐκταίμεθον, ἔκταισθον, ἐκταίσθην.
Plur. ἐκταίμεθα, ἔκταισθε, ἔκταιντο,

ι manet integrum, sed tamen longum hic, etiamsi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκειμαι, quod a κείνω, judico.
Sing. κεκείμην, κέκειο, κέκειτο.
Dual. κεκείμεθον, κέκεισθον, κεκείσθην.
Plur. κεκείμεθα, κέκεισθε, κέκειντο.

Si ante μαι sit diphtgongus, cujus subjunctiva sit υ, tunc circumlocutione opus est, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio,
Sing. πεπαυμένος εἴην, εἴης, εἴη.
Dual. πεπαυμένω εἴητον, εἰήτην.
Plur. πεπαυμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Eo-

Futurum secundum.

S [τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται. *Verberabo, vel Verberabor*.
D. [τυπέμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. [τυπέμεθα, τυπεῖσθε, τυπῦνται.

Futurum primum.

S. [τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor*.
D. [τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. [τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoristus primus.

S. [ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verberatus fui*.
D. [ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. [ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. [τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verberatus sum*.
D. [τετύπατον, τετύπατον,
P. [τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Plusquam perfectum.

S. [ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel Verberatus eram*.
D. [ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. [ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. [τύπτου, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare*.
D. [τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. [τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. [τυπῦ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu*.
D. [τύπεσθον, τυπέσθων.
P. [τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

S. [τύψαι, τυψάσθω, *Verberato, vel verberator tu,*
D. [τύψασθον, τυψάσθων.
P. [τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. [τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſto.*
D. [τετύπετον, τετυπέτων.
P. [τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Verberarer.*
D. [τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. [τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. [τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. [τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. *beratus ſim, vel*
P. [τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. [τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο, *Verberem, vel Verberer.*
D. [τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. [τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. [τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Verberer.*
D. [τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. [τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. [τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D. [τυψαίμεθον τύψαισθον, τυψαίσθην. *Ververatus ſim,*
P. [τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

H Per-

Perfectum, & plusquam perfectum:

S. [τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissem, vel Verberatus sim, vel essem.*
D. [τετύποιτον, τετυποίτην.
P. [τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum:

ἐὰν, cum.

S. [τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbearer.*
D. [τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. [τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoristus secundus.

S. [τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel si verberatus fuero.*
D. [τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
P. [τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoristus primus.

S. [τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel Si verberatus sim, vel fuerim, vel fuero.*
D. [τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
P. [τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Præteritum perfectum, & plusq. perf.

S. [τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si verberaverim, vel Si verberatus sim, vel essem.*
D. [τετύπητον, τετύπητον.
P. [τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

[Præs. & Imperf. τύπτεσθαι:
[Aoristus 2. τυπέσθαι.
[Futurum 2. τυπεῖσθαι.
[Futurum 1. τύψεσθαι.
[Aoristus 1. τύψασθαι.
[Perf. & plusq. τετυπέναι.

Par-

Participium.

Præſ. & Imperfect.

M. [ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. — *Verberans, vel qui*
F. [ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. — *verberatur.*
N. [τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου:

Aoriſtus ſecundus.

M. [ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. — *Qui verberavit, vel*
F. [ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. — *verberatus.*
N. [τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum ſecundum.

M. [ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. — *Verberaturus, vel*
F. [ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. — *verberandus.*
N. [τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. [ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. — *Verberaturus, vel*
F. [ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. — *verberandus.*
N. [τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. [ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. — *Qui verberavit, vel*
F. [ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. — *verberatus.*
N [τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſq.

M. [ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. — *Qui verberavit, vel*
F. [ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. — *verberatus.*
N. [τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

[ὠρύγμεθον,
ὤρυγμαι [
[ὠρύγμεθα.

[νενομίσμεθον,
νενόμισμαι [
[νενομίσμεθα.

[ἐςάλμεθον,
ἔςαλμαι [
[ἐςάλμεθα.

[τετελέσμεθον;
τετέλεσμαι [
[τετελέσμεθα.

Secunda, & Tertia Dualis, & Secunda Pluralis formatur a Tertia Singulari, vertendo *αι* in *ον*, & Tenues in suas Aspiratas.

[τέτυφθον, τέτυφθον,
τέτυπται [
[τέτυφθε.

[λέλεχθον, λέλεχθον,
λέλεκται [
[λέλεχθε.

[πέπεισθον, πέπεισθον,
πέπεισται [
[πέπεισθε.

[ὤρυχθον, ὤρυχθον,
ὤρυκται [
[ὤρυχθε.

[νενόμισθον, νενόμισθον,
νενόμισται [
[νενόμισθε.

ἔςαλ-

[ἔσταλθον, ἔσταλθον,
ἔσταλται [
[ἔσταλθε.

[τετέλεσθον, τετέλεσθον,
τετέλεσται [
[τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Præteriti Passivi desinit in ται purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interferunt σ.

[νενέμησθον, νενέμησθον,
νενέμηται [
[νενέμησθε.

[κέκεισθον, κέκεισθον,
κέκειται [
[κέκεισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito ν ante ται purum.

νενέμηται : νενέμηνται.
κέκειται : κέκεινται.

Si vero ται non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præsentis temporis, & Verbum Substantivum εἰσὶ, *sunt*.

τέτυπται: τετυμμένοι εἰσί.
λέλεκται: λελεγμένοι εἰσί.

Observatio.

Dissyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Passivo.

πέμ-

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua consonante, vertunt η in α.

τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι, [verto.
στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι,
sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α ante ται, & mutando præcedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*
4. τέτακται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteristicæ Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσται, ἠνύται, *ab* ἀνύτω, *perficio.*
ἦσται, ἤδαται, *ab* ᾄδω, *cano.*
πέπεισται, πεπείθαται, *a* πείθω, *persuadeo.*

4. πέφρασται, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*
ὤρυκται, ὠρύγαται, *ab* ὠρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.

6. δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *ostendo.*
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*
τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono, unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται, *a* βάλλω, *jacio.*

Pau-

Paulo post Futurum

Formatur a secunda persona Perfecti, posito ομ ante αι: ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Præteritum plusquam perfectum

Formatur a Perfecto mutando in Prima persona μαι in μην; in Secunda, & Tertia αι in ο, & præfigendo ε, si Perfectum incipiat a simplici consonante; ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην· τέτυψαι, ἐτέτυψο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia singularis desinat in το purum, in Secunda, & Tertia Duali interferitur σ, ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis desinit in ντο: ut ἐκέκειτο, accusatus erat; ἐκέκεισθον, ἐκεκείσθην, ἐκέκειντο. Si autem exeat in το impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Substantivum ἦσαν, *erant*: ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur a Tertia Persona singulari Perfecti Passivi, mutando αι in ην, & Tenues in suas Aspiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται,	ἐμνήσθην,	recordatus fui:	] assumunt
ἔρρωται,	ἐῤῥώσθην,	convalui:	] σ.
σέσωσται,	ἐσώθην,	servatus fui:	abjicit σ.
εὕρηται,	εὑρέθην,	inventus fui:	]
ἥρηται,	ἡρέθην,	sublatus fui:	] mutant
ἐπῄνηται,	ἐπῃνέθην,	laudatus fui:	] η in ε.
ἔρρηται,	ἐῤῥέθην, & ἐῤῥήθην, dictus fui.		
τέθειται,	ἐτέθην,	positus fui.	

Ob-

Observatio.

☞ Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt suum ε in Aoristo Primo: ut ἔϛραμμαι, ἐϛρέφθην, versus sum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκρίνθην, pro ἐκλίθην, ἐκρίθην, a κλίνω, inclino, & κρίνω, judico. Et a πνέω, spiro, quamvis non desinat in νω, fit ἐπνύνθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia persona singulari Aoristi Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Observatio.

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a suis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam personam a Secunda Plusquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυψο, τέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejusdem, migrante το in θω; ut ἔψαλτο, ἐψάλθω. Quod si præcesserit Tenuis, mutatur in suam Aspiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem ante το fuerit vocalis, assumitur σ, ut ἐκέκειτο, κεκείσθω.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis personis suorum similium, addito θι: sed Primus desinit in τι, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriusque Tertia singularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquimur præteritum per Partici-

ticipium, & Verbum Substantivum: sin autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ personæ Præteriti passivi fuerit η, convertitur in ῃ: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, distribuo,
Sing. νενεμῄμην, νενεμῇο, νενεμῇτο.
Dual. νενεμῄμεθον, νενεμῇσθον, νενεμῄσθην,
Plu. νενεμῄμεθα, νενεμῇσθε, νενεμῇντο.

υ in ῠ: ut

a τέθυμαι, quod a θύνω, festino.
Sing. τεθύμην, τεθῦο, τεθῦτο.
Dual. τεθύμεθον, τεθῦσθον, τεθύσθην.
Pular. τεθύμεθα, τεθῦσθε, τεθῦντο.

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido;
Sing. ἐκταίμην, ἐκταῖο, ἐκταῖτο.
Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταῖσθον, ἐκταίσθην.
Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταῖσθε, ἐκταῖντο,

ι manet integrum, sed tamen longum hic, etiamsi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκειμαι, quod a κείνω, judico.
Sing. κεκείμην, κεκεῖο, κεκεῖτο.
Dual. κεκείμεθον, κεκεῖσθον, κεκείσθην.
Plur. κεκείμεθα, κεκεῖσθε, κεκεῖντο.

Si ante μαι sit diphtgongus, cujus subjunctiva sit υ, tunc circumlocutione opus est, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio,
Sing. πεπαυμένος εἴην, εἴης, εἴη.
Dual. πεπαυμένω εἴητον, εἰήτην.
Plur. πεπαυμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Eo-

Eodem modo a τετόξευμαι, quod a τοξεύω, jaculor, τετοξευμένος εἴην.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υ: ut a λέλυμαι, λελυμένος εἴην: sed alii non admittunt, formantes λελύμην, λελῦο, λελῦτο; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμην, λελῦο, λελῦτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum: ut

Sing. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plu. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι Primæ personæ Præteriti Indicativi fit ῶ, ut

a νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμῇ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plu. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, ut a πεποίημαι, πεποιῶμαι, a μέμνημαι, μεμνῶμαι; a κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι: a τέθειμαι, τεθῶμαι: ut apparebit loco suo.

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, & Verbum Substantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a Secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penultima acuenda: ut a τέτυφθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit Penultimam in Præterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoristis; ut τυφθείς, τυπείς: antepenultimam in reliquis: ut τυπτόμενος, &c.

Par-

Participia in μενος, & μένον ad tertiam pertinent Declinationem ſimplicium: in εὶς, & ὲν ad quintam: Fœminina omnia ad ſecundam.

Verbum Barytonum

Vocis Mediæ.

Medium Verbum eſt, quod, ſicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias Paſſive ſignificat; ut ἄγομαι, duco, & ducor: κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Paſſivam.

Activam fere ſignificationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoriſtis, & Futuris Mediis; niſi forte ipſa Verbi ſignificatio aliud ſuadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω: μέμηνα, inſanivi, a μαίνω, & ſimilia; reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Pluſquam Perfectum: Reliqua tempora Paſſivam.

Inflexum Secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. [τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verbero, & Verberor*:
D. [τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. [τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde imperfectum.

S. [ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabam, & Verberebar*.
D. [ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. [ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. [ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus fui.*
D. [ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. [ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Fu-

Futurum ſecundum.

S [τυποῦμαι, τυπ͂ τυπεῖται. *Verberabo, vel Verberabor*.
D. [τυπούμεθον τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. [τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Futurum primum.

S. [τύψομαι. τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor*:
D. [τυψόμεθον, τύψ σθον τύψεσθον.
P. [τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoriſtus primus.

S. [ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. [ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψ ʹσθην. *fui*.
P. [ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. [τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verberatus*
D. [τετύπατον, τετύπατον, *ſum*.
P. [τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. [ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel Ver-*
D. [ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην. *beratus eram*.
P. [ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε. ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. [τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare*.
D. [τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. [τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. [τυποῦ. τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu*.
D. [τύπεσθον, τυπέσθων.
P. [τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Aori-

Aoristus primus.

S. [τύψαι, τυψάθω, *Verberato, vel verberator tu,*
D. [τύψαθον, τυψάθων.
P. [τύψαθε, τυψάθωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. [τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus esto.*
D. [τετύπετον, τετυπέτων.
P. [τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Verberarer.*
D. [τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. [τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoristus secundus.

S. [τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. [τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. *beratus sim, vel*
P. [τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum secundum.

S. [τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο, *Verberem, vel Verberer.*
D. [τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. [τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. [τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Verberer.*
D. [τυψοίμεθον, ~~τύψοισθον~~, τυψοίσθην.
P. [τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoristus primus.

S. [τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D. [τυψαίμεθον τύψαισθον, τυψαίσθην. *Ververatus sim,*
P. [τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & plusquam perfectum:

S. [τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissem, vel Ver-*
D. [τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus sim, vel essem.*
P. [τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. [τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbe-*
D. [τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rarer.*
P. [τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoristus secundus.

S. [τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel si*
D. [τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *verberatus fuero.*
P. [τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoristus primus.

S. [τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel Si*
D. [τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus sim, vel*
P. [τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Præteritum perfectum, & plusq. perf.

S. [τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si verberaverim, vel*
D. [τετύπητον, τετύπητον. *Si verberatus sim, vel essem.*
P. [τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

[Præs. & Imperf. τύπτεσθαι:
[Aoristus 2. τυπέσθαι.
[Futurum 2. τυπεῖσθαι.
[Futurum 1. τύψεσθαι.
[Aoristus 1. τύψασθαι.
[Perf. & plusq. τετυπέναι.

Par-

Participium.

Præs. & Imperfect.

M. [ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*
F. [ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*
N. [τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoristus secundus.

M. [ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
F. [ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*
N. [τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum secundum.

M. [ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*
F. [ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*
N. [τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. [ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
F. [ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*
N. [τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoristus primus.

M. [ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
F. [ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. *verberatus.*
N [τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & plusq.

M. [ὁ τετπὼς, τοῦ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*
F. [ἡ τετυπῦα, τῆς τετυπύας. *verberatus.*
N. [τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Parti.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τύτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plus.	ἐτετύπειν					

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγαίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγειν					

Tertia

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Parti.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Plusq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor. 2.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. 2.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. 1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Plusq.	ἐπεφράδειν					

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. 2.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. 1.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς.
Plusq.	ἐσπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκέομαι	ἀκέου	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκεόμενος
Imp.	ἠκεόμην					
Aor. 2.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. 2.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Fut. 1.	ἀκέσομαι		ἀκεσοίμην		ἀκέσεσθαι	ἀκεσόμενος
Aor. 1.	ἠκεσάμην	ἄκεσαι	ἀκεσαίμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσασθαι	ἀκεσάμενος
Perf.	ἦκοα	ἦκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς.
Plusq.	ἠκόειν					

Tem-

Temporum formatio.

Præsens

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in οῦμαι: ut τυπῶ, τυποῦμαι.

Exceptio.

Ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι: pro ἐδοῦμαι, πιοῦμαι, φαγοῦμαι; ab ἔδω, edo; πίω, bibo, φάγω, edo: & Poetica illa βέομαι, ibo, νέομαι, per craſin νεῦμαι, ibo.

Futurum Primum

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in ομαι: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum definit

in ȣ̃μαι; nam Activum in ῶ circumflectitur: ut σπείρω, semino, σπερῶ, σπερȣ̃μαι: στέλλω, mitto, στελῶ, στελȣ̃μαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum secundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum; ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριȣ̃μαι.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo vertendo α in άμην ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. [ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D: [ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. [ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteristica Perfecti Activi assumendo Characteristicam Aoristi secundi; ut a τέτυφα, fit τέτυπα: a τέπλεχα, τέπλεγα: a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoristi secundi sunt ἔτυπον, ἔπλεγον, ἔφραδον.

In sexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quanquam hoc tempus, ut & Aoristus secundus, in hac Conjugatione rarius.

Quædam in sexta Conjugatione minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα. a μεμέληκα, μέμελα, unde μέμηλα: a δεδούπηκα, δέδουπα.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut γέγαα a γέγηκα: μέμαα a μέμηκα: unde participia γεγαώς, & γεγώς: μεμαώς, & μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii est eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exce-

Exceptio.

Disyllaba; quæ habent ε in penultima Futuri, & nonnulla, quæ habent α, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii: ut λέγω, λέξω, λέλογα. βάλλω, βαλῶ, βέβολα.

Penultima Præsentis Activi [ει] [αι] [α] mutatur in [οι] [η] [η]

ut [πείθω, πέποιθα: persuadeo.
[φαίνω, πέφηνα: appareo.
[θάλλω, τέθηλα, germino.

Sed α aliquando servatur: ut ψάλλω, ἔψαλα, cano.

Cum χ, vel φ est Characteristica thematis, idem est Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, scribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum plusquam perfectum

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si Verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa.

Observatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Passivo, sic & in Medio pendent ab Indicativo, similia tempora a suis similibus.

Aoristus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum secundum; quod in secun-

ſecundis, & tertiis perſonis differt ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμην, τύποιο, Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in έσθαι: Futurum vero ſecundum in εῖσθαι: ut τυπέσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος: Futurum ſecundum in ούμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Feminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Fœmininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

In Voce.

Activa, Paſſiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum,	Pſſivum,	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoristus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoristus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & plusq.	τέτροφε	τέτραψο	τέτροπε

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoristus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Aoristus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & plusq.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo post F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoristus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoristus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & plusq.	τετρόφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modu

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoristus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoristus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Perf. & plusq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo post		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoristus 2.	τραπών	τραπείς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Aoristus 1.	τρέψας	τρεφθείς	τρεψάμενος
Perf. & plusq.	τετρεφώς	τετραμμένος	τετροπώς
Paulo post		τετραψόμενος	

Exempla Verborum Barytonorum.

Primæ Conjugationis.

π.

Τρέπω, *verto.*
βλέπω, *aspicio.*
πέμπω, *mitto.*
λείπω, *relinquo.*
λάμπω, *luceo,*
μέλπω, *canto.*
λέπω, *exuo.*
θάλπω, *foveo.*
δρέπω, *colligo.*
ἐρείπω, *everto.*
ῥέπω, *inclino.*

θλίβω,

θλίβω, *premo.*
σίλβω, *splendea.*
ἀμείβω, *commuto.*
σέβω, *colo,*

β.
φέρβω, *pasco.*
τείβω, *tero.*
ῥέμβω, *in gyrum ago.*

τύφω, *inflammo.*
νήφω, *vigilo.*
ἀλείφω, *ungo.*
στρέφω, *verto.*

φ.
γλάφω, *cavo.*
γλύφω, *scalpo.*
δέφω, *excorio.*
ἐρέφω, *tego.*

ῥίπτω, *proiicio.*
κλέπτω, *furor.*
κέπτω, *cado.*
νίπτω, *lavo.*
κάμπτω, *flecto.*
θρύπτω, *frango.*
κύπτω, *incurvo.*
θώπτω, *assentor*

πτ.
φαλίπτω, *desipio.*
χαλέπτω, *everto.*
χρίμπτω, *admoveo*
δάπτω, *voro.*
δρύπτω, *lacero.*
ἐρέπτω, *edo.*
κολάπτω, *tundo.*
ὀλόπτω, *vello.*

Secundæ.

τήκω, *liquefacio.*
κρέκω, *pectine pulso.*
ἥκω, *venio.*
βρύκω, *mordeo.*
δίκω, *jacio.*

κ.
διώκω, *persequor.*
ἐρείκω, *frango.*
ἐρύκω, *contineo.*
ϖέκω, *pecto.*

ϖνίγω, *strangulo.*
οἴγω, *aperio.*

γ.
φλέγω, *uro.*
θέλγω, *mulceo.*

λήγω,

λήγω, cesso.
θίγω, tango.
τέγγω, tingo.
φρύγω, torreo.
ἀμέλγω, mulgeo.
ἐρεύγω, ructo.
θήγω, acuo.
φλέγω, uro.
σφίγγω, stringo.
ἀνώγω, jubeo.
ὀρέγω, porrigo.

χ.

νήχω, nato.
τεύχω, struo.
βρύχω, strideo.
ἄρχω, impero.
ἐλέγχω, arguo.
βρέχω, madefacio.
βράχω, sono.
βρόχω, sorbeo.
ῥέγχω, sterto.
ῥώχω, dentibus fremo.

Tertiæ.

δ.

δείδω, timeo.
μέδω, impero.
ἀείδ, cano.
τένδω, comedo.
ἄρδω, irrigo.
ἐρείδω, figo.
πέρδω, pedo.

θ.

κεύθω, abscondo.
κλώθω, glomero.
λήθω, celo.
πείθω, persuadeo.
φλεγέθω, comburo.
πέρθω, vasto.
βρίθω, sum gravis.
ἐρέθω, lacesso.
κνήθω, scalpo.
αἴθω, uro.
πρήθω, inflammo.

Quar-

Quartæ.

σσ, ττ.

ῥήσσω, att. ττω, frango.
νύσσω, att. νύττω, pungo.
πάσσω, att. ττω, inspergo.
τινάσσω, att. ττω, quatio.
μαλάσσω, att. ττω, mollio.
ἀμύσσω. att. ττω, lacero.
θάσσω, att. ττω, sedeo.
θωύσσω, att. ττω, clamo.
φλανύσσω, att. ττω, garrio.
φράσσω, att. ττω, munio.
φυλάσσω, att. ττω, custodio.
χαράσσω, att. ττω, sculpo.
ἀράσσω, att. ττω, amputo.
ἑλίσσω, att. ττω, volvo.
ὀδύσσω, att. ττω, irascor.
πράσσω, att. ττω, ago.
ῥάσσω, v. ττω, allido.

ζ.

ῥαβδίζω, virgis cædo.
αὐλίζω, in aula versor.
αὐγάζω, illucesco.
κομίζω, fero.
κτίζω, condo.
νομίζω, existimo.
θαμίζω, frequento.
θαυμάζω, miror.
θερίζω, meto.
θεσπίζω, vaticinor.
θωμίζω, flagris cædo.
φαντάζω, apparere facio.
φλάζω, stulte loquor.
φλογίζω, inflammo.
φροντίζω, curo.
χωρίζω, separo.
βαλλίζω, tripudio.
οἰνίζω, vinum emo, vel sapio.
ὀργίζω, ad iram excito.

Quintæ.

λ.

τίλλω, vellico.
θάλλω, vireo.
ἀγγέλλω, nuncio.
ἰάλλω, emitto.
ἀχάλλω, mæreo.
σφάλλω, supplanto.
βδέλλω, mulgeo.
κωτίλλω, fabulor.
ὀφέλλω, adjuvo.
αἰκάλλω, blandior.
πάλλω, vibro.

βρέμω,

μ:

βρέμω, fremo:
γέμω, plenus sum.
δέμω, ædifico.

ν.

ῥαίνω, perfundo.
αὐαίνω, sicco.
ἀμιώω, auxilior.
κλίνω, inclino.
τείνω, tendo.
λαχαίνω, fodio.
θαρσιώω, fiducium affero:
θαυμαίνω, admiror.
θείνω, ferio.
θερμαίνω, calefacio.
φαλιώω, splendidum reddo.
φένω, interficio.
χλιαίνω, tepefacio.
χραίνω, coloro.
διαίνω, madefacio:
κραίνω, perficio.
ὀνομαίνω, nomino.

ρ.

τείρω, vexo:
μείρω, divido.
θέρω, calefacio.
πείρω, transfigo.
φθείρω, corrumpo.
φύρω, misceo.
ἐγείρω, excito.
κείρω, tondeo.
οἰκτείρω, commiseror.
ἀθύρω, ludo.
πταίρω, sternuto.
σαίρω, scopis purgo.

Sextæ.

ω purum.

χρίω, ungo.
κωλύω, prohibeo.
λύω, solvo.
φθίω, labefacto.
φορύω, pinso.
χλίω, deliciis frango:
ἀφύω, haurio.
ἐρύω, traho.
δηείω, contendo.
ἀνύω, perficio.
κυλίω, volvo.
ὁδεύω, iter facio:
κελεύω, iubeo.
κολούω, amputo:
θραύω, frango.

De

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum; ut ποιέω, ποιῶ.
Nascuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in έω, άω, όω: unde Tres sunt Conjugationes Circumflexorum.
Dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ sunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præsentis.

Prima.

Præs.	Fut.	Præt.
έω	ήσω	ηκα

Secunda.

άω	ήσω	ηκα

Tertia.

όω	ώσω	ωκα.

Notanda ad Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorsus ut Verba Barytona, nisi quod hic quædam Tempora contrahuntur.
Contrahuntur autem solum Præsens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Personis, per omnes Modos, & Participia.
Carent plerunque Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito Medio.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο in ου
3. Si post ε sequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum

Ex Prima Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
D. [ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. [ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. [ἐποίεον, ουν: ἐποίεες, εις: ἐποίεε, ει.
D. [ἐποιέετον, εῖτον: ἐποιεέτην, είτην.
P. [ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε: ἐποίεον, ουν.

Fut 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα Præt perf. πεποίηκα.
Plusq. perf. ἐπεποιήκειν, ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis modis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum:

S. [ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. [ποιέετον, ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.
P. [ποιέετε ποιεῖτε: ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & plusq. πεποίηκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [ποιέοιμι, οῖμι: ποιέοις, οῖς: ποιέοι, οῖ.
D. [ποιέοιτον, οῖτον: ποιεοίτην, οίτην.
P. [ποιέοιμεν, οῖμεν: ποιέοιτε, οῖτε: ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. [ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
D. [ποιοίητον, ποιοιήτην.
P. [ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. [ποιῴην, ποιῴης, ποιῴη.
D. [ποιῴητον, ποιῳήτην.
P. [ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσεια.
Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfect.

ἐὰν, cum.

S. [ποιέω, ῶ: ποιέῃς, ῇς: ποιέῃ, ῇ.
D. [ποιέητον, ῆτον: ποιέητον, ῆτον.
P. [ποιέωμεν, ῶμεν: ποιέητε, ῆτε: ποιέωσι, ῶσι.
Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω;

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.
Fut. 1. ποιήσειν.
Aor. 1. ποιῆσαι.
Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.
M. [ὁ ποιέων, ῶν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.
F. [ἡ ποιέουσα, οῦσα: τῆς ποιεούσης, ούσης.
N. [τὸ ποιέον, οῦν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.

Fut. 1. ὁ ποιήσων. Aor. 1. ὁ ποιήσας.
Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vocis Passivæ.

Modus Indicativus.

Præsens.
S. [ποιέομαι, οῦμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέεται, εῖται.
D. [ποιεόμεθον, ούμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον: ποιέεσθον, εῖσθον.
P. [ποιεόμεθα, ούμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, οῦνται.

Imperfectum.
S. [ἐποιεόμην, ούμην: ἐποιέου, οῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. [ἐποιεόμεθον, ούμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, είσθην.
P. [ἐποιεόμεθα, ούμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, οῦντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Plusq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo post Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποιήθην.
Fut. 2. ποιηθήσομαι.

Mo-

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. [ποίει, ει: ποιείσθω, είσθω.
D. [ποιεῖσθον, εῖσθον: ποιείσθων, είσθων.
P. [ποιεῖσθε, εῖσθε: ποιείσθωσαν, είσθωσαν.

Perf. & plusq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. [ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. [ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε: ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

S. [πεποιήμην, ῆο, ῆτο.
D. [πεποιήμεθον, ῆσθον, ήσθην.
P. [πεποιήμεθα, ῆσθε, ῆντο.

Paulo post Fut. πεποιησοίμην. Aor. 1. ποιηθείην:
Fut. 1. ποιηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. [ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. [ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. [ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perfectum , & plusquam perfectum :

S. [πεποιῶμαι, ῇ, ῆται.
D. [πεποιώμεθον, ῆσθον, ῆσθον.
P. [πεποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Aor. 1. ποιηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.
Perf. & Plusq. πεποιῆσθαι.
Paulo post Fut, πεποιήσεσθαι.
Aor. 1. ποιηθῆναι.
Fut. 1, ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum :

M. [ὁ ποιεόμενος, ούμενος : τοῦ ποιεομένου, ουμένου.
F. [ἡ ποιεομένη, ουμένη : τῆς ποιεομένης, ουμένης.
N. [τὸ ποιεόμενον, ούμενον : τοῦ ποιεομένου, ουμένου.

Perf. & plus. πεποιημένος. Paulo post Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιηθείς. Fut. 1. ποιηθησόμενος.

Vocis Mediæ

Tempora, quæ contrahuntur sunt eadem in voce Media, ac in Passiva : Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.
Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor.

Aor. 1.

Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Observatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω, voco; Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo; φρονέω, sapio; φορέω, gesto; κορέω, satio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Dissyllaba formant Futurum in εύσω: ut χέω, fundo; Fut. χεύσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Dissyllabis Primæ Conjugationis Prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι: non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Quæ post factam contractionem non desinunt in ω puro, habent in hac Prima Conjugatione Aoristum secundum, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ a φιλέω, amo: Aorist. 2. ἔφιλον: Futur. 2. φιλῶ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si post α sequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si post α sequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α, nisi sequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, subscribitur, υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum

Ex Secunda Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοάει, βοᾷ. *Clamo*
D. [βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. [βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. [ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. [ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. [ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων.

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
Plusq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

S. [βόαε, βόα: βοαέτω, βοάτω.
D. [βοάετον, βοᾶτον: βοαέτων, βοάτων.
P. [βοάετε, βοᾶτε: βοαέτωσαν, βοάτωσαν.
Aor. 1. βόησον. Perf. & plusq. perf. βεβόηκε]

Mo-

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.
S. [βοάοιμι, ῷμι: βοάοις, ῷς: βοάοι, ῷ.
D. [βοάοιτον, ῷτον: βοαοίτην, ῴτην·
P. [βοάοιμεν, ῷμεν: βοάοιτε, ῷτε: βοάοιεν, ῷεν.

Inflexio Attica.

S. [βοῴην, βοῴης, βοῴη.
D. [βοῴητον, βοῳήτην.
P. [βοῴημεν, βοῴητε, βοῴησαν.

Fut. βοήσοιμι. Aor. 1. βοήσαιμι. Aor. Æol. βοήσεια.
Perf. & pluſq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus:

Præſens, & Imperf.

ἐὰν, cum.
S. [βοάω, ῶ: βοάῃς, ᾷς: βοάῃ, ᾷ.
D. [βοάητον, ᾶτον: βοάητον, ᾶτον.
P. [βοάωμεν, ῶμεν: βοάητε, ᾶτε: βοάωσι, ῶσι.

Aor. 1. βοήσω. Perf. & pluſq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάειν, βοᾶν.
Fut. 1. βοήσειν.
Aor. 1. βοῆσαι.
Perf. & pluſq. perf. βεβοηκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. [ὁ βοάων, ῶν: τοῦ βοάοντος, ῶντος.
F. [ἡ βοάουσα, ῶσα: τῆς βοαούσης, ώσης.
N. [τὸ βοάον, ῶν: τοῦ βοάοντος, ῶντος.

Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Perf. & Plusq. βεβοηκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [βοάομαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάεται, ᾶται.
D. [βοαόμεθον, ώμεθον: βοάεσθον, ᾶσθον: βοάεσθον, ᾶσθον.
P. [βοαόμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. [ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάου, ῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. [ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. [ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Perf. βεβόημαι. Plusq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo post Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. [βοάου, ῶ: βοαέσθω, άσθω.
D. [βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.
P. [βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perf. & plusq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [βοαοίμην, ῷμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο.
D. [βοαοίμεθον, ῴμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην.
P. [βοαοίμεθα, ῴμεθα: βοάοισθε, ῷσθε; βοάοιντο, ῷντο,

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. [βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο.
D. [βεβοήμεθον, βεβοῆσθον, βεβοήσθην.
P. [βεβοήμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.
Paulo post Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην.
Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperfect.

ἐάν, cum.

S. [βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. [βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. [βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. [βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. [βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. [βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται,

Aor. 1. βοηθῶ.

Mo-

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾶσθαι.
Perf. & plus. perf. βεβοῆσθαι.
Paulo post Fut. βεβοήσεσθαι.
Aoristus 1. βοηθῆναι.
Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.
M. [ὁ βοαόμενος, ώμενος: τοῦ βοαομένου, ωμένου.
F. [ἡ βοαομένη, ωμένη: τῆς βοαομένης, ωμένης:
N. [τὸ βοαόμενον, ώμενον: τοῦ βοαομένου, ωμένου.

Perf. & plus. βεβοημένος. Paulo post Fut. βεβοησόμενος:
Aor. 1. βοηθείς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem atque Passiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. βοήσομαι.
Optat. βοησοίμην.
Infinit. βοήσεσθαι.
Partic. βοησόμενος.

Aorist. 1.
Indicat. ἐβοησάμην:
Imper. βόησαι.
Optat. βοησαίμην.
Subjun. βοήσωμαι.
Infinit. βοήσασθαι.
Particip. βοησάμενος.

Obser-

Observatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in ἁσω, Præt. in ακα: præsertim habentia ε, vel ι, ante ἁω, ut ἐάω, sino, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante ἁω: ut γελάω rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω facio, δέδρακα.

His adde δικάω judico: διφάω quæro: θλάω tundo; μάω, & μαιμάω, vehementer cupio: νάω fluo: πάω possideo: σπάω, vello: τλάω, suffero: φθάω, prævenio: φλάω, tundo: & alia.

Hæc tamen καίω, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Attici contrahunt αεις in ῇς, αει in ῇ, & αειν in ῆν, in his quatuor; ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆν, vivo: πεινῶ, ῇς, ῇ, ῆν, esurio: διψῶ, ῇς, ῇ, ῆν, sitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αει in ῆ ubique: Æoles vertunt in Infinito ᾶν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾶν.

Poetæ post contractionem in ω præponunt ο: ut καρηκομόωντες, pro καρηκομῶντες, caput comatum habentes: & α nonnunquam geminant, ut τιμάασθαι pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, si thema jam contractum in Præsenti non desinat in ω purum, reperitur Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμάω honoro, Aor. 2. ἔτιμον. Fut. 2. τιμῶ. Præt. Med. τέτιμα,

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si post ο sequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si post ο sequitur ε, vel ο, vel ου, fit contractio in ου.
3. Si post ο sequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: nisi in infinitivo, qui contrahitur in οῦν.

Ver-

Verbum Circumflexum

Ex Tertia Conjugatione

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς: χρυσόει, οῖ.
D. [χρυσόετον, οῦτον: χρυσόετον, οῦτον.
P. [χρυσόομεν. οῦμεν: χρυσόετε, οῦτε: χρυσόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. [ἐχρύσοον, ουν: ἐχρύσοες, ους: ἐχρύσοε, ου.
D. [ἐχρυσόετον, οῦτον, : ἐχρυσοέτην, ούτην :
P. [ἐχρυσόομεν, οῦμεν: ἐχρυσόετε, οῦτε :ἐχρύσοον, ουν:

Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα.
Plus. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum;

S. [χρύσοε, ου: χρυσοέτω, ούτω.
D. [χρυσόετον, οῦτον: χρυσοέτων, ούτων.
P. [χρυσόετε, οῦτε: χρυσοέτωσαν, ούτωσαν.

Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & plusq. perfect. κεχρύσωκε;

Mo-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. [χρυσόοιμι, οῖμι: χρυσόοις, οῖς: χρυσόοι, οῖ:
D. [χρυσόοιτον, οῖτον: χρυσοοίτην, οίτην.
P. [χρυσόοιμεν, οῖμεν: χρυσόοιτε, οῖτε: χρυσόοιεν, οῖεν:

Fot. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol. χρυσώσεια. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.
S. [χρυσόω, ῶ: χρυσόῃς, οῖς: χρυσόῃ, οῖ.
D. [χρυσόητον, ῶτον: χρυσόητον, ῶτον.
P. [χρυσόωμεν, ῶμεν: χρυσόητε, ῶτε: χρυσόωσι, ῶσι.

Aor. 1. χρυσώσω. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. χρυσόειν, χρυσοῦν.
Fut. 1. χρυσώσειν.
Aor. 1. χρυσῶσαι.
Perf. & plusq. κεχρυσωκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M: [ὁ χρυσόων, ῶν: τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
F. [ἡ χρυσόουσα, οῦσα: τῆς χρυσοούσης, ούσης.
N. [τὸ χρυσόον, οῦν: τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & plus.perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus:

Præsens.

S. [χρυσόομαι, οῦμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, οῦται:
D. [χρυσοόμεθον, ούμεθον: χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσόεσθον, οῦσθον.
P. [χρυσοόμεθα, ούμεθα; χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. [ἐχρυσοόμην, ούμην: ἐχρυσόου, σοῦ: ἐχρυσόετο, οῦτο.
D. [ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθον, οῦσθον: ἐχρυσοέσθην, ούσθην.
P. [ἐχρυσοούμεθα, ούμεθα: ἐχρυσόεσθε, οῦσθε. ἐχρυσόοντο, οῦντο.

Perf, κεχρύσωμαι. Plusq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo post Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἐχρυσώθην..
Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. [χρυσόου, οῦ: χρυσοέσθω, ούσθω.
D. [χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσοέσθων, ούσθων.
P. [χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perf. & plusq. κεχρύσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. [χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοιο, οῖο: χρυσόοιτο, οῖτο.
D. [χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθον, οῖσθον: χρυσοοίσθην, οίσθην.
P. [χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οῖσθε: χρυσόοιντο, οῖντο.

Perfectum, & plusq.

S. [κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
D. [κεχρυσώμεθον, κεχρυσῷσθον, κεχρυσῴσθην.
P. [κεχρυσῴμεθα, κεχρυσῷσθε, κεχρυσῷντο.

Paulo post Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. 1. χρυσωθείην. Fut. 1. χρυσωθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.
S. [χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόηται, ῶται.
D. [χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.
P. [χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ῶνται.

Præsens, & Imperfectum.

S. [κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. [κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. [κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.
Perf. & plusq. κεχρυσῶσθαι.
Paulo post Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor. 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum:

M. [ὁ χρυσοόμενος, ούμενος: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου:
F. [ἡ χρυσοομένη, ουμένη: τῆς χρυσοομένης, ουμένης.
N. [τὸ χρυσοόμενον, ούμενον: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.

Perf. & plusq. κεχρυσωμένος. Paulo post Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem in Voce Media, ac in Passiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aorist.

Aorist. 1.
Indicat. ἐχρυσωσάμην.
Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Particip. χρυσωσάμενος.

Observatio.

Verba in όω; a Nomine derivata mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifesto, a δῆλος manifestus: cætera fere retinent ο: ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium hic penitus desiderantur in omnibus generibus.

Exempla

Primæ Conjugationis.

Circumflexorum

in εω.

κινέω, *moveo.*
κομέω, *curam gero.*
κονέω, *festino, ministro.*
κορέω, *verro.*
κρατέω, *teneo.*
οἰδέω, *tumeo.*
οἰκέω, *habito.*
ὀκνέω, *cunctor.*
αἰνέω, *laudo.*
ῥοφέω, *absorbeo.*
θαρρέω, *confido.*
θεωρέω, *specto.*
θρυλλέω, *murmuro.*
φορέω, *gesto.*
φθονέω, *invideo.*
φλέω, *nugor.*
φοβέω, *terreo.*
φρονέω, *sapio.*

αἰτέω, peto.
ἀλιτέω, pecco.
αὐθεντέω, auctoritatem usurpo.
αὐρέω, fruor.
πολέω, verto.
φρουρέω, custodio.
χειροτονέω, per suffragia creo.
χωρέω, proficiscor.
βοηθέω, auxilior.
ζητέω, quæro.

Secunda.

in αω.

κοιμάω, dormire facio.
κολεράω, proculco.
κολλάω, glutino.
κομάω, comam alo.
ὀπτάω, torreo.
ὁρμάω, prorumpo.
αἰονάω, aspergo.
πειράω, conor.
ῥικάω, decipio.
κυβερνάω, guberno.
θλάω, frango.
θράω, sedeo.
θρυγανάω, frico.
θυμιάω, odores incendo.
φλάω, contundo.
φλιδάω, putresco.
περάω, transeo.
φοιτάω, ventito.
φυσάω, sufflo.
χαλάω, remitto.
τιμάω, honoro.
βροντάω, tono.
γοάω, gemo.
γεάω, comedo.
δαμάω, domo.
δαπανάω, consumo.
ἐρωτάω, interrogo.

Tertiæ.

in οω.

κληρόω, sorte deligo.
κοινόω, communico.
ὁμοιόω, assimilo.
αἰσιμόω, insumo.
πληρόω, impleo.
ῥιζόω, stabilio.
χαριτόω, gratum reddo.
ἀρόω, aro.
δικαιόω, iustifico.
ἐλευθερόω, libero.
λυθρόω, cruento.
λυχόω, destruo.

θανατόω, *neco.*
θεμόω, *appropinquare cogo.*
θυμόω, *ad iram provoco.*
φανερόω, *manifesto.*
φαρμακόω, *pharmaca misceo.*
φιμόω, *os occludo.*
ἀκειβόω, *exquiro.*
χρυσόω, *inauro.*
θεμελιόω, *fundamentum jacio.*
ἐρημιόω, *vasto.*
φυσιόω, *inflo.*
φραγελλόω, *flagello.*

De Conjugationibus Verborum in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam syllabam μι, in quam desinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex sexta Conjugatione Barytonorum a Verbis desinentibus in έω, άω, όω, ύω: unde Quatuor sunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteristica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam syllabam in μι; vertendo brevem Characteristicam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem:

Reduplicatio duplex est:

Propria: cum prima consonans Thematis, vel Tenuis loco Aspiratæ cum ι brevi repetitur: ut,

θέω,	τιθέω,	τίθημι, pono.
δόω,	διδόω,	δίδωμι, do.

Impropria: cum ι solum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit, a ς, vel a Vocali: ut

ςάω,	ἱςάω,	ἵςημι, sto.
ἕω,	ἱέω,	ἵημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præsenti, & Præterito Imperfecto solum, per omnes Modos, & Participia. Quarta nullam habet; sed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a θέω,			τίθημι, pono.
2. a ϛάω,			ἵϛημι, sto.
3. a δόω,			δίδωμι, do.
4. a ζεύγνύω,			ζεύγνυμι, jungo.
	formant		

Multa sunt etiam sine Reduplicatione: ut σβῆμι, extinguo: φημὶ, dico: ἅλωμι, capio: γνῶμι, cognosco: & alia.

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι sine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι a φιλέω, amo: γέλημι a γελάω, rideo: ἐλευθέρωμι ab ἐλευθερόω, libero: κλῦμι a κλύω, audio: aliaque plura, non tantum Poetis, sed & aliis subinde usurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, sed per ε, ut νοέω, νόημι: νενόημι, intelligo: τελέω. τέλημι, τετέλημι, perficio: τλάω, τλῆμι, τέτλημι, tolero. In quibusdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præsentis: ut ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, in angustias redigo: ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, erro: ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in secunda syllaba: ut ὀνέω, seu ὀνάω, ὄνημι, ὀνίνημι, juvo. Aliquando Reduplicatio sive per ι, sive per ε, suapte natura brevis, producitur inserto μ: ut πράω, πρῆμι, πίμπρημι, comburo: πλάω, sive πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδάσω pro δώσω: διδράσω a διδράσκω fugio.

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Aoristus secundus: Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum.

Destituuntur Verba in μι omni Futuro secundo, Præterito Perfecto Medio, Aoristo secundo Passivo.

Verba Quartæ Conjugationis, si Dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum: si Trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum

Ex quatuor Conjugationibus in μι,

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. [τίθημι, τίθης, τίθησι.
 D. [τίθετον, τίθετον.
 P. [τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, & Jon. τιθέασι.

2. S. [ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
 D. [ἵστατον, ἵστατον.
 P. [ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

3. S. [δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
 D. [δίδοτον, δίδοτον.
 P. [δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, & Jon. διδόασι:

4. S. [ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
D. [ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.
P. [ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι; in usu ζευγνύουσι.

Imperfectum:

1. S. [ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
D. [ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
P. [ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν:

2. S. [ἵστην, ἵστης, ἵστη.
D. [ἵστατον, ἱστάτην:
P. [ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν:

3. S. [ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω:
D. [ἐδίδοτον, ἐδιδότην:
P. [ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

4. S. [ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
D. [ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
P. [ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Aoristus secundus.

1. S. [ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. [ἔθετον, ἐθέτην:
P. [ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

2. S. [ἔστην, ἔστης, ἔστη.
D. [ἔστητον, ἐστήτην.
P. [ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

3. S. [ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. [ἔδοτον, ἐδότην.
P. [ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futu-

Futurum primum.

1. θήσω.
2. ϛήσω.
3. δώσω.

Aoristus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔϛησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα, habeant κ, diximus loco suo.

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἕϛακα, pro ἕϛηκα, ad differeutiam ἕϛηκα, quod est Præterit. Medium ab ἑϛήκω, sto.
3. δέδωκα.

Præt. plusq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑϛάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

1. S. [τίθετι, τιθέτω.
D. [τίθετον, τιθέτων.
P. [τίθετε, τιθέτωσαν.

2. S. [ἵϛαθι, ἱϛάτω.
D. [ἵϛατον, ἱϛάτων.
P. [ἵϛατε, ἱϛάτωσαν.

3. δίδο-

3. S. [δίδοθι, διδότω.
D. [δίδοτον, διδότων.
P. [δίδοτε, διδότωσαν.

4. S. [ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. [ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. [ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoristus secundus.

1. S. [θές, θέτω.
D. [θέτον, θέτων.
P. [θέτε, θέτωσαν.

2. S. [στῆθι, στήτω.
D. [στῆτον, στήτων.
P. [στῆτε, στήτωσαν.

3. S. [δός, δότω.
D. [δότον, δότων.
P. [δότε, δότωσαν.

Aoristus primus.

1. θῆκον.
2. στῆσον.
3. δῶκον.

Præteritum perf. & Plusq. perf.

1. τέθεικε.
2. ἕστακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. [τιθείην, τιθείης, τιθείη.
D. [τιθείητον, τιθειήτην.
P. [τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.

2. S. [ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
D. [ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
P. [ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, & ἱσταῖεν.

3. S. [διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D. [διδοίητον, διδοιήτην.
P. [διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoristus secundus.

1. S. [θείην, θείης, θείη.
D. [θείητον, θειήτην.
P. [θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.

2. S. [σταίην, σταίης, σταίη.
D. [σταίητον, σταιήτην.
P. [σταίημεν, σταίητε, σταίησαν, & σταῖεν.

3. S. [δοίην, δοίης, δοίη.
D. [δοίητον, δοιήτην.
P. [δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. στήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aori-

Aoristus primus.

1. θήκαιμι.
2. στήσαιμι:
3: δώκαιμι.

Præt. Perfect. & Plusq.

1. τεθείκοιμι.
2. ἑστάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. [τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
D. [τιθῆτον, τιθῆτον.
P. [τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

2. S. [ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
D. [ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
P. [ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.

3. S. [διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. [διδῶτον, διδῶτον.
P. [διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoristus secundus.

1. S. [θῶ, θῇς, θῇ.
D. [θῆτον, θῆτον.
P. [θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

2. S. [στῶ, στῇς, στῇ.
D. [στῆτον, στῆτον.
P. [στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

3. S.

3. S. [δῶ, δῷς, δῷ.
D. [δῶτον, δῶτον.
P. [δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoristus primus.

1. θήκω.
2. στήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & plusq.

1. τεθείκω.
2. ἱστάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱστάναι.
3. διδόναι.
4. ζευγνύναι.

Aoristus secundus.

1. θεῖναι.
2. στῆναι.
3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. στήσειν.
3. δώσειν.

Aori-

2. S. [ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. [ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. [ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

3. S. [δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
D. [διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
P. [διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

4. S. [ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
D. [ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
P. [ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

1. S. [ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθου, ἐτίθετο.
D. [ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. [ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

2. S. [ἱστάμην, ἵστασο, & ἵστω, ἵστατο.
D. [ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. [ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

3. S. [ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδου, ἐδίδοτο.
D. [ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον. ἐδιδόσθην.
P. [ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. [ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
D. [ἐζευνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
P. [ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.
2. ἕσταμαι.
3. δέδομαι.

Plusquam perfectum;

1. ἐτεθείμην.
2. ἑστάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo post Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἑστάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoristus primus.

1. ἐτίθην.
2. ἑστάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σταθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

1. S. [τίθεσο, & τίθου. τιθέσθω;
D. [τίθεσθον, τιθέσθων.
P. [τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

2. S. [ἵστασο, & ἵστω, ἱστάσθω;
D. [ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. [ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

3. S. [δίδοσο, & δίδȣ, διδόσθω.
D. [δίδοσθον, διδόσθων.
P. [δίδοσθε, διδόσθωσαν.

4. S [ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D [ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. [ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Perfectum, & plusquam.

1. τέθεισο.
2. ἕςασο.
3. δέδοσο.

Aoristus primus.

1. τέθητι.
2. ςάθητι.
3. δόθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
1. S. [τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. [τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. [τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

2. S. [ἱςαίμην, ἱςαῖο, ἱςαῖτο.
D. [ἱςαίμεθον, ἱςαῖσθον, ἱςαίσθην.
P. [ἱςαίμεθα, ἱςαῖσθε, ἱςαῖντο.

3. S. [διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. [διδοίμεθον. διδοῖσθον. διδοίσθην.
P. [διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Per-

Perfectum, & plusquam perfectum.

1. S. [τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. [τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. [τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

2. S. [ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο.
D. [ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην.
P. [ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.

3. S. [δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
D. [δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
P. [δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo post Futur.

1. τεθεισοίμην.
2. ἑστασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoristus primus.

1. τεθείην.
2. σταθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. σταθησοίμην.
3. δοθησοίμην.

4. S. [ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
D. [ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.
P. [ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι; in usu ζευγνύουσι.

Imperfectum:

1. S. [ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
D. [ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
P. [ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν:

2. S. [ἵστην, ἵστης, ἵστη.
D. [ἵστατον, ἱστάτην:
P. [ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν:

3. S. [ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω:
D. [ἐδίδοτον, ἐδιδότην:
P. [ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

4. S. [ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
D. [ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
P. [ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Aoristus secundus.

1. S. [ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. [ἔθετον, ἐθέτην:
P. [ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

2. S. [ἔστην, ἔστης, ἔστη.
D. [ἔστητον, ἐστήτην.
P. [ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

3. S. [ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. [ἔδοτον, ἐδότην.
P. [ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futu-

Futurum primum.

1. θήσω.
2. στήσω.
3. δώσω.

Aoristus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔστησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα, habeant κ, diximus loco suo.

Præteritum perfectum:

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἕστακα, pro ἕστηκα, ad differeutiam ἕστηκα, quod est Præterit. Medium ab ἑστήκω, sto.
3. δέδωκα.

Præt: plusq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑστάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus:

Præs. & Imperfectum.

1. S. [τίθετι, τιθέτω.
   D. [τίθετον, τιθέτων.
   P. [τίθετε, τιθέτωσαν.

2. S. [ἵσταθι, ἱστάτω.
   D. [ἵστατον, ἱστάτων.
   P. [ἵστατε, ἱστάτωσαν.

3. δίδοι

3. S. [δίδοθι, διδότω.
D. [δίδοτον, διδότων.
P. [δίδοτε, διδότωσαν.

4. S. [ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. [ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. [ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν

Aoristus secundus.

1. S. [θές, θέτω.
D. [θέτον, θέτων.
P. [θέτε, θέτωσαν.

2. S. [στῆθι, στήτω.
D. [στῆτον, στήτων.
P. [στῆτε, στήτωσαν.

3. S. [δὸς, δότω.
D. [δότον, δότων.
P. [δότε, δότωσαν:

Aoristus primus.

1. θῆκον.
2. στῆσον.
3. δῶκον.

Præteritum perf. & Plusq. perf.

2. τέθεικε.
2. ἕστακε.
3. δέδωκε.

Modus

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1.S. [τιθείην, τιθείης, τιθείη.
D.[τιθείητον, τιθειήτην.
P. [τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.

2.S. [ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
D.[ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
P. [ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, & ἱσταῖεν.

3.S. [διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D.[διδοίητον, διδοιήτην.
P. [διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoristus secundus.

1.S. [θείην, θείης, θείη.
D.[θείητον, θειήτην.
P. [θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.

2.S. [σταίην, σταίης, σταίη.
D.[σταίητον, σταιήτην.
P. [σταίημεν, σταίητε, σταίησαν, & σταῖεν.

3.S. [δοίην, δοίης, δοίη.
D.[δοίητον, δοιήτην.
P. [δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. στήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aori-

Aoristus primus.

1. θήκοιμι.
2. σήσαιμι:
3. δώκαιμι.

Præt. Perfect. & Plusq.

1. τεθείκοιμι.
2. ἑςάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. [τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
D. [τιθῆτον, τιθῆτον.
P. [τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

2. S. [ἱςῶ, ἱςᾷς, ἱςᾷ.
D. [ἱςᾶτον, ἱςᾶτον.
P. [ἱςῶμεν, ἱςᾶτε, ἱςῶσι.

3. S. [διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. [διδῶτον, διδῶτον.
P. [διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoristus secundus.

1. S. [θῶ, θῇς, θῇ.
D. [θῆτον, θῆτον.
P. [θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

2. S. [ςῶ, ςῇς, ςῇ.
D. [ςῆτον, ςῆτον.
P. [ςῶμεν, ςῆτε, ςῶσι.

3. S. [δῶ, δῶς, δῶ.
D. [δῶτον, δῶτον.
P. [δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoristus primus.

1. θήκω.
2. ϛήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & plusq.

1. τεθείκω.
2. ἑϛάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱϛάναι.
3. διδόναι.
4. ζευγνύναι.

Aoristus secundus.

1. θεῖναι.
2. ϛῆναι.
3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. ϛήσειν.
3. δώσειν.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι.
2. ςῆσαι.
3. δῶκαι.

Præter. perf. & pluſq.

1. τεθεικέναι.
2. ἱςακέναι.
3. διδωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

1. M. [ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
F. [ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
N. [τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

2. M. [ὁ ἱςὰς, τοῦ ἱςάντος.
F. [ἡ ἱςᾶσα, τῆς ἱςάσης.
N. [τὸ ἱςὰν, τοῦ ἱςάντος.

3. M. [ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
F. [ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
N. [τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.

4. M. [ὁ ζευγνὺς, τοῦ ζευγνύντος.
F. [ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
N. [τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. [ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
F. [ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
N. [τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

2. M.

2. M.[ὁ ςὰς, τῦ ςάντος.
F. [ἡ ςᾶσα, τῆς ςάσης.
N.[τὸ ςὰν, τῦ ςάντος.

3. M.[ὁ δὺς, τῦ δόντος.
F. [ἡ δῦσα, τῆς δύσης.
N. [τὸ δὸν, τῦ δόντος.

Futurum primum.

1. θήσων.
2. ςήσων.
3. δώσων.

Aoriſtus primus.

1. θήκας.
2. ςήσας.
3. δώκας.

Perfect. & pluſq.

1. τεθεικὼς.
2. ἑςακὼς.
3. δεδωκὼς.

Vocis Paſſivæ

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. [τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
D. [τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
P. [τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

2. S.

2. S. [ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται.
D. [ἱσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον.
P. [ἱσάμεθα, ἵσασθε, ἵσανται.

3. S. [δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
D. [διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
P. [διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

4. S. [ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
D. [ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
P. [ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

1. S. [ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθου, ἐτίθετο.
D. [ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. [ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

2. S. [ἱσάμην, ἵσασο, & ἵσω, ἵσατο.
D. [ἱσάμεθον, ἵσασθον, ἱσάσθην.
P. [ἱσάμεθα, ἵσασθε, ἵσαντο.

3. S. [ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδου, ἐδίδοτο.
D. [ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
P. [ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. [ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
D. [ἐζευνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγύσθην.
P. [ἐζευνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.
2. ἵσαμαι.
3. δίδομαι.

Plus.

Plusquam perfectum:

1. ἐτεθείμην.
2. ἑςάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo post Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἑςάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoristus primus.

1. ἐτέθην.
2. ἐςάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. ςαθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

1. S. [τίθεσο, & τίθε. τιθέσθω;
D. [τίθεσθον, τιθέσθων.
P. [τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

2. S, [ἵςασο, & ἵςω, ἱςάσθω;
D. [ἵςασθον, ἱςάσθων.
P. [ἵςασθε, ἱςάσθωσαν.

3. S. [δίδοσο, & δίδȣ, διδόσθω.
D. [δίδοσθον, διδόσθων.
P. [δίδοσθε, διδόσθωσαν.

4. S [ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D [ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. [ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Perfectum, & plusquam.

1. τέθεισο.
2. ἕςασο.
3. δέδοσο.

Aoristus primus.

1. τέθητι.
2. ςάθητι.
3. δόθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
1. S. [τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. [τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. [τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

2. S. [ἱςαίμην, ἱςαῖο, ἱςαῖτο.
D. [ἱςαίμεθον, ἱςαῖσθον, ἱςαίσθην.
P. [ἱςαίμεθα, ἱςαῖσθε. ἱςαῖντο.

3. S. [διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. [διδοίμεθον. διδοῖσθον. διδοίσθην.
P. [διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Per-

Perfectum, & plusquam perfectum.

1. S. [τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. [τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. [τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

2. S. [ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο.
D. [ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην.
P. [ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.

3. S. [δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
D. [δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
P. [δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo post Futur.

1. τεθεισοίμην.
2. ἑστασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoristus primus.
1. τεθείην.
2. σταθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. σταθησοίμην.
3. δοθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

1. S. [τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
D. [τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
P. [τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

2. S. [ἱςῶμαι, ἱςᾷ, ἱςᾶται.
D. [ἱςώμεθον, ἱςᾶσθον, ἱςᾶσθον.
P. [ἱςώμεθα, ἱςᾶσθε, ἱςῶνται.

3. S. [διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
D. [διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
P. [διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum, & plusq.

1. S. [τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
D. [τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. [τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

2. S. [ἑςῶμαι, ἑςᾷ, ἑςᾶται.
D. [ἑςώμεθον, ἑςᾶσθον, ἑςᾶσθον.
P. [ἑςώμεθα, ἑςᾶσθε, ἑςῶνται.

3. S. [δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
D. [δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
P. [δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoristus primus.

1. τεθῶ.
2. ςαθῶ.
3. δοθῶ.

Modus

Modus Infinitivus.

Præsens , & Imperfectum.

1. τίθεσθαι.
2. ἵστασθαι.
3. δίδοσθαι.
4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum , & plusquam.

1. τεθεῖσθαι.
2. ἑστάσθαι.
3. δεδόσθαι.

Paulo post Futur.

1. τεθείσεσθαι.
2. ἑστάσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Aoristus primus.

1. τεθῆναι.
2. σταθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι.
3. σταθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

1. M. [ὁ τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου.
F. [ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.
N. [τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου.

2. M. [ὁ ἱστάμενος, τοῦ ἱσταμένου,
F. [ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης.
N. [τὸ ἱστάμενον, τοῦ ἱσταμένου.

3. M. [ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου.
F. [ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
N. [τὸ διδόμενον, τοῦ διδομένου.

4. M. [ὁ ζευγνύμενος, τοῦ μένου.
F. [ἡ ζευγνυμένη, τῆς μένης.
N. [τὸ ζευγνύμενον, τοῦ μένου.

Perfect. & plusq.
1. τεθειμένος.
2. ἱσταμένος.
3. διδομένος.

Paulo post Futurum:
1. τεθεισόμενος.
2. ἑστασόμενος.
3. διδοσόμενος.

Aoristus primus.
1. τεθείς.
2. σταθείς.
3. δοθείς.

Futurum primum.
1. τεθησόμενος.
2. σταθησόμενος.
3. δοθησόμενος.

Vocis

Vocis Mediæ

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos
ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθου, ἔθετο.
   D. [ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
   P. [ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

2. S. [ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.
   D. [ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην.
   P. [ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.

3. S. [ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδου, ἔδοτο.
   D. [ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
   P. [ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. στήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐστησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

1. S. [θέσο, & θοῦ, θέσθω.
D. [θέσθον, θέσθων.
P. [θέσθε, θέσθωσαν.

2. S. [στάσο, στάσθω,
D. [στάσθον, στάσθων.
P. [στάσθε, στάσθωσαν.

3. S. [δόσο, & δοῦ, δόσθω,
D. [δόσθον, δόσθων.
P. [δόσθε, δόσθωσαν.

Aoristus primus.

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δῶκαι.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam.

1. S. [θείμην, θεῖο, θεῖτο.
D. [θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
P. [θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

2. S. [σταίμην, σταῖο, σταῖτο.
D. [σταίμεθον, σταῖσθον, σταίσθην.
P. [σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο.

3. δοί-

3. S. [δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
D. [δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
P. [δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
2. στησοίμην.
3. δωσοίμην.

Aoristus primum.

1. θηκαίμην.
2. στησαίμην.
3. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

ἐὰν, cum.
1. S. [θῶμαι, θῇ, θῆται.
D. [θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
P. θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

2. S. [στῶμαι, στᾷ, στᾶται.
D. [στώμεθον, στᾶσθον, στᾶσθον.
P. [στώμεθα, στᾶσθε, στῶνται.

3. S. [δῶμαι, δῷ, δῶται.
D. [δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.
P. [δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoristus primus.
1. θήκωμαι.
2. στήσωμαι.
3. δώκωμαι.

Modus

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. στάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.
2. στήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. στήσασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. [ὁ θέμενος, τοῦ θεμένου.
F. [ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
N. [τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.

2. M. [ὁ στάμενος, τοῦ σταμένου.
F. [ἡ σταμένη, τῆς σταμένης.
N. [τὸ στάμενον, τοῦ σταμένου.

3. M. [ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.
F. [ἡ δομένη, τῆς δομένης.
N. [τὸ δόμενον, τοῦ δομένου.

Futu-

Futurum primum.

1. θησόμενος.
2. ϛησόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoristus primus.

1. θηκάμενος.
2. ϛησάμενος.
3. δωκάμενος.

Temporum quorundam formatio

In Voce Activa.

Præsens.

De hujus formatione satis dictum est supra.

Imperfectum

Formatur a Præsenti, mutando μι in ν; & præponendo Augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione longo: ut τίθημι, ἐτίθην; sed ἵϛημι, ἵϛην.

Observatio.

Præsens, & Imperfectum Activum in Duali, & Plurali mutant Characteristicam longam in brevem: ut τίθετον, ἵστατον, δίδοτον, ζεύγνυτον, &c.

Im-

Imperfectum singulare trium priorum Conjugationum vix est in usu; sed utimur personis circumflexorum: ut ἐτίθην, ἐτίθεν, ἐτίθεες, ἐτίθεις: ἵσαον, ἵσων, ἵσαες, ἵσας: ἐδίδοον, ἐδίδεν, ἐδίδοες, ἐδίδες, &c. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur: ut τίθει, ἵσα, δίδε, a contractis τιθῶ, ἱσῶ, διδῶ.

Aoristus Secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem ; & præponendo Augmentum ε: ut ἐτίθην, ἔθην: sed ἵςην, ἔςην: quod, sicut etiam Præteritum ἕστηκα (quod & ἕστακα) neutram, seu passivam habent significationem: *steti, jacui, vel positus sum*

Similis est Imperfect. nisi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, & ἧν, ab ἵημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoristus secundus: ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo: κλῦμι, ἔκλυν, audio.

Hi tres Aoristi secundi ἔθην, ἔδων, ἧν, in Indicativo singulariter sunt inusitati extra compositionem.

Observatio

In Modos reliquos.

IMPERATIVI Præsens formatur a Præsenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem: ut ἵσημι, ἵσαθι: sed τίθετι, non τίθεθι, propter alterum θ præcedens.

Aoristus secundus exit plerumque in θι: ut σῆθι, σήτω: γνῶθι, γνώτω: sed θὲς, & δὸς, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: sicut etiam σχὲς, habeto, a σχῆμι: φρὲς, fer, a φρῆμι: ἓς mitte, ab ἵημι, cum suis compositis.

OPTA-

OPTATIVI Præsens, *τιθείην*, *ἱσταίην*, *διδοίην*: & Aoristus secundus, *θείην*, *σταίην*, *δοίην*, per diphthongum; quæ continet Characteristicam Conjugationis *ει*, *αι*, *οι*.

SUBJUNCTIVI Præsens, *τιθῶ*, *τιθῇς*, *τιθῇ*: *ἱστῶ*, *ἱστᾷς*, *ἱστᾷ*: *διδῶ*, *διδῷς*, *διδῷ*. Secunda, & Tertia persona per diphthongum impropriam; *ῃ* primæ Conjugationis: *ᾳ* Secundæ; *ῳ* Tertiæ. Aoristus autem secundus *θῶ*, *θῇς*, *θῇ*: *στῶ*, *στῇς*, *στῇ*: *δῶ*, *δῷς*, *δῷ*, per *ῃ* in duabus Primis Conjugationibus, & per *ῳ* in Tertia.

INFINITIVI Præsens, *τιθέναι*, *ἱστάναι*, *διδόναι*, *ζευγνύναι* per Characteristicam suæ Conjugationis ante *ναι*. Ab hoc formatur Aoristus secundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut *ἱστάναι*, *στῆναι*. Excipiuntur *θεῖναι*, *δοῦναι*, *εἶναι*, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præsens, *τιθεὶς*, *διδοὺς* a themate *τίθημι*, *δίδωμι*, mutato *μι* in *ς*, & ad Characteristicam brevem sumptam addito *ι*: *ἱστὰς* ab *ἵστημι*, mutato *μι* in *ς*, & *η* in *α* longum: *ζευγνὺς* a *ζεύγνυμι*, mutato *μι* in *ς*. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum *ἑστηκώς*, *ἑστηκυῖα*, *ἑστηκός*: & Jonice, *ἑσταώς*, *ἑσταότος*: Jones enim e Præteritis subtrahunt *κ*, & penultimam corripiunt; inde per crasin, *ὁ ἑστὼς*, *ἑστῶτος*: *ἡ ἑστῶσα*, *ἑστώσης*: *τὸ ἑστὼς*, *ἑστότος*: maximo in usu.

Tem-

Temporum quorundam Formatio

In Voce Passiva.

Præsens.

Formatur ab Activo τίθημι, mutando μι in μαι, & longam vocalem in suam brevem, ut & in reliquis Personis omnibus.

Observatio.

Secunda Persona Præsentis exit in σαι: τίθεσαι, ἵστασαι: Attice tamen τίθῃ, ἵςῃ.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam personam in ῃ: κάθημαι, κάθῃ, sedeo; ἐπίσταμαι, ἐπίςῃ, scio; δύναμαι, δύνῃ, possum: pro κάθησαι, ἐπίστασαι: quamvis istæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præsertim, retinent longam vocalem Activi; ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, *fruor; pro* ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, *pro* κάλεμαι, *ab Activo* κάλημι, *voco*: δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *a* δίζημι, *quæro: sic in Secunda Conjugatione*: ὅρημαι, *pro* ὅραμαι, *ab* ὅρημι, *video.*

Imperfectum

A Præsenti τίθεμαι, verso αι in ην, & Augmento præposito. Cæterum ubique est brevis Characteristica. Secunda persona pro ἐτίθεσο, est etiam ἐτίθου: sic ἵστασο, & ἵςω: ἐδίδοσο, & ἐδίδου, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam syllabam contractis.

Præteritum Perfectum

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris: ut ἕϛακα, ἕϛαμαι, ἑϛάμεθον, ἑϛάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι, retinet Bæoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoristus Primus.

Aoristus Primus ἐτέθην formatur a Tertia persona Perfecti τέθειται, mutata αι in ην; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoristi corripitur: a τέθειται, ἐτέθην, abjecta Subjunctiva ι, verso autem θ in τ, propter alterum θ sequens.

Observatio

In Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præsens τίθεσο formatur a Præsenti Indicativi mutando μαι in σο, retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit crasis Attica: τίθεσο, τίθεο, τίθου: ἵϛασο, ἵϛαο, ἵϛω: δίδοσο, δίδοο, δίδου.

OPTATIVI Præsens τιθείμην, a Præsenti Indicativi mutando αι in ην, & ad penultimam brevem addendo ι: ἵϛαμαι, ἱϛαίμην, δίδομαι, διδοίμην. Præterea Secunda, ac Tertia persona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, nisi Activum non sit in usu: ut δύναμαι, possum, δυναίμην, δύναιο, δύναιτο; quia non dicitur δύνημι, δυναίην. Quidam tamen ἱϛαίμην, ἵϛαιο, ἵϛαιτο.

Perfectum τεθείμην nihil differt a Præsenti τιθείμην, nisi prima syllaba: quia illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

SUB-

SUBJUNCTIVI Præsens τιθῶμαι simile est suo Circumflexo; nisi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per ῇ: ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱςῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱςῶμαι, ῇ, ῆται: sic δύνωμαι, δύνῃ, δύνηται.

Perfectum τεθῶμαι nihil differt a Præsenti τιθῶμαι, nisi prima syllaba, quæ illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præsens τίθεσθαι a Secunda Plurali Præsentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadversio

In Vocem Mediam.

Præsens, & Imperfectum conveniunt cum Passivis.

Futurum primum, & Aoristus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & plusquam perfectum, & Futurum secundum tunc sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum desiderantur, ut dictum est.

Aoristus primus vix est in usu, maxime extra Indicativum; ut etiam Aoristus primus Activus.

Aoristus Secundus

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐτιθέμην, ἐθέμην, ἱςάμην, ἐςάμην: ἐδιδόμην, ἐδόμην. Convenit cum Præterito Plusquam perfecto Passivo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis.

Vix est usitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, ςάσο, ςαίμην, ςῶμαι, ςάσθαι.

Im-

Imperativi Aoristus secundus θȣ̃, fit a θέσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in ȣ contractis.

Cæterum Verba in μι præsertim vero Polysyllaba Quartæ defectum Temporum aliunde sarciunt, ut ζεύγνυμι a ζευγνύω. Fut. 1. ζεύξω a ζεύγω: Aor. 1. ἔζευξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum substantivum Εἰμὶ, Sum,

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστὶ.
D. [ἐστὸν, ἐστόν.
P. [ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Imperfectum.

S. [ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.
D. [ἦτον, ἤτην.
P. [ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Plusq: perfectum.

S. [ἤμην, ἦσο, ἦτο.
D. [ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.
P. [ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. [ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.
D. [ἐσόμεθον, ἔσεσθον.
P. [ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum,

S. [ἔσο, ἢ ἴσθι, ἔςω.
D. [ἔστον, ἔστων.
P. [ἔστε, ἔστωσαν, vel ἔστων Att.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. [εἴην, εἴης, εἴη.
D. [εἴητον, εἰήτην.
P. [εἴημεν, εἴητε, εἴησαν,

Futurum.

S. [ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. [ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. [ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præf. & Imperfect.

ἐὰν, cum.
S. [ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. [ἦτον, ἦτον.
P. [ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Mo-

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. [ὁ ὢν, τοῦ ὄντος.
F. [ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. [τὸ ὂν, τοῦ ὄντος.

Futurum.

M. [ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.
F. [ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.
N. [τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præsens.
S. [εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι,
D. [ἴτον, ἴτον.
P. [ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Imperfectum.
S. [εἶν, εἶς, εἶ.
D. [ἴτον, ἴτην.
P. [ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perfectum.

S. [εἷκα, εἷκας, εἷκε.
D. [εἵκατον, εἵκατον.
P. [εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

Plusquam perfect.

S. [εἵκειν, εἵκεις, εἵκει, vel Attice ἥκειν, ἥκεις, &c.
D. [εἵκειτον, εἱκείτην.
P. [εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Perfectum Medium.

S. [εἷα, εἷας, εἷε. vel ἧα, ἧας, &c
D. [εἵατον, εἵατον.
P. [εἵαμεν, εἵατε, εἵασι.

Plusquam perfect. Medium.

S. [ἥειν, ἥεις, ἥει.
D. [ἥειτον, ἡείτην.
P. [ἥειμεν, ἥειτε, ἥεισαν.

Aoristus primus.

S. [εἷσα, εἷσας, εἷσε.
D. [εἵσατον, εἱσάτην.
P. [εἵσαμεν, εἵσατε, εἷσαν.

Aoristus secundus.

S. [ἷον, ἷες, ἷε.
D. [ἵετον, ἱέτην.
P. [ἵεμεν, ἵετε, ἷον.

Futu-

Futurum Primum.

S. εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. [εἴσετον, εἴσετον.
P. [εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt : utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperntivus.

Præſens, & Imperfect.

S. [ἴθι, vel εἶ, ἴτω.
D. [ἴτον, ἴτων.
P. [ἴτε, ἴτωσαν.

Aoriſtus ſecundus:

S. [ἴε, ἰέτω.
D. [ἴετον, ἰέτων.
P. [ἴετε, ἰέτωσαν.

Per craſin autem εἶ, quod cum omnibus præpoſitiobus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nemoe σύν, & παρά.

Optativus & Subjunctivus vix ſunt in uſu. Habes tamen Demoſt. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

Ἶναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. [ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος.
F. [ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης,
N. [τὸ ἰὸν, τοῦ ἰόντος.

Ἵημι. Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. [ἵετον, ἵετον.
P. [ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, & ἱᾶσι Att.

Imperfectum.

S. [ἵην, ἵης, ἵη. & ἵεον, ἵειν: ἵεες, ἵεις: ἵεε, ἵει contracta.
D. [ἵετον, ἱέτην.
P. [ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S.] εἷκα, εἷκας, εἷκε.
D. [εἵκατον, εἵκατον.
P. [εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

Plusquam perfectum.

S. [εἵκειν, εἵκεις, εἵκει.
D. [εἵκειτον, εἱκείτην.
P. [εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

S. [ἧκα, ἧκας, ἧκε, vel εἵηκα, εἵηκας, &c. Att.
D. [ἥκατον, ἡκάτην.
P. [ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. [ἦν, ἦς, ἦ.
D. [εἵτον, εἵτην.
P. [εἵμεν, εἵτε, εἵσαν.

Futurum.

S. [ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. [ἥσετον, ἥσετον.
P. [ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. [ἵεθι, ἱέτω.
D. [ἵετον, ἱέτων.
P. [ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἕς, ἕτω.
D. [ἕτον, ἕτων.
P. [ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [ἰείην, ἰείης, ἰείη.
D. [ἰείητον, ἰειήτην.
P. [ἰείημεν, ἰείητε, ἰείησαν.

Aoristus secundus.

S. [εἴην, εἴης, εἴη.
D. [εἴητον, εἰήτην.
P. [εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. [ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ.
D. [ἰῆτον, ἰῆτον.
P. [ἰῶμεν, ἰῆτε, ἰῶσι.

Aoristus secundus.

S. [ὧ, ᾗς, ᾗ.
D. [ἧτον, ἧτον.
P. [ὧμεν, ἧτε, ὧσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperf.
ἰέναι.

Aoristus secundus.
εἶναι.

Par-

Participium.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

N. [ὁ ἱεὶς, τοῦ ἱέντος.
F. [ἡ ἱεῖσα, τῆς ἱείσης.
N. [τὸ ἱὲν, τοῦ ἱέντος.

Aoriſtus ſecundus:

M. [ὁ εἱς, τοῦ ἕντος.
F. [ἡ εἷσα, τῆς εἵσης.
N. [τὸ ἓν, τοῦ ἕντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. [ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται:
D. [ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. [ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. [ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. [ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. [ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. [εἷμαι, εἷσαι, εἷται.
D. [εἵμεθον, εἷσθον, εἷσθον.
P. [εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.

Pluſ.

Plusquam perfect.

S. [εἵμην, εἷσο, εἷτο.
D. [εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. [εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Aoristus primus.

S. [ἕθην, ἕθης, ἕθη, & εἵθην, εἵθης.
D. [ἕθητον, ἑθήτην.
P. [ἕθημεν, ἕθητε, ἕθησαν.

Futurum.

S. [ἑθήσομαι, ἑθήσῃ, ἑθήσεται.
D. [ἑθησόμεθον, ἑθήσεσθον, ἑθήσεσθον.
P. [ἑθησόμεθα, ἑθήσεσθε, ἑθήσονται.

Paulo post Futurum.

S. [εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται.
D. [εἰσόμεθον, εἴσεσθον, εἴσεσθον.
P. [εἰσόμεθα, εἴσεσθε, εἴσονται.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

S. [ἵεσο, καὶ ἵου, ἱέσθω.
D. [ἵεσθον, ἱέσθων.
P. [ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Passivi τίθεμαι.

Modus

Modus Optativus.

Priſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. [ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο.
D. [ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθην.
P. [ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.
S. [ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται.
D. [ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον.
P. [ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf.

ἵεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. [ὁ ἱέμενος, τȣ̃ ἱεμένȣ.
F. [ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.
N. [τὸ ἱέμενον, τȣ̃ ἱεμένȣ.

Vo-

Futurum.

S. [ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.
D. [ἐσόμεθον, ἔσεσθον.
P. [ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum,

S. [ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.
D. [ἔστον, ἔστων.
P. [ἔστε, ἔστωσαν, vel ἔστων Att.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. [εἴην, εἴης, εἴη.
D. [εἴητον, εἰήτην.
P. [εἴημεν, εἴητε, εἴησαν,

Futurum.

S. [ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. [ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. [ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperfect.

ἐὰν, cum.
S. [ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. [ἦτον, ἦτον.
P. [ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Mo-

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. [ὁ ὤν, τοῦ ὄντος.
F. [ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. [τὸ ὄν, τοῦ ὄντος.

Futurum.

M. [ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.
F. [ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.
N. [τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præsens.
S. [εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι;
D. [ἴτον, ἴτον.
P. [ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Imperfectum.
S. [εἶν, εἶς, εἶ.
D. [ἴτον, ἴτην.
P. [ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Futurum Primum.

S. εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. [εἴσετον, εἴσετον.
P. [εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt : utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. [ἴθι, vel εἶ, ἴτω.
D. [ἴτον, ἴτων.
P. [ἴτε, ἴτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. [ἵε, ἱέτω.
D. [ἵετον, ἱέτων.
P. [ἵετε, ἱέτωσαν.

Per craſin autem εἶ, quod cum omnibus præpoſitionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nemoe σὺν, & παρά.

Optativus & Subjunctivus vix ſunt in uſu. Habes tamen Demoſt. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

Ι῎ναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. [ὁ ἱὼν, τοῦ ἱόντος.
F. [ἡ ἱοῦσα, τῆς ἱούσης.
N. [τὸ ἱὸν, τοῦ ἱόντος.

Ἵημι. Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. [ἵετον, ἵετον.
P. [ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, & ἱᾶσι Att.

Imperfectum.

S. [ἵην, ἵης, ἵη. & ἵεον, ἵεν: ἵεες, ἵεις: ἵεε, ἵει contracta.
D. [ἵετον, ἱέτην.
P. [ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S.] εἷκα, εἷκας, εἷκε.
D. [εἵκατον, εἵκατον.
P. [εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

Plusquam perfectum.

S. [εἵκειν, εἵκεις, εἵκει.
D. [εἵκειτον, εἱκείτην.
P. [εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

S. [ἧκα, ἧκας, ἧκε, vel εἷκα, εἷκας, &c. Att.
D. [ἥκατον, ἡκάτην.
P. [ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. [ἧν, ἧς, ἧ.
D. [ἕτον, ἕτην.
P. [ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Futurum.

S. [ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. [ἥσετον, ἥσετον.
P. [ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. [ἵεθι, ἱέτω.
D. [ἵετον, ἱέτων.
P. [ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἕς, ἕτω.
D. [ἕτον, ἕτων.
P. [ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [ἱείην, ἱείης, ἱείη.
D. [ἱείητον, ἱειήτην.
P. [ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Aoristus secundus.

S. [εἵην, εἵης, εἵη.
D. [εἵητον, εἱήτην.
P. [εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. [ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ.
D. [ἱῆτον, ἱῆτον.
P. [ἱῶμεν, ἱῆτε, ἱῶσι.

Aoristus secundus.

S. [ὧ, ᾗς, ᾗ.
D. [ἧτον, ἧτον.
P. [ὧμεν, ἧτε, ὧσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperf.

ἱέναι.

Aoristus secundus.

εἷναι.

Participium.

Perfectum, & plusquam perfectum.

N. [ὁ ἱεὶς, τοῦ ἱέντος.
F. [ἡ ἱεῖσα, τῆς ἱείσης.
N. [τὸ ἱὲν, τοῦ ἱέντος.

Aoristus secundus.

M. [ὁ εἱς, τοῦ ἕντος.
F. [ἡ εἷσα, τῆς εἵσης.
N. [τὸ ἓν, τοῦ ἕντος.

Vox Passiva.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
D. [ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. [ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. [ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. [ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. [ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. [εἷμαι, εἷσαι, εἷται.
D. [εἵμεθον, εἷσθον, εἷσθον.
P. [εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.

Plus.

Plusquam perfect.

S. [εἵμην, εἷσο, εἷτο.
D. [εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. [εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Aoristus primus.

S. [ἕθην, ἕθης, ἕθη, & εἵθην, εἵθης.
D. [ἕθητον, ἑθήτην.
P. [ἕθημεν, ἕθητε, ἕθησαν.

Futurum.

S. [ἑθήσομαι, ἑθήσῃ, ἑθήσεται.
D. [ἑθησόμεθον, ἑθήσεσθον, ἑθήσεσθον.
P. [ἑθησόμεθα, ἑθήσεσθε, ἑθήσονται.

Paulo post Futurum.

S. [εἵσομαι, εἵσῃ, εἵσεται.
D. [εἰσόμεθον, εἵσεσθον, εἵσεσθον.
P. [εἰσόμεθα, εἵσεσθε, εἵσονται.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

S. [ἵεσο, καὶ ἵου, ἱέσθω.
D. [ἵεσθον, ἱέσθων.
P. [ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Passivi τίθεμαι.

Modus Optativus.

Prisens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. [ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο.
D. [ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθην.
P. [ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.
S. [ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται.
D. [ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον.
P. [ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf.

ἵεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperf.

M. [ὁ ἱέμενος, τοῦ ἱεμένου.
F. [ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.
N. [τὸ ἱέμενον, τοῦ ἱεμένου.

Vo-

Modus Subjunctivus.

Aoristus Secundus.

ἐὰν, cum.
S. [ὧμαι, ᾗ, ἧται.
D. [ὥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. [ὥμεθα, ἧσθε, ὧνται.

Modus Infinitivus.

Aoristus ſecundus.

ἕσθαι.

Participium.

Aoristus ſecundus:

M. [ὁ ἕμενος, τοῦ ἑμένου.
F. [ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. [τὸ ἕμενον, τοῦ ἑμένου.

Ι῞ημι, Concupiſco

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵεμαι, quam in aliis: unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ι῟μι Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ι῞ημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Η῟μαι,

Ἧμαι. Sedeo.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧσται Poet.
D. [ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. [ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. [ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧστο Poet.
D. [ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. [ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο,

Modus Imperativus.

S. [ἧσο, ἥσθω.
D. [ἧσθον, ἥσθων.
P. [ἧσθε, ἥσθωσάν.

Optativus, & Subjunctivus non sunt in usu.

Modus Infinitivus.

ἧσθαι.

Paticipium.

M. [ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. [ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. [τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde

Inde Compositum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. [κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. [κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. [ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. [ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. [ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην. In Infin. κείσεσθαι. In Part. κεισόμενος.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. [κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
D. [κεοίμεθον, κέοισθον, κεοίσθην.
P. [κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperf.

ἐὰν, cum.

S. [κέωμαι, κέῃ, κέηται.
D. [κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
P. [κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Mo-

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. [ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. [ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.
N. [τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Composita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.
S. [ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. [ἴσατον, ἴσατον.
P. [ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασι.

Imperfectum.
S. [ἴσην, ἴσης, ἴση.
D. [ἴσατον, ἰσάτην.
P. [ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, & ἴσαν Syn.

Modus Imperativus.

S. [ἴσαθι, ἰσάτω.
D. [ἴσατον, ἰσάτων.
P. [ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Vel

Vel per Sync.

S. [ἵσθι, ἵςω.
D. [ἵςον, ἵςων.
P. [ἵςε, ἵςωσαν, vel ἵςων.

Modus Infinitivus.

ἱσάναι, & ἱσάμεναι Attice

Participium.

M. [ὁ ἵσας, τῦ ἵσαντος.
F. [ἡ ἵσασα, τῆς ἱσάσης.
N. [τὸ ἵσαν, τῦ ἵσαντος.

Vox Passiva.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται.
D. [ἱσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον.
P. [ἱσάμεθα, ἵσασθε, ἵσανται.

Vel interjecto τ.

S. [ἵςαμαι, ἵςασαι, ἵςαται.
D. [ἱςάμεθον, ἵςασθον, ἵςασθον.
P. [ἱςάμεθα, ἵςασθε, ἵςανται.

Imperfectum.

S. [ἱςάμην, ἵςασο, ἵςατο.
D. [ἱςάμεθον, ἵςασθον, ἱςάσθην.
P. [ἱςάμεθα, ἵςασθε, ἵςαντο.

Modus Imperativus.

S. [ἵςασο, ἱςτάσθω.
D. [ἵςτασθον, ἱςάσθων.
P. [ἵςασθε, ἱςάσθωσαν.

Modus Infinitivus.

ἵςασθαι.

Reliqua Tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compositum Ἐπίςαμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præsens.
S. [ἐπίςαμαι, ἐπίςασαι, ἐπίςαται.
D. [ἐπιςάμεθον, ἐπίςασθον, ἐπίςασθον.
P. [ἐπιςάμεθα, ἐπίςασθε, ἐπίςανται.

Imperfectum.
S. [ἐπιςάμην, ἐπίςασο, ἐπίςαο Jon. ἐπίςω crasi, ἐπίςατο.
D. [ἐπιςάμεθον, ἐπίςασθον, ἐπιςάσθην.
P. [ἐπίςαμεθα, ἐπίςασθε, ἐπίςαντο.

Fut. ἐπιςήσομαι, ἐπιςήσῃ, ἐπιςήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. [ἐπίςασο, ἐπιςάσθω.
D. [ἐπίςασθον, ἐπιςάσθων.
P. ἐπίςασθε, ἐπιστάσθωσαν.

Modus

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum

S. [ἐπίστωμαι, ἐπίστῃ, ἐπίστηται:
D. [ἐπιστώμεθον, ἐπίστησθον, ἐπίστησθον.
P. [ἐπιστώμεθα, ἐπίστησθε, ἐπίστωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίστασθαι.

Participium.

M. [ὁ ἐπιστάμενος, τοῦ ἐπισταμένου:
F. [ἡ ἐπισταμένη, τῆς ἐπισταμένης.
N. [τὸ ἐπιστάμενον, τοῦ ἐπισταμένου.

Φημὶ, dico.

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. [φημὶ, φὴς, φησὶ:
D. [φατὸν, φατὸν.
P. [φαμὲν, φατὲ, φασὶ.

Imperfectum.

S. [ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. [ἔφατον, ἐφάτην.
P. [ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoristus secundus.

S. [ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. [ἔφητον, ἐφήτην.
P. [ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει, &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας, ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. [φάθι, φάτω.
D. [φάτον, φάτων.
P. [φάτε, φάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. [φῆθι, φήτω.
D. [φῆτον, φήτων.
P. [φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoristus rarus est.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. [φαίην, φαίης, φαίη.
D. [φαίητον, φαιήτην.
P. [φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præs. & Aor. 2. idem sunt.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.
S. [φῶ, φῇς, φῇ.
D. [φῆτον, φῆτον.
P. [φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

φάναι cum acuto, ut distinguatur ab Aorist. 1. φᾶναι, apparuisse verbi φαίνω.

Aoristus secundus. φῶναι

Participium.

M. [ὁ φὰς, τοῦ φάντος.
F. [ἡ φᾶσα, τῆς φάσης.
N. [τὸ φὰν, τοῦ φάντος.

Vocis Mediæ

Præsens.

S. [φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαι &c.
D. [φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. [φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoristus secundus.

S. [ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. [ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. [ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

φάσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. [ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. [ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N. [τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla.

Conjugationum in μι.

Primæ.

φίλημι, amo.
ὄνημι, juvo.
ἄχημι, angor.
νόημι, intelligo.
βλῆμι, percutio.
ἐνίσπημι, dico.
κάλημι, voco.

αἴνημι, lando.
τέλημι, perficio.
ἀλύκτημι, in angustias redigo.
σβῆμι, extinguo.
σχῆμι, habeo.
φρῆμι, fero.

Secundæ.

τέθνημι, morior.
εἴλημι, erro.

τέτλημι, & τλῆμι, tolero.
γέλημι, rideo.

νίκη-

νίκημι, *vinco*.
κτῆμι, *occido*.
πίπρημι, & πίμπρημι, *incendo*.
ὔρημι, *video*.
ἵλημι, *propitius sum*.
ἀείςημι, *prandeo*.
ἀφίημι, *dimitto*.
πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo*.
αἴημι, *saturo*.
φθῆμι, *prævenio*.

Tertiæ.

ἅλωμι, *capio*.
ἐλευθέρωμι, *libero*.
γνῶμι, *cognosco*.
βίωμι, *vivo*.
δοκίμωμι, *probo*.

Quartæ.

ἄγνυμι, *frango*.
κλῦμι, *audio*.
ῥώννυμι, *roboro*.
σβέννυμι, *extinguo*.
ὄμνυμι, *juro*.
μίγνυμι, *misceo*.
δῦμι, *subeo*.
ὄλλυμι, *perdo*.
πήγνυμι, *pango*.
πετάννυμι, *extendo*.
φῦμι, *nascor*.
ὀμόργνυμι, *abstergo*.
ἕννυμι, *induo*.

De Verbalibus.

Verbalia sic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Passivo, & Medio dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione, ut a πέπραγμαι, πρᾶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμὸς, psalmus: a τέτομαι, τόμος, sectio.

Temporum Personæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A Prima persona Præteriti Passivi in

μα,	γράμμα,	litera.
μος,	δεσμὸς,	vinculum.
μη,	γραμμὴ,	linea.
μων,	νοήμων,	intelligens.

A Secunda persona Præteriti Passivi in

ις,	ποίησις,	poesis.
ια,	δοκιμασία,	probatio.

A Tertia persona Præteriti Passivi in

της,	Ποιητὴς,	Poeta.
τος,	ἀκουστὸς,	audibilis.
τηρ,	Χαρακτὴρ,	character.
τωρ ut	κοσμήτωρ,	princeps.
κος,	κριτικὸς,	judicialis.
τις,	πίστις,	fides.
τυς,	ὀρχηστὺς,	saltator.
τεια,	ὀρχήστεια,	saltatrix.
τρα,	ὀρχήστρα,	illa Theatri pars, in qua chorus saltabat.
τήριον,	ποτήριον,	poculum.
τρον.	δίδακτρον,	minerval.

Gerundia positionis in τέος, τέα, τέον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.

A Præterito Medio in

ος,	λόγος,	sermo.
η,	ἐπιστολὴ,	epistola.
ιον,	λόγιον,	oraculum.
εὺς,	τομεὺς.	sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso Themate; ut λευκὸς, candidus, a λεύσσω, video: & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

De

De Impersonalibus.

Impersonalia sunt, quæ cum Vocem Tertiis personis similem præseferant, Personarum tamen significandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam sunt formæ Activæ, quædam Passivæ: rursus quædam Personalium analogiam sequuta, regulariter nascuntur: alia irregulariter evadunt

Ἀνήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Ἀπέχει, sufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει. aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compos. ἀπαρέσκει, displicet. imperf. ἀπήρεσκε, aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Ἄρνος, decretum est, ab ἄρω congruo.

Ἀρκεῖ sufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε, ab ἀρκέω sufficio.

Διαφέρει, interest. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον, a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, a δέω, desum. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deest, vel opus est. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. futur. 1. δόξει. Aor. 1. ἔδοξε. subjun. δόξῃ. partic. δοκοῦν, δόξαν. perf. pas. δέδοκται, a δοκέω videor. Compos. ἀπέδοξε, non visum est. Μεταδοκεῖ, mutata sententia videtur. aorist. 1. μετέδοξε. subiun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. plusq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, simul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ἐγχωρεῖ licet, locus est. imperf. ἐνεχώρει. futur. 1. ἐγχω-

ἐγχωρήσει. subjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem, subjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis est, plusq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inusit. dividor.

Εἴρηται, dictum est, ab ἐρέομαι dicor. Compos. διείρηται, discussum est. Ἀπείρηται, vetitum est, plus. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum est.

Ἐκπέλει, licet, minus usitatum.

Ἐνδέχεται, fieri potest. subjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par est, videtur, ab εἴκω, similis sum. Compos. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par est.

Ἔστι cum compositis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet. Ἔστι. imperf. ἦν. Composita leguntur in præs. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεστι, interest.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. παρατυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ est, imperf. ἔμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol. μελήσειε in comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε, plus. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω: infinit. μέλειν, & μελήσειν, partic. μέλον. præs. pass. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. subjun. μέληται. perf. μεμέληται. plusq. perf. ἐμεμέλητο rarius, pro quibus sæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω, partic. μεμελημένος. Compos. μεταμέλει, pœnitet. imperf. μετέμελε. fut 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. optat. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla est. perf. ἠμέληται, ab ἀμελοῦμαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται. oportet. aor. 2. ὤφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὄψε-

Ὄψεται, visum fuerit, ab ὄπτομαι, video inusit.
Παρείκει, facile, vel integrum est. optat. παρείκοι. subjun. παρείκῃ.
Παρέχει, licet. Part. παρασχόν.
Πέπρωται, fato destinatum est. plusf. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per syncop. a περατόω finio, parum usitat.
Πέφαται, dictum est. imperat. πεφάσθω, dictum sit.
Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον, a πρέπω, decorus sum.
Προσήκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.
Σημαίνει, signum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. sub. σημήνῃ, a σημαίνω, signum do. Compos. ἐπισημαίνει.
Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. συνοίσει. opt. pass. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.
Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκός, συμβάν, a συμβαίνω, contingo.
Ὑπάρχει, licet, vel necesse est. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. futur. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, sum.
Ὕει: pluit. Compos. ἐφύει, impluit.
Φιλεῖ, solet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.
Χρὴ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inusitat. Compos. ἀπόχρη, sufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν, Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, sufficit. futur. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Personalia fere omnia Passiva, & passive significantia formam Impersonalium induere possunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, scriptum est: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. Similiter & Participia neutra verborum Personalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, venit mihi in mentem.

De

De Defectivis.

Verba Defectiva sunt, quæ solum usque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & si quæ Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Desinunt autem fere in

ιάω:		μαθητιάω, discere cupio.
υω,		ῥηγνύω, rumpo.
ειω:		ὀψείω, videre cupio.
γω:		ὀπύω, uxorem habeo:
μβω:		ῥέμβω: circumago.
ρβω:		φέρβω, pasco.
λδω:		μέλδω, elixo.
νδω:		κυλίνδω, volvo.
αζω:		κυπτάζω, inclino me.
ιζω:		στοναχίζω, gemo.
αθω:		κιάθω, vado.
εθω:	ut	φλεγέθω, uro.
υθω:		μινύθω, minuo.
χθω:		ἐρέχθω, scindo.
σκω:		μολίσκω, venio.
βλω:		μέλβλω, curo.
φλω:		ὄφλω, debeo:
ανω:		ἁμαρτάνω, pecco.
αινω:		τιταίνω, tendo.
εινω:		φαείνω, luceo.
κνω:		δάκνω, mordeo.
ρσω:		ὄρσω, concito.
ψω:		ἕψω, concoquo.

Præter ita desinentia, Defectiva sunt Verba Quintæ Conjugationis quæcumque habent primam syllabam ex Reduplicatione desinentem in consonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαρμαίρω a μαίρω, luceo:

Tum

Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo: τίκτω a τέκω, pario; ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι; Tum quæ bis, ter, quaterque derivantur; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάκω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφρίκω ex πέφρικα, quod a φρίσσω horreo: πεποίθω, & πεποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in είω ſunt quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa; ut γαμησείω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησείω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελῶ, perficio. Cæterum Verba in είω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatio, σέσεικα.

Defectiva in άω ſunt & ipſa Deſiderativa; ut θανατιάω, ſeu θανατάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio: quibus accedunt Imitativa; ut μελαινιάω, nigrico.

Verbum σπένδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. σπείσω. Aor. 1, ἔσπεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur, qua vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur, quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero apud Latinos: ideo hic de Anomalis.

Ano-

Anomalorum etiamsi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis; tamen habent in ratione Temporum, quod observetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum est; attamen observandum in eo, fere non uti nos Aoristo primo Activo ἔλειψα, sed secundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, sed Medio λέλοιπα. Simile quippiam existima in cæteris.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω. aorist. ἠγάσθην. aorist. 1. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἦγον, Attice ἤγαγον.
Frango	Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἦχα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα inusitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præt. εἴρηκα ab εἴρω.
Cano	Ἄδω, futur. ἄσω, Aor. 1. ᾖσα.
Placeo	Ἅδω, præt. med. ἧδα, & ἕαδα.
Capio	Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aorist. 2. εἷλον ab ἕλω inusitato.
Eligo	Αἱροῦμαι. fut. αἱρήσομαι. præt. ᾕρημαι. aor. 1. ᾑρέθην. aorist. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusitato.
Sentio	Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. aorist. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι inusitato.
Arceo	Ἀλέξω. fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inusitato.
Tollo	Αἴρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ᾖρα, vel ἦρα. aorist. 2. ᾖρον. præt. ᾖρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. subj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. imperat. pas. ἄρθητι.
Capior	Ἁλίσκομαι. fut. ἁλώσομαι. præt. ἥλωκα, & ἑάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἑάλωσα, ab ἁλόω, ῶ. ao. 2. ἥλων,

ἤλων, ἤλως, ἤλω, & ἑάλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι: part. ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος ab ἅλωμι.

Pecco — Ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω inusitato.

Induo — Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. pass. ἠμφίεσμαι.

Renuo — Ἀναίνομαι. præt. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠνηνάμην.

Consumo — Ἀναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in pass. ἀνήλωμαι.

Aperio — Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέῳξα. præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι. aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego — Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inusitato.

Odio sum — Ἀπεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inusitato.

Perdo — Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui — Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκὼς, ἀπεσκληκέναι ab inusitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum simplex est ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema usitatum est σκήλλω, seu σκάλλω, exsicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc aorist. Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, indruerim.

Privo — Ἀπαυράω, ῶ. aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

Placeo — Ἀρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo — Αὐξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ηὔξησα, tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero — Ἄχθομαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι inusitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

Mitto

B

Mitto	Βάλλω. futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quasi a βλέω. aorist. 2. ἔβαλον.
Vado	Βαίνω. futur. βήσομαι: Aorist. 2. ἔβην, a βῆμι inusitato.
Germino	Βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον a βλαστέω inusitat.
Vivo	Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιὺς, τοῦ βιόντος a βίωμι inusitato.
Volo	Βούλομαι. fut. βουλήσομαι. præt. βεβούλημαι. plusq. ἐβεβουλήμην. aorist. 1. ἐβουλήθην a βουλέομαι inusitato.
Comedo	Βρώσκω. fut. βρώσω a βρώω inusit.

Γ

Duco uxorem	Γαμέω, ῶ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα a γάμω; & ἐγάμησα.
Gigno	Γείνομαι. fut. γεινοῦμαι. aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor	Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præt. med. γέγηθα a γήθω.
Senesco	Γηράσκω. fut. γηράσω a γηράω γηρῶ inusitat.
Fio, Sum	Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενήσομαι. præt. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγεννησάμην. aor. 2. med. ἐγενόμην a γενάομαι inusitat. præter. med. γέγονα a γείνω inusitat.
Cognosco	Γινώσκω. fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα a γνόω ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. particip. ὁ γνοὺς, τοῦ γνόντος a γνῶμι.
Vigilo	Γρηγορέω. futur. ἐγρηγορήσω. præter. med. ἐγρήγορα. plusq. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio, & etiam Divido Δαίω. fut. δαίσω a δαέω. præt. paſſ. δεδάημαι, & δέδασμαι a δάζομαι, aor. 2. ἐδάην. præt. med. δέδαα, & δέδηα.

Mordeo Δάκνω, futur. δήξω, vel δήξομαι, aor. 2. ἔδακον a δήκω.

Oportet Δεῖ. fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω. fut. δείσω. præt δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Ion. δέδικα, Poet. δείδια. pluſq. ἐδεδίειν. imperat. δέδιθι ab inuſit. δέδιμι.

Rogo Δέομαι. fut. δεήσομαι. præt. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθην a δεέομαι δεῦμαι.

Suſcipio Δέχομαι. futur. δέξομαι. præt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo] Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt δέδεκα, & δέδηκα. præt. paſſ. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paſſ. ἐδέθην.

Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.

Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω, aor. 2. διέδραν, pro διέδρην. part. διαδρὰς, τοῦ διαδράντος a διάδρημι.

Exiſtimo Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1 ἔδοξα. præt. δεδόκηκα a δοκέω, δοκήσω.

Facio Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.

Subeo Δυώ, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω. aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν. imper. δῦθι.

Poſſum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, δύναται. imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην. præt. paſſ. δεδύνημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, a δυνάω; vel ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην a δυνάζω, aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo per omnia tempora.

E

Sino	Ἐάω ῶ. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.
Edo	Ἔδω. præt. perf. ἦκα, Att. ἔδηκα, & per pleonasmum ἐδήδοκα. præt. med. ἦδα, Attic ἔδηδα. partic. ἐδηδώς, fut. med. ἔδομαι pro ἔδῦμαι.
Volo	Ἐθέλω. fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.
Solitus sum	Ἔθω, præter. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonasmum ω.
Excito	Ἐγείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα.
Polliceor	Ἐγγυάω: fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.
Scio, & Video	Εἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἴδηκα, per Sync. εἶδα, Attice ᾔδα. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκώς, & εἰδώς. præt. med. οἶδα, & secunda singularis οἴδαθα, & οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *scio*, ἴδον.
Dico	Ἔπω. aor. 1. εἶπα, med. εἰπάμην in Compositis. infinit. εἴπασθαι; partic. εἰπάμενος. aor. 1. εἶπον; med. εἰπόμην.
Abigo	Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. perf. pass. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην, partic. ἐλαθείς.
Venio	Ἔρχομαι. fut. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἤλευκα, Att. ἐλήλυκα. aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε; infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἤλευθα, Att. ἐλήλυθα.
Operor	Ἐργάζομαι. perf. pass. εἴργασμαι. part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργῶμαι, ᾶ, ᾶται. aor. 1. εἰργασάμην.
Dico	Εἴρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω. præt. ἤρηκα. pass. εἴρημαι. paulo post fut. εἰρήσομαι. aorist. 1. pass. ἐρρήθην. partic. ῥηθείς.
Interrogo	Ἔρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. ἐρήσομαι: aor. 1. εἰρησάμην, & ἠράμην, aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Sor-

Sortitus sum E'μμορα præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα. & εἵμμορα.

Speravi E'ολπα. præt. med. pro ἦλπα ab ἔλπω.

Pereo E'ρρω. fut. ἐρρήσω. præt. ἔρρηκα.

Invenio Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω. præt. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον ab εὑρέω εὑρῶ. aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην; part. εὑράμενος.

Habeo E'χω. fut. ἕξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω. aor. 2. ἔσχον in compositis; imperat. σχές; opta. σχοῖμι, Att. σχοίην; subjun. σχῶ; infin. σχεῖν; part. σχών. fut. 2: σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Z

Jungo Ζεύγνυμι, & ζευγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω. præt ἔζευχα.

Vivo Ζάω ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα, utrumque interdum significat Active *vivifico*. imperf. ἔζων a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίην, & ζῴην. a ζῶμι.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζώω. perf. ἔζωκα. perf. paff. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor H'δομαι. fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι; aor. 1. ἥσθην. med. ἡσάμην.

Triſtavit H'καχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. paff. τέθαμμαι. aor. 2. paff. ἐτάφην a τάφω. fut. 1. paff. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aorift. 1. ἐθέλησα. Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω. aor. 1. ἔθανον. fut. 1. med. θανοῦμαι a θείνω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθνηκα a θνέω: Bœot.

Bœot. autem τέθνεικα, vel τέθναα, a τέθνημι, unde præs. imper. τέθνηθι, optat. τεθναίην; infin. τεθνάναι. præt. part. τεθνηκώς, τεθνεικώς, τεθνειώς, τεθναώς, τεθνεώς, & poet. τεθνηώς. Invenitur etiam futur 1. τεθνήσω, θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Pervenio Ἱκνέομαι ἕμαι. fut. ἵξομαι. aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι. perf. ἷγμαι.

Placo Ἱλάσκομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι. fut. πτήσομαι a πτάω. præt. πέπταμαι. aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην; infin. πτᾶσθαι, & πτέσθαι. partic. πτάμενος.

Eundum Ἰτέον, & pleonasmo ἰτητέον ab εἶμι, vado. præt. act. inusitat. εἶκα. pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται; unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Se- [Καθέζω, & καθέζομαι. fut. 2. καθεδοῦμαι.
deo [Κάθημαι. fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω, & κάμω. futur. καμοῦμαι. aor. 2. ἔκαμον. perf. κέκμηκα.

Misceo Κεραννύω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κράσω. perf. κέκρακα, pass. κέκραμαι; infin. κεκρᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκερᾶσθαι.

Clango Κλάζω. futur. κλάγξω a κλάγγω: Poet. κεκλάξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα, aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλάω, vel κλαίω, fut. κλαύσω a κλαύω, & κλαιήσω a κλαιέω inusitato. aor. 1. ἔκλαυσα. perf. pass. κέκλαυμαι.

Au-

Audio Κλῦμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυον; imperat. κλῦθι; particip. ὁ κλύς, τοῦ κλυῶτος.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. futur. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραγῶ, præ. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. καταδαρθήσομαι. aor. 2. κατέδαρθον a καταδάρθω.

Sum, & Nanciscor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας: Æolica sunt. Est etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. κληρώσομαι a κληρόω ῶ. perf. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inusit.

Capio Λαμβάνω. fut. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo & oblivíscor Λανθάνω. fut. λήσομαι a λήθω. perf. med. λέληθα. aor. 2. ἔλαθον. perf. λέλησμαι. aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω. fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι. fut. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα. aor. 2. pass. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω. fut. μαθήσομαι a μαθέω. perf. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inusit.

Pugno Μάχομαι. fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inusitato. aorist. 1. med. ἐμαχεσάμην. præt. pass. μεμάχημαι.

Curo Μέλω, raro personale. Imperson. μέλει, curæ est. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω, inusitat. præt. med. μέμηλα poet.

Recordor Μιμνήσκω. fut. μνήσομαι. præt. μέμνημαι a μνάω. plusq. ἐμεμνήμην. aor. 1. pass. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. pass. ἐμίγην a μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω. fut. μόρξω.

Ν

Nuo Νέω. fut. νεύσω.

Pasco Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Lacero Ξαίνω. fut. ξανῶ.

Intelligo Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνήσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

Ο

Oleo Ὄζω. futur. ὀζέσω, & ὀζήσω. perf. ὤζηκα. præt. med. ὦδα, Att. ὄδωδα, & ὤδοδα. præt. pass. ὦσμαι.

Eo Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἴομαι, per Sync. οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, per Sync. ᾤμην, futur. οἰήσομαι ab οἰέομαι, οἴομαι inusit. aor. 1. pass. ᾠήθην.

Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Ululo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω.

Abstergo Ὀμόργνυμι. fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, & ὄφλω, futur. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφει-

ὀφειλέω inusit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὤφελον, per Sync. ὦφλον.

Perdo, vel Pereo — Ὀλλύω, sive ὄλλυμι. perf. med. ὦλα, Att. ὄλωλα aor. 2. ὦλον. med. ὠλόμην.

Video — Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. pass. ἑώραμαι. aor. 1. pass. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα pro ὦπα.

Moveo — Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. med. ὦρα, Att. ὄρωρα.

Π

Patior — Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. med. πέπονθα per pleonasm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.

Extendo — Πετάννυω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πεπέτακα, & per sync. πέπτακα, unde præt. pass. πέπταμαι a πετάω inusit.

Figo — Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus sum. aor. 2. pass. ἐπάγην a πήγω.

Bibo — Πίνω, ἔπινον. fut. πάσω. præt. πέπωκα a πόω. aor. 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med. πίομαι pro πιοῦμαι. perf. pass. πέπομαι, raro πέπωμαι. aor. 2. imperat. πίθι a πῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.

Incendo — Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.

Cedo — Πίπτω. fut. πτώσω. aor. 1. ἔπτωσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκώς, per crasin πεπτώς, a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med. ἐπεσάμην. futur. 1. πεσοῦμαι usitatum pro πέσομαι.

Fingo — Πλάττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα pass. πέπλασμαι.

Percutio — Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo — Πιπράσκω, πράττω, πράζω fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vel ἐπρασα. præt. pass. πέπραμαι, aorist. 1. pass. ἐπράθην. Nam πράττω, futur ξω, facio.

Interrogo — Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Ρ

Facio. Ῥέζω, & ἔρδω. futur. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔῤῥεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. pass. ῥεχθείς. præt. med. ἔοργα pro ἔῤῥογα, seu ἔρογα. plusq. perf. ἐώργειν.

Fluo Ῥέω. fut. ῥεύσω, & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυον, pass. ἐῤῥύην a ῥυέω.

Dico Ῥέω, vel ῥῶμι. aor. 1. pass. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. pass. ῥηθήσομαι.

Rumpo Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα. aorist. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥωννύω, & ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥώννυμαι. fut. ῥώσομαι. præt. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inusit. aorist. 1. ἔσβησα. Sequentia passive significant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι; inf. σβῆναι. perf. ἔσβηκα.

Concutio Σεύω. aor. 1. ἔσευσα, & ἔσευα, infinit. σεῦσαι, & σεῦαι; part. σεύσας, & σεύας. præs. pass. σεύομαι. præt. ἔσσυμαι. aor. 1. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. pass. ἐσάπην. præt. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inusitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. pass. ἔσπεισμαι.

Privo Στερίσκω. fut. στερήσω. præt. ἐστέρηκα a στερέω.

Sterno Στορεννύω, & στορέννυμι. fut. στορέσω. aor. 1. ἐστόρεσα a στορέω.

Sterno Στρωννύω, & στρώννυμι. fut. στρώσω. aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω inusitatum: vide ἔχω.

Ex-

T

Extendo Τανύω. fut. τάσω. præt. τέτακα. paſſ. τέταμαι a τείνω.

Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω a τμήγω, vel τμήσω a τμάω. præt. τέτμηκα paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην. aor. 2. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμηγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.

Fabrico Τεύχω. fut. τεύξω. aor. 1. ἔτευξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. paſſ τέτυγμαι.

Pario Τίκτω. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. paſſ. τέτεγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτέχθην.

Solvo Τίνω. fut. τίσω a τίω.

Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα a τρόω ῶ.

Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a τράω. præter. paſ. τέτρημαι.

Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aor. 2. ἔτλην a τλῆμι.

Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. præt. med. τέτροφα. paſs. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω. futur. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον. fut. 2. med. δραμοῦμαι. præter. med. δέδρομα.

Comedo Τρώγω. fut. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inuſit.

Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω. fut. τεύξομαι a τεύχω. præt. τετύχηκα a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον. præt. paſs. τέτυγμαι, & τέτευγμαι. aor. 1. part. paſs. τευχθείς.

Υ

Promitto Ὑπισχνοῦμαι. futur. ὑποσχήσομαι. præt. ὑπέσχημαι. aor. 1. paſs. ὑπεσχέθην. aor. 2. med. ὑπεσχόμην.

Φ

Fero	Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inusitat. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω præt. med. ἤνοχα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. pass. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aor. 1. pass. ἠνέχθην, & ἠνείχθην.
Fugio	Φεύγω, fut. φεύξομαι, & φευξοῦμαι. præt. med. πέφυγα. aor. 2. ἔφυγον.
Ajo	Φημί. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aor. 2. ἔφην. infinit φάναι.
Prævenio	Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα. aor. 1. ἔφθασα, & aor. 2. ἔφθην a φθῆμι. participium φθάς.
Tabesco	Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.
Horreo	Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πέφρικα.
Produco	Φύω. fut. φύσω. præt. πέφυκα. aor. 2. ἔφυν a φῦμι.

X

Gaudeo	Χαίρω. fut. χαρήσομαι a χαρέω. aor. 2. pass. ἐχάρην.
Dehisco	Χάσκω. fut. χανοῦμαι. præt. med. κέχηνα. aor. 2. ἔχανον, a χαίνω.
Fundo	Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aor. 1. ἔχεα. infin. χέαι.
Coloro	Χρωννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. pass. κέχρωσμαι.
Fundo	Χυύω. fut. χύσω, a χύω.
Obruo aggere	Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω. a χώω inusitato.

Pello

Ω

Pello Ὠθέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. paſſ. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι,

Emo Ὠνέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Att. ἐώνημαι, unde ἐωνημένος.

Inveſtigandi Thematis

Exemplum.

Conjugationum exempla ſemper inſpicienda ſunt: conſideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima ſyllaba: & eodem modo, quo aſcenditur in illis formandis, viciſſim in diſſolvendis deſcendendum. Ut κολαφθῆναι ſimile eſt τῷ τυφθῆναι. Aoriſtus 1. Indic. Paſſivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Perſona ſingularis Perfecti Paſſ. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ naſcitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero oſtendet κολάπτω, tundo.

ἡγεῖτο, ſimile eſt τῷ ἐποιεῖτο. Diſſolutum erit ἡγέετο, ſicut ἐποιέετο. præſens ergo ἡγέομαι, ſicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, ſimile eſt τῷ βοώμενος. Diſſolutum erit ἀνιαόμενος: nam ω ex αω naſcitur. Thema ἀνιάομαι, mœreo.

κρατήσας, ſimile eſt τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η naſcitur ex ε, vel α. Thema igitur, aut κρατέω, aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species

Duplex est: Primitiva, ut χθὲς, heri: αὔριον, cras; Derivativa, ut ἑλληνιστὶ, Græce: σοφῶς, sapienter.

Significatio.

1. Loci; ut ἐνταῦθα, hic: αὐτόθι, istic; ἐκεῖ, illic; χαμαὶ, humi; ἐγγὺς, prope; ἐπέκεινα, ultra; μακρὰν, longe; ἑκὰς, procul; πολλαχοῦ, multis in locis; ὀλιγαχοῦ, in paucis locis; ἁπανταχοῦ τῆς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχοῦ, in quibusdam locis; ἑκασταχοῦ, in singulis locis, αὐτοῦ, idest ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ibidem. ἀλλαχοῦ, alibi; οὐδαμῆ, nuspiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel significant in loco, præsertim desinentia in θι; aut desinentia similiter Dativis pluralibus in σι: ut οὐρανόθι, in Cœlo; ἀθήνησι, Athenis; οἴκοι, domi.

Vel ad locum, præsertim in δε, σε, ζε desinentia: ut οἴκαδε, domum; οὐρανόσε, in Cœlum; ἀθήναζε, Athenas.

Vel de loco, desinentia in θεν: ut οἴκοθεν, domo; οὐρανόθεν, cœlitus: κυθηρόθεν, ex Insula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

Adverbia maxime loci, ac temporis regunt Genitivum: ut, ἔξω βελῶν, extra teli jactum: μεταξὺ λόγων, inter verba, dest inter dicendum. Sic & multa alia: ut, ἅλις δρυὸς, satis quercus; ἅπαξ τῆς ἡμέρας, semel in die, &c.

Geni-

Genitivus nonnunquam mutatur interposita præpositione: ut ἄχει πρὸς τὴν πόλιν, usque ad urbem: ἄχει πρὸς ἑσπέραν, usque ad vesperam.

2. Temporis: ut νῦν, nunc; αὐτίκα, statim; μεταῦτα, perindie; προχθὲς, nudius tertius; ἦμος, cum; τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε. ὄφρα, dum; τόφρα, tum pro ἕως, & τέως. μέσφα, donec; εἰσόκε, donec.

3. Numeri: ut, δὶς, bis; πολλάκις, sæpe; ἀπειράκις, infinities, ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, οὐ, non, οὐδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; οὐδέπω, haudquaquam. Dicimus οὐ sequente consonante; οὐκ sequente vocali tenuis spiritus; οὐχ sequente vocali aspirata; οὐχὶ sequente vel tenui, vel aspirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὴν, certe.

6. Demonstrandi: ut, ἰδοὺ, ecce; ἐνθάδε, hic. Poet. ἠνὶ, & ἠνίδε, ecce.

7. Optandi: ut, εἴθε, Poet. αἴθε, & αἲ utinam; ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, utinam, movetur per tres personas.

8. Hortandi: ut, ἄγε, age; φέρε, age; ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut, ἑξῆς, deinceps; εἶτα, postea.

10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἆρα, num? ἦ, num? διατί, cur? τίπτε Poet. pro τίποτε, curnam?

11. Similitudinis, & diversitatis: ut, ὥσπερ, sicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter; ἠΰτε, οἷά τε sicut, Poetica sunt.

12. Qualitatis: ut, καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim, ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμηχανημένως, solerter, aut subdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ appellantur ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent casum

sui

sui nominis. ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, similiter aliis, ideſt, eodem modo quo alii &c.

13. Quantitatis, ideſt, intendendi, remittendi, diminuendi: ut ἄγαν, valde; μονονουχὶ, tantum non; σχολῆγε, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.

14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortaſſe. τάχα, forſitan: Poet. pro ταχέως, celeriter.

15. Vocandi: ut ὦ, o. Euripid. Phæniſſis: ἰὼ, ἰὼ, πότνια, μόλε πρόδρομος: Heus, heus veneranda, progredere: ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus eſt? Ibidem.

Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, diſtribuendi, excludendi: ut, ἄνευ, ſine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter. μόνον, tantum, πλὴν, præter.

17. Jurandi: ut, νὴ per; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur: ut νὴ Δία, per Jovem; μὰ Δία, non per Jovem. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi: ut, μᾶλλον, potius; πρότερον, citius.

19. Congregandi: ut, ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi ut, εἶεν, eſto.

21. Prohibendi: ut, μὴ, ne; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus: ut, κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna.

23. Comparandi: ut, μᾶλλον, magis; ἧττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime.

24. Declarandi: ut, δηλαδὴ, ſcilicet; ἤγουν, videlicet; τουτέστι, hoc eſt: ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ: ut ἕνεκα, cauſa; χάριν, gratia.

26. Celandi: ut, λάθρα, clam.

Ad-

Adverbium vestitum articulo fit nomen: ut; χθὲς, heri, ὁ χθὲς, hesternus, &c.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut μέχει πῦ, & μέχει πότε, Quousque? &c. Fit hoc etiam cum idem significant, ut quatuor simul juncta apud Aristophan. εἶτ' ὧν πάλιν αὖθις, deinde rursum.

Figura

Triplex est: simplex, ut αὔειον: Composita, ut μεταύειον. Decomposita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥαδίως facile, ῥᾶον, ῥᾶςα, vel ῥᾶςον.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιςα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόῤῥω longe, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω.
Πολλάκις sæpe, πλεονάκις, πλειςάκις.

Inter Adverbia numerantur

Interjectiones.

1. Admirandi: ut, βαβαὶ, papæ; φεῦ, papæ: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει: Papæ quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίος ἄρχη λόγυ: Dii boni, qualibus prooemiis auspicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæso: Eurip. Herc. ὢ ὤ, ἰὺ ἰύ: apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi: ut, ὐαί, væ.

5. Do-

5. Dolendi : ut οἴμοι, hei mihi ; φεῦ, heu : ἰώ, heu. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς.
O nimis ego infelix, & invisus diis. Sophocl. Philo.
6. Exclamandi : ut, ὦ, ὤ : ἰοὺ ἰού. heu. Eurip. Hippoly.
7. Metus : ut ἆ ἆ at at ; ἔα ἔα, ὢ ἆ, ehem. Eurip. Rheso.
8. Indignandi : ut φεῦ, pro.
9. Lætandi : ut εὐοῖ, evax ; ἰοὺ iu. Eurip. Cyclope. ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς, o fili patris charissimi. Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi : ut, ἆ, ἆ, ἆ, ha ha ha. Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt ; Potestas, Figura, Ordo

Potestas.

1. Copulativæ : ut καὶ &, τε que : μὲν quidem, δὲ autem, interdum Copulativæ, interdum Adversativæ.
2. Disjunctivæ, ut ἢ aut, ἠὲ aut, ἤτοι sive.
Huc pertinent
Particulæ utramque rem tollentes, ut, οὐδέ, οὔτε, neque : Dubitativæ, ut, εἰ, ἆρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, si forte.
3. Adversativæ : ut ἀλλὰ sed ; καίπερ interdum ; καίτοι, etsi : εἰ καὶ, si etiam ; ὅμως tamen ; καὶ μὴν atqui ; οὐ μὴν ἀλλὰ verumtamen : Poet. ἔμπης tamen.
Huc pertinent
Corrigendi particula μᾶλλον δὲ, potius, vel imo.
Diminuendi, γέ, γοῦν, κἂν, saltem.
4. Causales : ut, γὰρ enim ; καὶ γὰρ etenim ; ὅτι, quod : ἐπειδὴ, postquam ; ἐπειδήπερ, quandoquidem ; ἵνα, ut : ὅπως, ut ; ὥστε, ut ; μὴ, ne. Poet. ὄφρα, ut.
Huc pertinent
Conditionales, seu exceptivæ : ut, ᾗ, quatenus ; εἰ, si, ἐὰν, si ; ἂν, si ; ἢν, si ; εἰ μὴ, nisi ;

ὅτι μὴ, nisi Poet. αἴκε, & αἴκεν, si modo. Advertendum est, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ἢν, ἂν, ἐάν, & eorum composita subjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *si verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut, εἰ ἔτυπτον. Item *verberavissem*: εἰ ἔτυψα, vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra post Syntaxim dicemus.

3. Ratiocinativæ: ut, ἄρα, vel ἆρα, ergo; οὖν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδὴ, videlicet: δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

6. Ordinis: ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rursus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.

7. Approbativæ, ut, γε, οὖν. Νὴ δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι: Per Jovem illustres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ οὖν καὶ δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἔφορος, ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si justus est, ut equidem est justus, ille rerum omnium inspector, altera restat vita post hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.

8. Completivæ: ut, δὴ, νὺ, πὲρ, ῥὰ, τοὶ, sane, quidem; πω dum.

9. Potentiales: ut, ἂν, κὲ, κὲν, utique. De usu ἂν valde observando statim post Syntaxim explicatius.

Figura

Duplex est: Simplex, ut καὶ. Composita, ut καίπερ.

Ordo

Triplex, Præpositivus, ut καὶ ἀλλά. Sophocles tamen in Coloneo, πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini at tamen vos. Postpositivus: ut, μὲν, δέ.
Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

P De

De Præpositionibus.

Præpositiones sunt
[Monosyllabæ sex : ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.
[Dissyllabæ duodecim : ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compositionem, vel in Compositione.

Extra Compositionem Præpositio partes Orationis Verbo adjungit: ut, Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Iesus servat populum suum a peccatis eorum.*

In Compositione
[Complet: ut, εὖ bene; ὑπέρευ, supra modum bene.
[Minuit: ut, λευκὸς albus; ὑπόλευκος, subalbus.
[Mutat: ut, λέγω, dico; συλλέγω, colligo.

Monosyllabæ.

1. Ἐν soli Dativo jungitur, & rei statum significat; ut ἐν οἴκῳ, *in domo:* sed per Ellipsin Genitivo, ut ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis.*
   Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, injicio.
2. Εἰς, & Attice ἐς Accusativo *in*, cum motus significatur: ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo.*
   Composita *in*, cum motus significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio.*
3. Ἐξ sequente vocali, & ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγμα, *ex otio negotium.*

Com-

Composita auget, ut ἐκπίνω, ebibo: & idem significat quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio.

4. Πρὸ *ante*, soli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus. Composita *præ* significat, ut προβάλλω, præpono.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεοῦ, a Deo: *officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, non est Philosophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπου, coram Episcopo: Jurandi quoque est nota, ut πρὸς Χαρίτων, per Gratias.

Cum Accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam: & *adversum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco.

6. Σὺν, & At. ξὺν cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Dissyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum solo Accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo usurpatur.

Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, recurro.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de astris.

Cum Dativo *pro* Poetice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, pro Ulysse.

Cum Accusativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, circa diluculum.

Composita *circum* significat, ur ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere.

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, inverto.

4. Ἀπὸ cum Genitivo, *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ut ἀποτείνω, extendo. *Contrarium* etiam significat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, deprecor. *Exemplum* quoque significat, ut ἀπογράφω, describo.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam; δι' ἡδονῆς, per voluptatem: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν,

cum gladiis. Significat etiam *Potentiam*, ut δι' ἑαυτῶν, suis viribus.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem: δι' αἰσχύνην, propter pudorem.

Composita *dis* significat, ut διαιρῶ, dividere.

6. Ἐπὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua: *super*, ut ἐφ' ἵππου, super equo.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis potestate: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, post hæc.

Cum Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμέ, contra me.

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item *sero*, ut ἐπιμυθέομαι, post factum consulo.

7. Κατὰ, cum Genitivo *contra*, ut κατὰ Χριστιανῶν, contra Christianos: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis; *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Cum Accusativo *secundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar. κατὰ νόμον, secundum legem: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, descendo.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum Dativo Poeticè *inter*, ut μετὰ πρώτοισι, inter primos.

Cum Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, post bellum; μετὰ τὴν γραφήν, post scriptionem.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, transfero.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino: Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, est super omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγου, contra rationem,

Dati-

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum misericordia.

Accusativo *motum ad rem*, ut παρά σε, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικά, in studiis Mathematicis. Item *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus, orator. Significat & *comparationem*, ut παραβάλλω, confero: *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολουθῶ, proxime sequor.

10. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima: περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Physica Auscultatione: *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus.

Cum Accusativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κηρὶ φιλῶ σε, amo te ex animo. Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλής, admodum venustus; περιγίνομαι, præsto.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo *pro*, ut πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ora pro nobis: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini: *super*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, super hortos mons est.

Cum Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis insanio.

12. Ὑπὸ cum Genitivo sub, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ut ὑπὸ αἰδοῦς, *propter verecundiam*. *a*, ut ὑπ' αὐτοῦ, *ab ipso*.

Cum Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλει, sub pelle leonina ridiculam simiam tegit.

Cum Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, subvereor: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, *de pace*; tonusque retrahitur, diciturque εἰρήνης πέρι.

Translato accentu præpositiones fiunt verba, ut ἔνι pro ἔνεστι *licet*: ἔπι pro ἔπεστι *inest*, *adest*: πέρι pro πέρεστι, *supra modum superest*: Sic ἄνα *surge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ sæpe Præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpositiones memoriæ caussa his versiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio solum sociabis.
Ἐν, σὺν cum dandi casu. dabis εἰς, ἀνὰ quarto.
Cum patrio, & quarto κάθ', ὑπὲρ, διὰ, & μετὰ junges.
Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφὶ,
Καὶ ἐπὶ, & ὑπό. Sed vatum exemplaria versans,
Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, & μετὰ juncta.

Præ-

Præpositiones quædam inseparabbiles. quæ fere extra Compositionem nihil significant.

Augent	αει:	ut	ἀείδηλος, valde manifestus.
	ερι:		ἐρίβρομος, graviter fremens.
	δα:		δάσκιος pro δασύσκιος, spissam umbram faciens.
	ζα:		ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
	λαι:		λαικάζω, decipio, quod a λα, & κάζω, orno.
	λι:		λιπόνηρος, valde improbus, quasi λίαν πονηρός.
	βυ:		βυλιμία, magna fames, quasi; μέγας λιμός.
	ἵππος:		ἱππογνώμων, idest, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.
Privant	α:	ut	ἀθάνατος, immortalis.
	νη:		νήκερος, sine cornibus.

Interdum tamen α significat πολὺ, multum, ut ἄξυλος, lignosus: sic & νη; ut νήδυμος ὕπνος, admodum suaviter membra pervadens somnus. Interdum ἅμα, simul, ut ἄλοχος, idest ὁμόλοχος, uxor. Interdum ἴσον, æquale. ut ἰσοτάλαντος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγνώμονες, Phæbo adversariæ. Interdum φαυλότητα, vitium, ut ἄπους pro κακόπους, qui infirmis est pedibus. Interdum δυς, non facile; ut ἀόρατον, quod non facile conspicitur. Interdum nihil facit, ut ςάχυς, ἄςαχυς spica: βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δυς, cui adversatur εὖ, difficultatem, aut vitium significat: δυςυχία, adversa fortuna: εὐτυχία, prosperа fortuna.

De Accentibus.

Græci in ſuis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciont Latini, ſed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magiſter optimus eſt uſus.

Accentus triplex eſt, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam ſyllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur, quamvis in omni ſyllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat, quam ob cauſam ſyllabicus dici ſolet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonniſi natura, vel natura ſimul, & poſitione longam. Excipe tamen compoſita ex Articulo ſubjunctivo, & infinito τὶς: nam τοῖσδισι, ταῖσδεσι: ὗτινος, ἧςινος, ᾧτινι, ᾗτινι, Circumflexum habent in antepenultima.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum iu ultima habent, Gravitona dici ſoleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Periſpomenon eſt: quod in Penultima, Properiſpomenon.

Oxytona mutant in ipſo orationis contextu Acutum ſuum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, ideſt *inclinata*: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noſter*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipſa orationis ſerie, ſi ſequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus*: θεός ἐςι, *Deus eſt*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός. *omnia videt Deus*.

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Ac-

. Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apostrophum ex vocali, migrat in priorem syllabam, si pars orationis sit declinabilis; ut πολλά, καλά, χαλεπά, πόλλ', κάλ', χαλέπ': si non sit declinabilis, perit cum ipsa vocali: ut παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, *apud me*.

Compositio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, *pulcher*, φιλόκαλος, *studiosius munditiæ*: σοφὸς, *sapiens*: φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum est in particulis α, εὖ, δυς, ut κινητὸς, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*: εὐκίνητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monosyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*: εὔπαις, *bonos habens liberos*: πῦς, *pes*; τρίπυς, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπτέμεν, Ionice pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adsciscunt ι: ut ὑτοσὶ pro ὗτος, *hic*: ἐκεινοσὶ, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἔγωγε, *ego quidem*: ἔμοιγε, *mihi quidem*: & cum ο præcedit syllabam adjectam per Paragogen; semper enim in his est Accentus in penultima: ut πόντος, ποντόφι, *e ponto*. ἐμῦ, ἐμεόθεν, *mei*.

Monosyllaba longa relicta post Apocopen aliquando acuuntur: ut κρῆμι, κρῆ, *opus sum*: aliquando circumflectuntur: κρῖ pro κριθὶ, *hordeum*.

Monosyllaba longa post Aphæresin relicta circumflectuntur: ut ἔφλω, φλῶ, *dixi*: ἔφυω, φυῶ, *natus sum*.

De

De Accentu Acuto.

Si ultima syllaba sit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος *humanus*; ἄγγελος, *nuntius*

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπου, ἀγγέλου.

Excipiuntur

1. Genitivi Attici omnium numerorum secundæ Declinationis contractæ, ut πόλεως, πόλεων, πόλεων: δυνάμεως, δυνάμεων, δυνάμεων.
2. Participia Præteriti Passivi, ut τετυμμένος *verberatus*; λελεγμένος *dictus*.
3. Verbalia in έος, ut ἰτέον *eundum*; σπουδαστέον *curandum*.
4. Composita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγος *Theologus*. Sed composita a κτείνω, *occido*: τρέφω *nutrio*: φθείρω *corrumpo*, cum active capiuntur, sunt Paroxytona, ut μητροκτόνος, *matricida*; θηριοτρόφος, *qui feras nutrit*; λαοφθόρος, *qui populum corrumpit*: cum passive usurpantur, Proparoxytona sunt, ut μητρόκτονος, *a matre occisus*, θηριότροφος, *a feris nutritus*; λαόφθορος, *a populo corruptus*.
5. Omnes casus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεω, μενέλεων, &c.
6. Vocabula desinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magistri*; σύνοδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione sequatur aliqua consonans, longæ censebuntur, ut διδασκάλοις, συνόδοις.

Composita a χέω, *fundo*; βάλλω, *jacio*; πολῶ, *verto*; λέγω, *vel* λόγος, *cum habent Præpositionem, Proparoxyto-*

xytona sunt, ut πρόχοος, aqualis; σύμβολος, omen; περίπολος, qui circumit; κατάλογος, catalogus: cum vero aliam particulam præpositam gerunt, sunt Paroxytona, ut οἰνοχόος, pincerna; ἑκηβόλυς, eminus jaculans; ὑμνοπόλος, qui hymnos tractat; θεολόγος, Theologus.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, corpus; μῦσα, musa. At τύψις, τύψον Paroxytona sunt, quia sola positione producuntur.

Excipiuntur

1. Adverbium οἴκοι domi, ad distinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκος, domus.
2. Tertia persona Aoristi primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad distinctionem Infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, fac, est Aoristus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ personæ Optativi Activi desinentes in οι: in his enim censetur hæc diphthongus longa, ut τετύφοι. φεύγοιμι, φεύγοις, φεύγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima sola positione sit longa, ut χοῖνιξ, chœnix: αὖλαξ, sulcus. Id tamen non observatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, clamate. Hic α, & ε coalescunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat: sic ποιέετε, ποιεῖτε, facite. Sed tamen

men λητόα, λητώ, non λητῶ, *Latonam*: αἰδόα, αἰδῶ, *verecundiam*, quamvis hoc posterius aliqui circumflectant. Adde τῷ νόῳ, νῷ, a νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus est in Recto, talis fere est in obliquis, nisi obstet aliqua ex infrascriptis Regulis: ut λόγος, λόγου, λόγῳ: αἰνείας, αἰνείου, αἰνείᾳ. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μητιέτης, *consiliarius*: ὁ εὐρυόπης, *late videns*, vel *sonans*: ὁ ἀκακήτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μητίετα, ὦ εὐρύοπα, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, si Rectus sit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεὸς *Deus*, Θεοῦ, Θεῷ, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem casibus acutus manet, ut Θεὸν, Θεέ, Θεοί, Θεώ, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον *lignum*, ξύλου ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ, οἴκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκους.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, si ultima longa sit, ut ἄνθρωπος, *homo*, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους.

Genitivus pluralis primæ, & secundæ Declinationis in ultima circumflectitur, nisi in Genitivis fœmininis Adjectivorum, quæ descendunt a masculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Masculini: ut ὁ ἅγιος, *sanctus*, τῶν ἁγίων: ἡ ἁγία, *sancta*, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπὰς, λαμπάδος, λαμπάδι, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆρι, *Salvator*: ἀγὼν, ἀγῶνος, ἀγῶνι, *certamen*.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima sit brevis, ut βῆμα, βήματος, βήματι: μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυρι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monosyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χεὶρ manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, si sit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur

1. Participia θεὶς, θέντος, *qui posuit*: στὰς, στάντος, *qui stetit*: δὲς, δόντος, *qui dedit*: ὢν, ὄντος, *qui est*.
2. Τίς, τίνος Interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes casus: sed τὶς Indefinitum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

3. Ge-

3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρὼς: δάδων a δὰς, fax: δμώων a δμὼς famulus: φώτων a φὼς vir: θώων a θὼς, lupus cervarius: φώδων a φὼς, φωδὸς, ustio: κράτων a κρὰς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis est πᾶσι.

Diphtongi ευ, & ου finales circumflectuntur, ut ὦ βασιλεῦ, o Rex: πανταχοῦ, *ubique*. Adverbium tamen ἰδοὺ, *ecce*, excipitur, ut ab Imperativo ἰδοῦ, *vide*, distinguatur.

Vocativus in ες a Nominibus Propriis in ης est Proparoxytonus, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες: Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia sunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δυοῖν: μήτηρ, mater: Δημήτηρ Ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt: τῆς μητέρος: τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δᾶερ, πάτερ a Nominativis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατὴρ.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά τινος, *Audivi quemdam*: λόγος μου, *sermo meus*.

Reperiuntur Enclitica in sequentibus partibus Orationis.

1. In nomine τὶς, *quidam*, per omnes casus: At τίς, τί, *quis*, *quid*, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit.

2. In

2. In Pronomine μȣ͂, μοὶ, μὲ: σȣ͂, σοὶ, σὲ: ȣ͂, οἷ, ἓ cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est σφὲ, & σφὼ, seu σφωὲ, quando accipitur pro σφὲ tertiæ personæ: nam σφὼ secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est σφίσι, & σφὶν, seu σφὶ, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; sed non semper omnes. Post Præpositionem, ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἢ non inclinant.

3. In Verbis εἰμὶ *sum*, & φημὶ *dico*, in omnibus personis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi Modi, exceptis secundis singularibus.

4. In Adverbiis ποτὲ *aliquando*: ποθὲν, ποθὲ, *alicunde*: ποθὶ *alicubi*: πῶς *quodammodo*: πῶ *adhuc*, *dum*; πῆ *alicubi*: πȣ͂ *uspiam*, cum infinite accipiuntur: si enim interrogative capiantur, Enclitica non sunt.

5. In conjunctionibus γε, κὲ, τὲ, κὲν, πὲρ, ῥὰ, νὺ, θὴν, & similibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut τύπτουσί τινές με, *verberant me aliqui*, & in hoc casu prior Enclitica recipit accentum posterioris, ut videre est in exemplo allato.

Inclinant, hoc est transferunt Enclitica accentum suum in dictionis præcedentis finalem syllabam,

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima est Trochæus: ut ὥτέ τι, ὥτέ ποτε, ἄλλό τι, ἰςέ με. Sed εἰμὶ, & φημὶ post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet, ut κῆρυξ ἐςὶ, *præco est*.

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona; tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου: *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica: nam tunc servat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατὴρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ τινας, *video quosdam*.

Exceptio.

Persona ἐστὶ habet acutum in prima, quando est initium orationis vel subdita post οὐκ, ὅ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο: ut ἔστι πόλις, *est civitas*: εἰ ἔστι - *si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut καρπός σου, non καρπὸς σου.

Plerique docti voluut, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σὲ, *propter te*: ἐπὶ σοῦ, *de te*: κατὰ μὲ, ἢ σὲ, *secundum me, aut te*.

De Figuris dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita: ut τεταγὼν pro ταγὼν, a τάζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*: ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Synco-

Syncope.

Syncope literam, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit: ut εὕραμλω pro εὑρησάμλω, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus eſt*.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera, aut ſyllaba interſeritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε: ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*: βεῖ pro βειαροί.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam* pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vaſto*; ἔδρακον pro ἔδαρκον a δέρκω *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*; ὦται pro ὦ ἔται, ab ἔτης, *O amice*, vel *amici*.

Anadiploſis.

Anadiploſis, ideſt reduplicatio, eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι: ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς: ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

SYNTAXIS.

De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat in caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut fœminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo, ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρᾳ, *pridie, poſtridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in craſtinum*; καθ᾽ ἑκάστην, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur, ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis, quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὅντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἁβρότατος, *delicatiſſimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Re-

3. Relativum *οἷος* aliquando ponitur cum infinito : ut *τοιῦτός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι*, *is est, qui non mentiatur*, vel *talis, ut* &c.

1. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale : ut *ἕκαστος λέγει*, vel *λέγουσι*, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva : ut *ἡ πόλις θαυμάζει*, vel *θαυμάζουσι*, *civitas admiratur*.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari ; ut *ταῦτα ἐπαινεῖται*, *hæc laudantur*.

2. Verbo substantivo *ἐστὶ*, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus ; ut *ἔστιν ὅς, ἔστιν οὗ*, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis*, *alicujus*, &c. Item pluraliter, *ἔστιν οἵ*, *ἔστιν ὧν*, &c. Sic. addito *τις* : ut *ἔστιν ὅστις*, &c. pluraliter *ἔστιν οἵτινες*, quod & *εἰσὶν οἵτινες*, vel *εἰσί τινες*, *οἵ*, &c.

Item in adverbiis : *ἔστιν οὗ*, vel *ὅπου*, *alicubi* : *ἔστιν ὅτε*, vel *ἐνιότε*, *aliquando* : *ἔστιν ὡς*, vel *ὅπως*, *aliquo modo* : *ἔστιν ὃν τρόπον*. Vel sic. *ἔσθ' ὅς*, *ἔσθ' οὗ*, &c.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus ; ut *ὁ λόγος*, *ὁ αὐτός*, *τὸ λέγειν*, *ὁ λέγων*, *ὁ χθές*, *ὁ μὲν ὁ δὲ*, *ὁ ἐν οὐρανῷ*.

2. Nominibus propriis nunc additur, sed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet Θεὸς, quando de uno ac vero Deo loquimur; & articulum requirit.

3. Cum nominibus appellativis significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il, la, lo*: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*; vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni suæ postpositus nunc distinguit: ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*: nunc explicat: ut ἡμεῖς οἱ Θρᾶκες, *nos Thraces*.

5. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Clinia filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo substantivo, ponitur pro ipso substantivo: ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium*: *ratio itinerum*, idest, *itinera*. Interdum alio sensu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

8. Articulus præpositivus servit divisioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic*, *ille*. Interdum & subjunctivus, sed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem esurit, alius autem ebrius est*.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὃς, ὅστις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente; & eleganter adhæret Verbo substantivo ἐστί. Vide supra de Concordantiis.

De

De Nomine.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεȣ̃, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ δὲ ἔχων τῆς παιδείας, *magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene instructum esse literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*. Εὖ ἥκων σοφίας; *eximia sapientia*. Πόῤῥω ἐλαύνων, vel ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut simili aliquo modo. Item per Accusativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adolescens bonæ indolis*.

3. Substantivum sequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum asino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *professione Rhetor*.

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo casu: ut ὁ ἐπί σοι πόθος, *tui desiderium*. ἔχθρα εἰς Θεὸν, *infensus Deo animus*; ἡ ἐμȣ̃ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

5. Substantiva interdum fiunt adverbia: ut σπȣδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia: ut λίαν, ὄντω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quasdam habent particulas. Xen. παιδ. α: ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα: *quamplurima*. Post se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo:

1. Copiæ, & inopiæ: ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*. κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *destitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: *κοινωνὸς*, *consors*, *μέτοχος*, *particeps*: *ἀμέτοχος*, *expers*. Item *κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων*, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut *ἔμπειρος*, *peritus*, *ἄπειρος*, *rudis*, *imperitus*: *ἐθὰς*, *assuetus*.

4. Partitiva: ut *ἕκαστος ἡμῶν*, *unusquisque nostrum*: & partitive posita: ut *οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων*, *boni amicorum*, idest *boni amici*.

5. Verbalia in *κος*: ut *ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων*, *qui facile comparat*, *aut suppeditat vitæ necessaria*: Item verbalia in *τος* privantia, active sumpta: ut *ἄγευστος*, *qui non gustavit*; *ἀθέατος*, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa *ἐλλειπτικῶς*, deficiente *ἕνεκα*: ut *μακάριος εἶ τῆς θέας*, *beatus es propter visionem*, idest, *qui videris*.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem: ut *ἄλλοι τῶν σοφῶν*, *alii a sapientibus*; *διάφορος τούτων*, *ab his discrepans*; *ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ*, *diversum a summo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: *ἀνάξιος*, *indignus*: *ἐγκρατὴς*, *compos*, *qui se coercere scit*, *ac regere*, *ἀκρατὴς*, idest *ἥττων*, *qui vincitur qui succumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Creso ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium sapientissimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent: ut *ἐξαίρετος*, *eximius*: *ἔξοχος*, *idem*: *κορυφαῖος*, *princeps*, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc;

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria: ut *ἴσος*, *æqualis*: *ἄνισος*, *inæqualis*: *ὅμοιος*, *similis*: *παρόμοιος*, *assimilis*: *ἀνόμοιος*, *dissimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: *ἀναγκαῖος*, *necessarius*: *πιστὸς fidelis*; & similia. Item quæ affectionem aliquam significant: ut *εὔνους*, *benevolus*: *κακόνους*, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut *λυσιτελὴς*, *σύμφορος*, *ὠφέλιμος*, *ἐπωφελὴς*, *χρήσιμος*, *utilis*: *ἀλυσιτελὴς*, *ἀσύμφορος*, *ἀνωφελὴς*, *ἄχρηστος*, *inutilis*.

4. Com-

4. Compoſita a σὺν, & ὁμȣ̃: ut σύσκηνος τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόψηφος ἐμοὶ, *mecum ſentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος τȣ̃ βασιλέως, *eadem cum rege menſa utens*:

Verbalia paſſive ſumpta: ut ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus, aliis æmulandus*.

6. Variantia quædam; γείτων τȣ́τῳ, vel τȣ́τȣ, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*, ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & ſimilia.

Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ: ut λευκὸς τȣ̀ς ὀδόντας, *albus dentes*, ideſt, *albis dentibus*. Interdum Accuſativus tranſit in dativum: ut ἁπλȣ̃ς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi etiam ſubſtantivis additur: ut Σύρος τȣ̀ ὄνομα, καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide ſubſtantiva.

2. Accuſativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*: τοσȣ̃τοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικȣ̃τοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accuſativo gaudent interveniente præpoſitione: ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia, timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpoſitiones, particulæ.

Verba infinita ſæpiſſime. Vide Infin.

Participia minus ſæpe, ſed junguntur tamen his, & ſimilibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifeſtus eſt jocans*, i. *manifeſtum eſt*, vel *apparet, eum jocari*.

Præpoſitiones etiam cum ſuis caſibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλȣς, *inhumanus in alios*: πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*: φρόνιμος περὶ τȣ́των, ideſt, σοφὸς τάδε, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis: πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœsus. *Reperiuntur & cum positivi: ut* οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, nihil aliud, quam hoc.

2. Adjectiva neutro genere fiunt substantiva: ut τὸ διάφορον, idest, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων *semper: ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter se: *in quibusdam non semper: ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, *&c. Ex hoc genere est* ἕκαστος, *quod &* αὐτὸς ἕκαστος, *&* ἕκαστός τις, *&c.*

3. Adjectiva neutra in singulari, & plurali fiunt adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus: ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit*, *i. curriculo*, vel *cursim*: sic ταχὺς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ significant tempus: ut τεταῖος, *tertianus*, idest *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Possessivorum loco sæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Possessivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *sua*: sic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonstrativum οὗτος ad hunc modum: αὕτη ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. (sic Demohenes) vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν, &c. *hoc est principium malorum, nolle*, &c.

3. Relativum αὐτὸς, *ipse*: sed præposito Articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc in dativo ponitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem sentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chrysost. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξῆγες. *idem feceris, ac si piscem ex aqua extraxeris*,

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut subaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipsis vectoribus*.

De

De Verbo.

Verborum genera constituemus tria, Activum, Passivum, Neutrum. In Activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accusativum habent patientem: in Passivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, sic & apud Græcos, nunc cum solo ponuntur Accusativo: ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*; tunc præter Accusativum habent & aliam casum, Genitivum videlicet in Possessivis, Dativum in Acquisitivis, Accusativum in Transitivis.

1. Possessiva sunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τοῦ ὅρκου, *admoneo te jurisjurandi.*

Hic Genitivus aliquando transit in Accusativum: ut ταῦθ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi.*

2. Accusandi, damnandi, absolvendi. Cum his enim, & similibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuso fratrem proditionis.*

Hic Genitivus criminis & manet in passivis: ut διώκομαι, κατηγοροῦμαι προδοσίας, accusor proditionis; *& reperitur in neutris: ut* ἐπεξέρχομαί σοι φόνου, arcesso te cædis.

Crimen sæpe in Accusativo, maxime si persona in alio ponatur casu: ut κατηγορῶ σου κλοπὴν: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuso te furti*: καταψηφίζομαί σου κλοπὴν, *condemno te furti.*

Pœna eodem modo frequentissime in Accusativo: ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαί σου θάνατον. τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum

tum videlicet, cum persona ponitur in Accusativo: ut κατα-γινώσκω σε θανάτου.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *mulcto te pecunia*: Usitatissimus autem hic est Dativus, uti & in passivo: ut ζημιοῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *mulctor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem*: ζηλῶ, *idem*: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σου τὴν ἀρετὴν, &c.

Item pro casu rei aliud quippiam: ut θαυμάζω σου, ὅπως οὐ λέγεις, &c. *Isocr. miror te non dicere*, vel, *qui non dicas*, &c.

Æstimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut πολλοῦ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æstimo*: πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείστου, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpositione πρὸ, vel ἀντὶ: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æstimo*, vel, *nihil est, quod malim, nihil est, quod æque cupiam, nihil est omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιοῦμαι ferme cum περὶ: ut περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magni facio*: περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut supra: περὶ ὀλίγου, *parvi*: περὶ ἐλάττονος, *minoris*: περὶ οὐδενὸς, *nihili*: οὐδὲν τίθεμαι. vel παρ' οὐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς, *ea, quæ in terris sunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud eundem Basilium reperitur; & hoc modo, ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιοῦμαι, *magni facio*.

Huc referri potest ἀξιῶ, *æstimo*: ut πόσου ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æstimas*? Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus mensa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea sunt sequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω τὴν φιάλην οἴνου, *impleo phialam vino*: πίμπλημι,

μι, *impleo*, πληρόω, *idem*, κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri potest γεύω σε τῶν θείων, *gustum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῶν δεσμῶν, *solvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem dolori meo attulit*.

Item cum præpositione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte*, &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *spolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi: ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cæde*, idest, *impedio quominus cædem faciat*: ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *segregavit me ab aliis*.

Item addita præpositione, quando Accusativus est rei: ut Chrysost. τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere*.

5. Multis additur Genitivus significans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum separativis in Ablativo interveniente, A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut simili:

Cum hujusmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto*.

Sic & neutrum δέομαι *cum hujusmodi Genitivo: ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid est, quod a me petis? *Item sine præpositione, sed cum Accusativo rei, ut jam sit activum. Xenoph.* ὅτι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Ac-

SYNTAXIS.

De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat in caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut fœminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo, ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *poſtridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in craſtinum*; καθ' ἑκάστην, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur, ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis, quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὅντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἁβρότατος, *delicatiſſimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Re-

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito: ut τοιοῦτός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι, *is est, qui non mentiatur*, vel *talis, ut* &c.

1. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari; ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*.

2. Verbo substantivo ἐστὶ, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus; ut ἔστιν ὃς, ἔστιν οὗ, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis*, *alicujus*, &c. Item pluraliter, ἔστιν οἳ, ἔστιν ὧν, &c. Sic. addito τις: ut ἔστιν ὅστις, &c. pluraliter ἔστιν οἵτινες, quod & εἰσὶν οἵτινες, vel εἰσί τινες, οἳ, &c.

Item in adverbiis: ἔστιν οὗ, vel ὅπου, *alicubi*: ἔστιν ὅτε, vel ὁπότε, *aliquando*: ἔστιν ὡς, vel ὅπως, *aliquo modo*: ἔστιν ὃν τρόπον. Vel sic. ἔσθ' ὃς, ἔσθ' οὗ, &c.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus; ut ὁ λόγος, ὁ αὐτὸς, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν ὁ δὲ, ὁ ἐν οὐρανῷ.

 2. No-

2. Nominibus propriis nunc additur, sed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet Θεὸς, quando de uno ac vero Deo loquimur; & articulum requirit.

3. Cum nominibus appellativis significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*; vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni suae postpositus nunc distinguit: ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*: nunc explicat: ut ἡμεῖς οἱ Θρᾷκες, *nos Thraces*.

5. Dictioni suae postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemaus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Clinia filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo substantivo, ponitur pro ipso substantivo: ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium*: *ratio itinerum*, idest, *itinera*. Interdum alio sensu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

8. Articulus praepositivus servit divisioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic*, *ille*. Interdum & subjunctivus, sed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem esurit, alius autem ebrius est*.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὃς, ὅστις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente; & eleganter adhaeret Verbo substantivo ἐστί, Vide supra de Concordantiis,

De

De Nomine.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ δ' ἔχων τῆς παιδείας, *magna eruditione*. Sic πεπαιδευμένως ἀπολελαύκως ἔχειν, *bene instructum esse literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*. Εὖ ἥκων σοφίας; *eximia sapientia*. Πόῤῥω ἐλαύνων, vel ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut simili aliquo modo. Item per Accusativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adolescens bonæ indolis*.

3. Substantivum sequitur Dativus: ut κριθὴ ἡ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum asino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *professione Rhetor*.

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo casu: ut ὁ ἐπί σοι πόθος, *tui desiderium*. ἔχθρα εἰς Θεὸν, *infensus Deo animus*; ἡ ἐμοῦ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

5. Substantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia: ut λίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quasdam habent particulas. Xen. παιδ. α: ὅτι πλείω; *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα: *quam plurima*. Post se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo:

1. Copiæ, & inopiæ: ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*. κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*; ἔρημος, *destitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: κοινωνὸς, *consors*, μέτοχος, *particeps*: ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*, ἄπειρος, *rudis*, *imperitus*: ἐθὰς, *assuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστος ἡμῶν, *unusquisque nostrum*: & partitive posita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, idest *boni amici*.

5. Verbalia in κος: ut ποειστικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat, aut suppeditat vitæ necessaria*: Item verbalia in τος privantia, active sumpta: ut ἄγευστος, *qui non gustavit*; ἀθέατος, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut μακάριος εἶ τῆς θέας, *beatus es propter visionem*, idest, *qui videris*.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a sapientibus*; διάφορος τούτων, *ab his discrepans*; ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ, *diversum a summo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*: ἐγκρατὴς, *compos*, *qui se coercere scit, ac regere*, ἀκρατὴς, idest ἥττων, *qui vincitur qui succumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Crœso ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium sapientissimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent: ut ἐξαίρετος, *eximius*: ἔξοχος, *idem*: κορυφαῖος, *princeps*, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc;

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria: ut ἴσος, *æqualis*: ἄνισος, *inæqualis*: ὅμοιος, *similis*: παρόμοιος, *assimilis*: ἀνόμοιος, *dissimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: ἀναγκαῖος, *necessarius*: πιστὸς *fidelis*; & similia. Item quæ affectionem aliquam significant: ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελὴς, σύμφορος, ὠφέλιμος, ἐπωφελὴς, χρήσιμος, *utilis*: ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, *inutilis*.

4. Com-

4. Composita a σὺν, & ὁμȣ̃: ut σύσκlωος τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόψηφος ἐμοὶ, *mecum sentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος τῷ βασιλεῖ, *eadem cum rege mensa utens*:

Verbalia passive sumpta: ut ἄγνωςον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Isocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus, aliis æmulandus*.

6. Variantia quædam; γείτων τȣ́τῳ, vel τȣ́τȣ, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*, ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & similia.

Cum Accusativo ponuntur multa per synecdochen, subaudito κατὰ: ut λευκὸς τȣ̀ς ὀδόντας, *albus dentes*, idest, *albis dentibus*. Interdum Accusativus transit in dativum: ut ἁπλȣ̃ς τῷ τρόπῳ, *simplex mo ibus*. Accusativus hujusmodi etiam substantivis additur: ut Σύρος ἦν τȣ̀νομα, καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide substantiva.

2. Accusativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*: τοσȣ̃τοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικȣ̃τοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accusativo gaudent interveniente præpositione: ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpositiones, particulæ.

Verba infinita sæpissime. Vide Infin.

Participia minus sæpe, sed junguntur tamen his, & similibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐςι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifestus est jocans, i. manifestum est*, vel *apparet, eum jocari*.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλȣς, *inhumanus in alios*: πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*: φρόνιμος περὶ τȣ́των, idest, σοφὸς τάδε, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis : πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœsus. *Reperiuntur & cum positivi : ut* ὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, nihil aliud, quam hoc.

2. Adjectiva neutro genere fiunt substantiva: ut τὸ διάφορον, idest, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων *semper : ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter se: *in quibusdam non semper : ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, *&c. Ex hoc genere est* ἕκαστος, *quod &* αὐτὸς ἕκαστος, *&* ἕκαστός τις, *&c.*

3. Adjectiva neutra in singulari, & plurali fiunt adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus : ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit*, *i. curriculo*, vel *cursim* : sic ταχὺς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ significant tempus: ut τεταῖος, *tertianus*, idest *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Possessivorum loco sæpius utimur genitivis primitivorum : ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Possessivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *sua* : sic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonstrativum οὗτος ad hunc modum : αὕτη ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. (sic Demohenes) vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν, &c. *hoc est principium malorum, nolle*, &c.

3. Relativum αὐτὸς, *ipse* : sed præposito Articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc in dativo ponitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem sentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chrysost. ταυτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξῆγες. *idem feceris, ac si piscem ex aqua extraxeris*,

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut subaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipsis vectoribus*.

De

De Verbo.

Verborum genera constituemus tria, Activum, Passivum, Neutrum. In Activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accusativum habent patientem: in Passivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, sic & apud Græcos, nunc cum solo ponuntur Accusativo: ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*; tunc præter Accusativum habent & aliam casum, Genitivum videlicet in Possessivis, Dativum in Acquisitivis, Accusativum in Transitivis.

1. Possessiva sunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τοῦ ὅρκου, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic Genitivus aliquando transit in Accusativum: ut ταῦθ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2. Accusandi, damnandi, absolvendi. Cum his enim, & similibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuso fratrem proditionis*.

Hic Genitivus criminis & manet in passivis: ut διώκομαι, κατηγοροῦμαι προδοσίας, accusor proditionis; *& reperitur in neutris: ut* ἐπεξέρχομαί σοι φόνου, arcesso te cædis.

Crimen sæpe in Accusativo, maxime si persona in alio ponatur casu: ut κατηγορῶ σου κλοπὴν: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuso te furti*: καταψηφίζομαί σου κλοπὴν, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentissime in Accusativo: ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαί σου θάνατον. τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum

tum videlicet, cum persona ponitur in Accusativo: ut κατεγινώσκω σε θανάτου.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *mulcto te pecunia*: Usitatissimus autem hic est Dativus, uti & in passivo: ut ζημιοῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *mulctor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem*: ζηλῶ, *idem*: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σου τὴν ἀρετὴν, &c.

Item pro casu rei aliud quippiam: *ut* θαυμάζω σου, ὅπως οὐ λέγεις, &c. *Isocr. miror te non dicere*, vel, *qui non dicas*, &c.

Æstimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut πολλοῦ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æstimo*: πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείστου, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpositione πρὸ, vel ἀντὶ: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æstimo*, vel, *nihil est, quod malim, nihil est, quod æque cupiam, nihil est omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιοῦμαι ferme cum περὶ: ut περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magni facio*: περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut supra: περὶ ὀλίγου, *parvi*: περὶ ἐλάττονος, *minoris*: περὶ οὐδενὸς, *nihili*: οὐδὲν τίθεμαι. vel παρ' οὐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς, *ea, quæ in terris sunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud eundem Basilium reperitur, & hoc modo, ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιοῦμαι, *magni facio*.

Huc referri potest ἀξιῶ, *æstimo*: ut πόσου ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æstimas*? Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus mensa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea sunt sequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω τὴν φιάλην οἴνου, *impleo phialam vino*: πίμπλημι,

μι; *impleo*, πληρόω, *idem*, κενόω; *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri potest γεύω σε τῶν θείων, *gustum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῶν δεσμῶν, *solvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem dolori meo attulit*.

Item cum præpositione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte*, &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *spolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cæde*, idest, *impedio quominus cædem faciat*: ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *segregavit me ab aliis*.

Item addita præpositione, quando Accusativus est rei: ut Chrysost. τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere*.

5. Multis additur Genitivus significans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum separativis in Ablativo interveniente, A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut simili:

Cum hujusmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto*.

Sic & neutrum δέομαι *cum hujusmodi Genitivo*: *ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid est, quod a me petis? *Item sine præpositione, sed cum Accusativo rei, ut jam sit activum. Xenoph.* ὅτι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Ac-

Acquisitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δέδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit se Deo*: ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χαριστήρια τῆς φυλαχθείσης πίστεως; *ago tibi gratias de servata fide*, vel *quod manseris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam, multum te amo*: χάριν οἶδα σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*: χάριν σοι προθήσουσι, Thucyd. *id gratiæ opponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω; ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit*. Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epist. χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æsch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos sunt Acquisitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur: Primo id, quo aliquem armamus, munimus, vestimus: Secundo, quo alimus, ac nutrimus: Tertio, quo implicamus, impedimus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ' εὐχαῖς, *non armis, sed orationibus se munivit*.

Multa sunt composita cum præpositione, ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Quædam Acquisitiva apud Latinas Transitiva sunt apud Græcos: ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *non possum tibi hæc persuadere*.

Transitiva sunt, quæ sequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito*, *peto*: ἀπαιτῶ, *posco*, *reposco*, *exigo*: ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, *exigo*: ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo*.

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & *admoneo*, *commonefacio*. Duo ultima etiam inter Possessiva posuimus.

De

De πείθω σε ταῦτα vide paulo supra.

3. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut εὖ δρῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis*. Κακόν ἐμὲ ἐργάσεται, *habit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, ἢ δρώης, ἢ ποιοίης: *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detrimenta*. Ἀδικεῖ με πολλά, *multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide Casus communes.

Si Accusativus rei detrahatur, erunt Activa simplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice sunt Transitiva, quæ alioqui possessiva: ut Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, *Spolio te pecunia*: pro Ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel σου τὰ χρήματα: sic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, *etiam ea, quæ nostra sunt, nobis eripit*.

Geminus Accusativus additur etiam verbis vocandi: ut Τοῦτο καλοῦσί με, *ita me appellant*.

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: Χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Consulem*. In his, & similibus uterque Accusativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in ω, & μι descendunt Passiva, de quibus infra, sed non ab omnibus: πάσχω enim non facit πάσχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur Passiva. Quædam tamen ex hujusmodi Activis aliquando etiam Passive usurpantur: ut Πολλὰ εἴργασται κακά, *multa perpetrata sunt mala*, &c.

De Passivis.

Passivis additur Genitivus agentis accedente præpositione ὑπό, παρά: & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *vapulo a præceptore*. Interdum Dativus absque præpositione, ut apud Latinos.

No-

Nominativus, qui Verbo præponitur, in Simplicibus fit ex Accusativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθητὴς τύπτεται, *verbero discipulum, discipulus verberatur*.

Ante Possessiva hic Nominativus nunc est personæ, sequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγοροῦμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accusativo: ut κατεψηφίσθην φυγῆς, *exilio damnatus sum*: ἐζημιώθην χρήμασι, *mulctatus sum pecunia*: κατεκρίθην θάνατον, *damnatus sum capite*. Nunc vero nominativus est rei: ut κατεψήφισται, κατακέκριται, κατέγνωσταί μοι θάνατος, *damnatus sum capite*.

Pro Genitivo pœna reperitur & verbum infinitum, ut Lucian. in Asino. Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, damnatus erat ad bestias.

In Acquisitivis Accusativus transit in Nominativum; manente Dativo: ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστάττεται, *impero meis multa*. Interdum Dativus ipse transit in Nominativum, manente Accusativo: ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίαιταν, αὐτοὶ ἐπιτρέποντα τὴν δίαιταν, *permitto ipsis arbitrium*, &c. Ἐπίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν: ἐγὼ ἐπιστευόμην τὴν βασιλείαν: *committebat mihi*, vel *credebat mihi regnum*.

In Transitivis persona ferme transit in Nominativum manente casu rei: ut ἀπαιτοῦμαι ἰσχύν, *postulantur a me vires*; διδάσκομαι ὕμνους, *doceor*, vel potius *disco hymnos*.

Si uterque Accusativus ad eandem rem pertineat, ambo transeunt in Nominativum: ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, *renuncio Ciceronem Consulem*; *Cicero renunciatur Consul*.

Quædam Passiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva formantur ferme ex Activis. Vide supra in fine Activorum. Raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva nonnunquam supplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Passivum, sed ejus loco dicimus εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππου, *beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo*: μεγάλα ὑπὸ τούτου εὖ ἔπαθον, *magna ab hoc beneficia accepi*: sic κακῶς πάσχειν, *male accipi*. Atque hic præpositio ferme est ὑπό. Quando vero pro adverbio est nomen, ut

ἀγα-

ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, δίκαια πάσχειν, tunc præpositio eſt vel παρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῶν φίλων, & κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab Activis ἀντευδρῶ, ἀντευποιῶ, *beneficium repono, beneficium reddo*, Paſſivum erit ἀντευπάσχω, *beneficium mihi redditur*: ſed ſine caſu agentis.

Paſſiva ſupplentur & per neutra: ut Α᾽πέθανον ὑπὸ τῦ Ε῞κτορος. *interii*, ideſt, *occiſus ſum ab Hectore*. Πίπτειν ὑπό τινος, *cadere ab aliquo*, ideſt, *proſterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τούτου περιπέπτωκε, *in magnas ab hoc conjectus eſt calamitates*. Υ῾φ᾽ ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interire*, ideſt, *interfici*.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa ſunt ferme hæc.

1. Verba ſubſtantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *ſum*: γίνομαι, *ſum*, vel *fio*: πέφυκα, *natura ſum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *omnes erant parati*.

Poſterior Nominativus interdum eſt participium: ut τυγχάνω γράφων, *ideſt*, γράφω, ſum ſcribens, *ideſt*, ſcribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a ſcrivere: già io ſcrivo.

Pro εἰμὶ, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὢν.

2. Verba vocandi Paſſive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ε᾽κεῖνος ἀκούει ποιητὴς, *ille audit poeta*, ideſt, *vocatur*.

Obſer-

Observationes.

1. Ex duobus casibus, qui copulantur, posterior interdum transit in Genitivum assumpto articulo: ut Σωκράτης ἐςὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates est sapiens*, vel *ex numero sapientum*,

2. Verbum substantivum sæpe omittitur, maximesi ex Nominativis, qui copulantur, alter est nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *turpe est tacere*.

3. Infinitum hujusmodi neutrorum non solum copulat Nominativos, & Accusativos, ut apud Latinos, sed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεςιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίοις, *licet vobis esse beatis*.

Quæ genitivum regunt hæc sunt.

1. Verba Substantiva: ut εἰμί τῶν φίλων, *sum amicorum*, idest, *sum in ære*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*: *adhæreo*: ἀνέχομαι, *sustineo* (sed hoc sæpius habet Accusativum) ἀπέχομαι, *abstineo*. Item σπλαγχνίζομαί σου, vel ἐπί σοι, *misereor tui*.

3. Ἀπολαύω *fruor*: καθ. κοῦμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciscor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *si ad suos rediisset*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρῶμαι τ' ἀγαθά) σωνίημι, *intelligo*: φείδομαι, *parco*.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupisco*: γλίχομαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*: ἐράω, ῶ, *amore tentor*: ἀντιποιοῦμαι, *mihi vindico*, *appeto*: ςοχάζομαι, *tanquam propositum scopum peto*. Sed ποθῶ, *desidero*, *cupio*, *amo*, cum Accusativo.

5. Assequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem assequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non assequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, ψεύδεσθαι, pro eodem:

6. Copiæ, & inopiæ: ut εὐπορῶ, *abundo*: γέμω, *plenus sum*: πλουτέω, *dives sum*, *abundo*: ἀπορῶ, χρήζω, *deo-*

δέομαι, egeo. Sic *καθαρεύω, purus sum, vaco.*

Idem Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphrasi; ut ὧν χρείαν ἔχω: quibus egeo. *ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσί:* quarum rerum ipsi inopia laborant.

Sed *λείπομαι* cum Dativo apud Aristotelem 3. Ethic. cap.8. *Ὁπόταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς, cum destituuntur multitudine, & apparatu.* Item *βρύω, scateo, abundo,* cum Dativo, & cum Accusativo.

7. Communionis: ut *μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, particeps sum, socius sum: κληρονομῶ, hæres sum.* Additur præterea interdum etiam Dativus personæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut *φροντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, curo: ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφυλακτῶ, negligo: ὀλιγωρῶ, parum curo.*

Sic οὐ φροντίζω, οὐδὲν φροντίζω, ποσοῦτον φροντίζω τῶν φίλων. Item cum Accusativo: τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum præpositione: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε, vel περὶ τὰ ἐνθάδε: φρόντιζε, ὅπως πιούσεις: οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιασόμεθα.

9. Differentiæ, ac distantiæ: ut *διαφέρω,* vel *διενήνοχα, διέσχαμαι,* vel *διέσχηκα, differo: ἀπέχω, absum: πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, longe a veritate aberras.*

Item cum Infinito: *ὀλίγον ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, parum aberat, quin interficerent.*

10. Dominationis: ut *ἄρχω, impero: δεσπόζω, κρατέω, κυριεύω, τυραννέω, dominor: βασιλεύω, regnum obtineo: δυναστεύω, principatum gero;* sic *ἐπιστατῶ, προστατῶ, προστατεύω, præsum, tueor.* Item *ἡγοῦμαι,* sed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut *ἡγοῦμαί σου, præsum tibi,* vel *duco te. ἡγοῦμαί σοι, dux sum tibi, praeeo.*

11. Excellentiæ, ac præstantiæ: ut *προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, præsto: διαφέρω, excello.* Item contraria, *ἀπολείπομαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι, cedo, vincor,* &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus. Habent & constructionem passivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accusativum

virtute præpositionis, cum qua componuntur : ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac desinendi : ut ἄρχομαι, *incipio* : παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *desino*, *desisto*. Huc pertinet, ἄρχειν ἀδίκων χειρῶν, pro quo & ὑπάρχειν ἀδικίας, *injuria lacessere*; *priorem esse in inferenda injuria*.

13. Memoriæ, & oblivionis : ut μέμνημαι, *memini*. λανθάνομαι, & sæpius ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor* : ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accusativus. Demosth. οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους. *Neque obliviscitur sermones*. Xenophon, ἐπελάθετι, ὧν ἐβούλου εἰπεῖν. *Oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas*.

Genitivus interdum habet præpositionem. Lucian. περὶ τοῦ ποδὸς ἀναμνησθείς. *pedis mentionem faciens*.

14. Verba sensuum, ut ἀκούω, *audio*; ὀσφραίνομαι, *olfacio*: γεύομαι, *gusto*; ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*; αἰσθάνομαι, *sentio*. At videndi verba Accusativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam absoluta fiunt possessiva virtute præpositionis, cum qua componuntur : ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente discedere*.

Quæ regunt dativum, hæc sunt.

1. Verba Substantiva : ὑπάρχει μοι χρήματα, *sunt mihi nummi*.

2. Auxilii nonnulla : ut βοηθῶ, *opitulor* : ἀμύνω, *idem*. συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & consuetudinis : ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere* : θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi, & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *prosum* : λυμαίνομαι, *noceo*. Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo* : ὠφελέω, *juvo*, *prosum* : κακουργέω, *infesto*, Activa sunt.

5. Convenientiæ : ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam sequente præpositione : ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. Even-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη, &c. *multa mihi acciderunt*.

7. Favoris, aut studii: ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo*.

8. Fidei: ut πιστεύω, *credo*, *confido*: πείθομαι, *idem*: πέποιθα, *confido*, *nitor*: θαῤῥῶ, *idem*. Item θαῤῥῶ ποιεῖν, *audeo facere*.

9. Imperandi, ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *pracepit iis, ab Hierosolymis ne discederent*: παραινῶ σοι γράφειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accusativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *irascor*. Huc referri possunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo*, *objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accusativo) λοιδορῦμαι, *convicior*.

11. Obsequii: δουλεύω, λατρεύω, *servio*: ὑπηρετέω, *ministro*, *famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακούω, *obedio*: εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *consentio*: ὁμογνωμονέω, *idem*.

12. Repugnantiæ; ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *diffideo*: μάχομαι, *pugno*: ἀνθίσαμαι, *obsisto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *dissentio*.

13. Sequendi: ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *sequor*. At διώκω, *persequor*, *consector*, &c. cum Accusativo.

14. Vicinitatis, & consuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus sum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo*.

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*; καταχρῶμαι, *abutor*; παραχρῶμαι, *idem*. Ἀσθενεστέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo*.

16. Mixta quædam: ut ἀρέσκειν, *placere*: ἀπαρέσκειν, *displicere*: ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: ἀρκεῖν, *satis esse*: ἐοικέναι, ὁμοιῦσθαι, *similem esse*: ἥδεσθαι, *delectari*: κολλᾶσθαι, *affixum esse*, *adhærere*: περιπίπτειν, *incidere*: χαίρειν, *gaudere*: ἄχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, στέργω, *Boni consulo*, *contentus sum*: sed vel cum Dativo, vel cum Accusativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *id est*, ἀγαπητόν ἐστί μοι ἔχειν, satis est mihi habere.

Quædam Dativum habent personæ, & Genitivum rei:

ut συγγινώσκω, *ignosco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασκαίνω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *socius*, vel *particeps sum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι τούτων, *in his abs te dissentio*: *hæc tibi non concedo*.

Neutra interdum, habent constructionem Passivorum.
Ex Neutris interdum formantur Passiva, sed raro: ut ἀμελῶ σου, *negligo te*: ἀμελοῦμαι ὑπό σου, *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμοῦμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τοὺς κακοὺς, *fugio improbos*: φεύγω ὑπὸ τῶν κακῶν, *accusor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φεύγω absolute, *fugio*, *reus sum*, *exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuso te injuria*: ἔχομαι ὑπὸ τῆς Λαΐδος, *habeor a Laide*; ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Impersonalibus.

Impersonalia construuntur his ferme modis.

1. Absolute: ut συννέφει, *cœlum obductum est nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2 Cum solo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων, *quid opus est amicis*?

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus est*: μέλει, *curæ est*; μεταμέλει, *pœnitet*: διαφέρει, *interest*: μέτεστί μοι κινδύνων, idest, μετέχω. Sic δεῖ μοι, idest δέομαι, &c. Item cum particula, ut Arist. 5. Ethic. cap. 3. οὔτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῆται, μέλει αὐτῷ, οὔθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται. *Neque enim ut laudetur, ipsi cura est, neque ut alii reprehendantur*.

4. Cum solo Infinito: ἐνδέχεται, ἔστι, *copia est*, *licet*: χρὴ, δεῖ, *oportet*: ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet*, *convenit*: συμβαίνει, *contingit*, *accidit*: ut ἔστι νυνὶ, ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; *licet ne nunc convenire præceptorem*?

5. Cum

5. Cum Dativo, & Infinito: ἀρέσκει, *placet*: ἀπαρέσκει, *displicet*: δοκεῖ, *videtur*? ἔξεστι, *licet*: παρέστι, *datur*, *contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut supra: ἐσέρχεται, *in mentem venit*: ἐπήειμοι γελᾶν, *risus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρῇ apud Herodotum, & ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, *satis est*, *sufficit*. Item ἀποχρᾶται apud eundem Herodotum, pro eodem.

6. Cum Accusativo, & Infinito; χρὴ, δεῖ, ἐστί: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

7. Cum Dativo, vel Accusativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς εὐσεβεῖν, *colenda nobis est pietas*: sic προσήκει, sic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ paulatim poterunt observari.

Impersonalia Passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc: ἱκανῶς εἴρηται, *satis dictum est*; ἱκανῶς ἤδη τεθρήνηται, *satis jam lamenti*: νενόμισται, *lege cautum*, vel *in more positum est*: πέπρακται, *actum est*, *conclamatum est*.

Additur interdum casus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum est tibi*, *ne facias*: εἵμαρταί σοι νικᾶν, *in fatis est tibi*, *ut vincas*: κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, idest, κινδυνεύω: sic ἤνυκταί μοι, ἠγώνισται μοι, &c. Item Accusativus: γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos est*.

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum est*, Addi potest & præpositio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non tota patitur; ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὤτων, *auribus*

suspensus sum, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *naso aliquem trahere i*

Sic κατέαγα τοῦ κρανίου, *vel* τῆς κεφαλῆς, *per synecdochem*, *comminutum est mihi caput*. Nonnunquam additur præpositio: ut τοῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, *huic secemus ventrem*: ut κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, *suspendere seipsum collo*. Sic & post nomen adjectivum: ut ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ex ungula*.

3. Pretium: ut οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpositio, sed raro. τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, *puellas vendebant vino*. *Sic Epictetus Enchir. cap.30.* μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non collatis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι, *proprio sanguine*. Etiam hic addi potest præpositio ἐπὶ: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5. Participia absolute sumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc sequentia.

1. Instrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum percussit*.

2. Causa: ut φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*.

Explicatur causa etiam per præpositionem cum suo casu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκεῖσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστὶ, *tumere genere, superbire divitiis, inflari potentia nulli jus est*. *Xenoph.*

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος. *omnia sustinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut τίνι τρόπῳ γράφεις; *quomodo scribis?* πορεύου ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiscere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demosth. διὰ καρτερίας οὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. *Per patientiam nihil non*

ex-

expugnabile est. Item per Accusativum sine praepositione: ut τοῦτον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Excessus, idest illud, quo excessus, differentia, ac similia significantur: ut ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis sapientia.*

Excessus effertur etiam per κατὰ cum Accusativo: ut κατὰ σύνεσιν, ἢ ἄλλο τι προέχειν.

5. Quantitas, seu modus excessus: ut τοσούτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto praestat caeteris.* Hoc & in Accusativo: ut τοσοῦτο, πολύ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea persona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν υἱόν, *instituo tibi filium.*

In Accusativo ponitur spatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Graecos multa Verba admittunt Accusativum nominis significantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαί σε γραφήν. Sic διώκω σε γραφήν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδόν, & similia.

Multis Verbis additur Accusativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Passivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor iecur*, idest, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, *doleo caput*, idest, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite.*

Verbis compositis frequenter additur casus virtute praepositionis: ut ὑπερεύξαμαι ἐκείνου, *pro illo sto*: ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *stare promissis*, *servare pacta*: παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *praeternavigarunt haec loca.*

Locus.

Status in loco: ποῦ, *ubi?* ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Babylone*: ἐπὶ ἀγροῦ, *ruri*: ἐν ᾅδου, *apud inferos.*

Ἐν Ῥώμῃ, *Romae*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *apud urbem*: παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Hesiodum.*

Εἰς Ὑπάτα οἰκεῖν, *habitare Hypatis*: κατ' ἐρημίαν, *in solitudine*.

Motus de loco: πόθεν; *unde?* ἐκ Ῥώμης, pro quo, & ἀπὸ Ῥώμης, *Roma*: ἐξ ἀγροῦ, *Rure*: παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum: ποῖ; *quo?* ἐπ' οἴκου, *domum*: γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere*: ἐπὶ τὴν πόλιν, *ad urbem*: εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum*: πρὸς τοὺς φίλους, quod & ὡς, vel παρὰ τοὺς φίλους, *ad amicos*.

Motus per locum: πῇ; *qua?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*: τῇ κλίμακι, *per scalas*: παρὰ τὰ τείχη, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accusativo: ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια, vel σταδίους, *abest ab urbe centum stadia*.

Tempus.

Species temporis: πότε; *quando?* νυκτός; *nocte*. Sic πολλοῦ, ἐκ πολλοῦ, *dudum*; τρίτον ἔτος τουτί, vel τρίτον ἤδη ἔτος, *ab hinc triennium*, vel *triennio*: quæ responderi possunt ad interrogationem factam per *quamdudum*? vel *quampridem*?

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν: *revertar huc triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis: πόσον χρόνον, *quandiu?* πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *diu*: τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante se habet Accusativum, ut apud Latinos: ut οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *scio multos sperare*, idest, οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσι: sæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accusativus ante Infinitum potest omitti, si Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem personam: ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro Accusativo sæpissime est Nominativus: ut φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι, *dicit se auctorem fuisse*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito sine

ne ullo casu, ut *αἰσχυνόμαι γράφειν*, *pudet me scribere*.

Eleganter ponitur cum *μέλλω*: ut *μέλλω ποιεῖν*, vel *ποιήσειν*, *sum facturus*. Reperitur & cum Aoristo.

2. Interdum adhæret Nomini Substantivo: ut *καιρὸς οὐκέτι μέλλειν*, *tempus est jam non amplius cunctandi*.

Sæpissime Adjectivo: ut *δεινὸς λέγειν*, *eloquens*: *δεινὸς πράττειν*, *efficax*, *acer rebus gerendis*: *ἄξιος*, *ἐπιτήδειος τυχεῖν*, *dignus*, *idoneus*, *qui impetret*, &c.

3. Adhæret quibusdam Adverbiis: ut *ὡς*, *ὥστε*, *ut*: *ἐπειδὴ*, *postquam*: *πρὶν*, *antequam*, &c.

4. Redundat aliquando. ut *τὸ νῦν εἶναι*, *nunc*: *ἑκὼν εἶναι*, *lubens*.

5. Ponitur absolute: ut *συνελόντι φάναι*, *ut summatim dicam*: *ὡς εἰπεῖν*, *ut ita dicam*, *pene dixerim*: *ὡς ἔπος εἰπεῖν*, &c.

6. Dependet a Verbo subaudito, maxime in salutationibus epistolarum: ut *Βασίλειος Λιβανίῳ εὖ πράττειν*, *Basilius Libanio S.* Sic *χαίρειν*, & *ὑγιαίνειν*: sed hoc posterius rarissimum. Subauditur autem Verbum *προστάττει*.

7. Præposito Articulo fit nomen: ut *τὸ μετανοεῖν*, vel *μετανοῆσαι*, idest, *ἡ μετάνοια*, *pœnitentia*.

8. Reperitur positum pro finito post dictionem relativam: ut *ὅσον κἀμὲ εἰδέναι*, *quod quidem ego sciam*.

9. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

10. Infiniti loco sæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: sed commode ea supplent præposito Articulo τοῦ, τῷ, τὸ: ut ἕνεκα τοῦ γράφειν, *causa scribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in scribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad scribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Substantivo *est*, exprimuntur per Verbalia in *έον*: ut γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολὴν, *scribendum est mihi epistolam*, idest, *scribenda est mihi epistola*; quod & hoc modo, γραπτὴν ἐμοὶ ἐπιστολή: ut γραπτέος, έα, έον, respondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut οὐκ ἦλθον διαλῦσαι, *non veni solvere*, idest, *solutum*: καλὸς ἰδεῖν, *pulcher visu*.

De Participio.

Participium cujuscunque casus vestitum Articulo præpositivo exponi potest per Verbum finitum vestitum Articulo Subjunctivo: ut τοὺς λέγοντας, idest, οἳ, vel ὅσοι λέγουσιν: ἐκείνους, οἳ λέγουσι, *qui dicunt*, vel *eos*, *qui dicunt*.

2. Adhæret quibusdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut μεταξὺ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio*, *is*, *it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis sciam*, &c. sic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ῶσα, ῶν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita dissimiliter & ἀρχόμενος, *incipiens*: ut ἔλεγε τοῦτο ἀρχόμενος τοῦ λόγου, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Non-

4. Nonnunquam vacat: ut ληρεῖς ἔχων, *nugaris*.

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Isocr. ἐὰν σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς, *si te hominem esse memineris*. Luc. οὐκ ᾔδεις, ὡς κομίζειν δέον: *an nesciebas afferendum esse?* Hujus vim habet χρεὼν, *oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perseverandi, intelligendi, & contrariis, ut διατελῶ ποιῶν: *persevero faciens*, idest, *perpetuo facio*: παύομαι ὀργιζόμενος, *desino irasci*: συνίημι προκόπτων, *intelligo me proficere*: αἰσθάνομαι ἁμαρτὼν, *sentio me errasse*: μέμνημαι ἀκούσας, &c. *memini me audisse*. σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντι, *conscius mihi sum impie me fecisse*, idest, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando significant causam efficientem, causam finalem, conditionem, conjunctionem adversativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter junguntur, etiamsi propemodum vacare videantur: ut ἀπιὼν, ἀποπλέων, *proficiscens*, ἀποπλεύσας, *profectus*, & similia cum οἴχομαι, *abeo*: ut ᾤχετο ἀπιὼν, *abiit*. Sic ὢν cum τυγχάνω: ut τυγχάνομεν ὄντες, *sumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Substantivo, ut non vacet, sed utrunque simul sumptum unius verbi habeat vim: ut ἐὰν ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, idest, λέξῃ, *si servus dixerit*, vel *si forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur absolute: ut ἐμοῦ καθεύδοντος, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accusativi, nisi cum ὡς, vel ὥσπερ.

Peculiare est illud: ταῦτα δόξαν, *cum hæc ita placuissent*.

In Impersonalibus absolute ponitur potius Nominativus, vel Accusativus: ut δέον, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: ἐξὸν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕσαντος, &

& πολλῶ ὕοντος, *Magnis imbribus*. Nisi forte hic subaudiatur Genitivus Διός.

Conjunctionis ἂν, apud Poetas κε, & κεν, usus frequens. & observandus.

1. Δυνητικῶς, *Potentialiter* significat, seu modum Potentialem supplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus, sive præponatur, sive postponatur.

Indicati.

Præs. δέμας οὐκ ἂν ὀρθῶς καπνοῦται: *corpus non recte fumet, vel fumaret*.

Imperf. οὐκ ἔλεγον ἂν τοῦτο, vel οὐκ ἂν ἔλεγον τοῦτο: *non dicerem hoc*.

Plusq. Perf. ἐξήρπαστο ἂν τοιοῦτος: *ereptus fuisset homo ejusmodi*.

Aor. 1. οὐδὲν ἂν ἔπραξε: *nihil fecisset*.

Aor. 2. ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον: *illum ejecissent*.

Optat.

Præs. ἐὐχοίμην ἂν: *optem*.

Præter. τετύφοιμι ἂν: *verberaverim*, vel *verberavissem*.

Aor. 1. γράψαιμι ἂν: *scriberem*, vel *scripsissem*.

Aor. 2. ὄλοιτο ἂν: *periret*, vel *periisset*.

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν τοῦτο ποιήσειας? *tu enim* ut *id feceris?*

Fut. 1. οὐ πιστεύσοιμι ἂν τοῦτο: *non crediderim hoc*.

Subjunct.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum ſit.*
Præt. μάτlω ἂν κεκτώμεθα: *fruſtra poſſideremus.*

Infinit.

Præſ. οἶμαί σε γράφειν ἂν: *puto: te ſcripturum.*
Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἄν: *ſpero, me uſurum.*
Aor. 2. ἡγοῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν: *puto, omnes dicturos fuiſſe.*
Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἄν: *ſuſpicor, vos contempturos.*

Particip.

Præſ. σιωπῶ, ἔχων ἂν εἰπεῖν: *taceo habens, qua poſſem dicere*, vel *cum poſſim dicere.*
Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων: *eorum, qui redarguantur.*
Aor. 2. ὡς οὔποτ' ἂν ἐλθών: *ut qui nunquam venire poſſit*, vel *potuiſſet*

2. Ἀοριστολογικῶς, *Indefinite*; cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus ſignificationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅ,τι ἂν λέγοις, *quidquid dicas*: ἐρώτα ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quacunque voles.*

3 Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἂν abundat: ut, οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι ἄν, *ne lac quidem avium huic vita pratulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective*, cum ἂν ſubintelligitur; ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret?

Si

Si Propositioni, cui inserviat εἰ, respondeat Redditio, cui inserviat ἂν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετε: *si saperetis, neque nominaretis.*

εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ἦμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα: *si essem Alexander, ista accepissem.*

εἰ κατηγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογούμην: *si accusaret, & ego defenderem.*

εἴ τις φίλων εἶδεν, οὐκ ἂν ἀνέγνω: *si quis amicorum vidisset, non cognovisset.*

Per Optat.

εἰ τοὺς θεοὺς ἔχοι φίλους, ἀρίστην μαντικὴν ἂν ἔχοι: *si Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.*

εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν. *si alterutrum necesse esset, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.*

ἦτ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη: *profecto ulciscerer, si possem.*

Per Optativum εἰ: per Indicativum ἂν.

εἰ δόξειε τάληθὲς αὐτοῖς, εὐθὺς ἂν ἐπείσθη: *si verum illi visum esset, statim fuisset persuasus.*

εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτο, νιτάριον ἂν ὑπεκορίζετο: *si tristem esse sensisset, Nitarium per blanditias appellabat.*

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον: *si quem nacti essent, interficiebant.* *Hic ἂν subticetur.*

Per

Per Indicativum εἰ: per Optativum ἄν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ καταφρόνησε: *stultus esset, si contempsisset.*
εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην: *si tibi cederem, ignavus vocarer.*
μακάρειόν μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων: *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, si te uxorem duxissem: pro εἰ ἔτυχον, ἔμελλεν ἄν.*

De ἂν plura alia dabit longa animadversio,

DE

DE PROSODIA,

sive carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse: η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse natura; & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ο, αι, οι, sequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὤεια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adsunt ei fructus quotquot tempestive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*, *pro* ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις (Synecphonesis est duarum syllabarum in
Σύγκλεξις (unam contractio, ut Homer. Illiad. α.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc sunt tenuia textu.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut πάϊς pro παῖς, *puer*, ἐύφρων pro εὔφρων *hilaris*.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Anci-

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regula.
Dialecto,	Exemplo, seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est. Excipe si sequens dictio incipiat a ζ, vel a σκ. Hom. Iliad. 2. Iliad. 21.

σ tamen aliquando eliditur nulla positione facta. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora vespertina crocitat clamosa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida communis redditur, ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum, Iliad. α.

Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves esse possunt, si Vocalem, aut diphthongum præcedant.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur; ut μοῦσα; cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima, in ρος, & ος purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐβόας, ἐβόα.

Dialectus.

[Doricum natum ex η longum est, ut φάμα pro φήμη, [*fama*.

A [Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη, *nympha*:

[Jonicum breve est in penultimis præteritorum, ut γέγαα, pro γέγηκα a γάω, *nascor*, & in tertiis personis pluralibus passivis, ut τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσί.

Verum α Jonice interpositum verbis in αω, longa syllaba antecedente, producitur, ut μαιμάα, pro μαιμᾷ. Ita etiam in tertiis personis Jonicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*, penultima ubique longa. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ *semper*, prima brevi.

Com-

Compositio.

Compsita simplicium quantitatem fere sequuntur, ut ἡ *τιμὴ, honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur: ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δὺς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνεάο, Μυσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in

- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*; κρέας, *caro*; νέκταρ, *nectar*.
- Fœmininis, & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ; ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἄλς, *mare*. Excipe ψὰρ *sturnus*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος, præter τάλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναὸς: & nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

Incrementum

- **breve est in**
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
- **longum est in**
  - Fœmininis, & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto: ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινός, *littus*, ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν, vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιός, *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*; sed Δὶς, Διός, *Jupiter* corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & εὐκνήμιδες, *bene ocreati*, passim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve est, ut θρὶξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

Υ incrementum,

Υ incrementum breve est a

- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*; ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, & ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*.

Exci-

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum,

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllaba κρι, ubique longa.

Verba in ιώω, producunt penultimam in præsenti, & imperfecto, ut μολυνώω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum, & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, Aoristi primi in quarta conjugatione penultimam esse brevem in verbis, quæ sequuntur tertiam. Idem volunt in verbis sextæ, nisi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit; ut in δράω, *facio*, θεάω, *specto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo. & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεςήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. 1. in ασα longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est: impropria fere longa.

A secundæ conjugationis corripitur in duali & in plurali activæ vocis ubique, & in toto passivo, & medio omnium numerorum, & in singulari imperativi, ut ἵςατον, ἱςάτων, ἵςασαν, ἵςασαν, ἵςαμαι, ἱςάθω, ςαθείς. Producuntur personæ in ασι.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in Duali, & plurali: ut in toto passivo, & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μου ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regula de primis, & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

An in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλιὰ, *nidus*; ὁρμιὰ, *linea piscatoris*.

I breve est in:
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis substantivis, ut βίος, *vita*.
- Nominibus possessivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item, quæ tempus significant, ut εἰαρινὸς, *vernus*, θερινὸς, *æstivus*.

Υ in pronominibus producitur: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In

In nominibus polysyllabis in ωὼν, & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσιὼν, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum, seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σεληναία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμοιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Nomina oxytona secundæ simplicium ut ἀνθηρά.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & secunduæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τῦ Αἰνεία pro Αἰνείυ.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:
- Πᾶν, nisi in compositis: nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*; λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ἄφαρ.

Monosyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accusat. plur. primæ & secundæ declinationis, & in nominativo singulari participiorum.

Corripiuntur:
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς: masculina, ut ὁ μέλας, μέγας: neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item Adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur:
- Adverbia, & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, οὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε, vel α factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα, τουτὶ pro τοῦτο.
- Item κοῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῒν, & syllabæ, quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστίν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λὶν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur:
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, & κλῄς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ fi-

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur { Τὺ, & adverbia fictitia, ῦ, ῦ, & γρῦ. Nomina literarum, ut μῦ, νῦ. Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur; ut πολλὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Producuntur { Circumflexa; νῦν, nunc, μῦν, &c. Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto. Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλύς, limus; ἰχθύς, piscis. Primæ personæ verborum in μι, ut ἰζεύγνυν.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, susurrus; τὸ πῦρ, ignis; quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, profundus, βαρὺς, gravis, κόρυς, galea.

Producuntur { Κῶμυς, κώμυθος, fasciculus, ἄρκυς, ἀχλὺς, & monosyllaba, ut μῦς. Participia in υς, ut ζευγνύς. Substantiva, quæ declinantur per ος purum, ut ἰλύς: sed in ἰχθύς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate: sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt; metri necessitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατος, πριαμίδης, primam syllabam,

bam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu, & producunt, & corripiunt: ut

Ἆρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα,
Mars, Mars, homicida, sanginarie, mœnium subversor.

CA-

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A In Antepenultimis Syllabis productum.

1. A ante Vocalem: ἀάατος medium α producit, ἀέναος, ἀέειος, ἀΐδιος: ἀΐδος εἴσω, Theognis. ἀειθαλής, ἀΐκες, ἀϊκὴ, ἀΐσσω, ἀκράαντος, ἄονες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βουγάϊος. ἐκραάνθην, ἐλάϊνος, ἰάομαι. καταϊγδην, κεράατα, κράατα. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λάϊνος, λαΐνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. ϖραΰνω. ἄασε nocuit. ῥαΐςα. ταΰγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps est ἀείδω, & γαΐδιον.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενής, quia νεηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, τιμαγήτης. φαγίνεος. quia φηγίνεος.

3. Αδ, ἀδηκὼς, ῥάδιος.

4. Αθ. γαθυλλὶς, ῥάθυμος.

5. Ακ. ἀκέσιος, διάκονος, διακόσιος, τριακόσιος, &c. λακέω, μακεδανὸς, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄληκτος, ἀλοσιών, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, μαλακὸς, σαλαγμὸς, φαλαίνη. ἀναλώσας corripitur Aristoph. πλούτῳ, versu 381.

7. Αμ. ἄμητος, ἀμητὸς, ἀπαμαία, δαμοίτας, εὐδαμίππος. Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιὸς, ἀνύμφιος, δάνουβις. καπάνεται, κρανίον, κράνειον, κρανώνειος, μανικὸς, νεανίας, παιανιεύς.

Commune, ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεννῖνος, ἀπιδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἄρητος, ἀρητὴρ, ἀρήτειρα, ἀρίων urbs, ἄειςον prandium, ἀμάρακος, κάραβος, καείων, καρύομαι.

11. Ασ.

11. Ασ. ἀσιάδης, ἀσωπὸς. διπλάσιος, quia διπλήσιος; ἰσαράτιμης, διχασία, ἰκτιμος, κοράσιον, πασιφάη, πεισιφαής. πάσασθαι pro κτήσασθαι, primam producit: pro γεύσασθαι, corripit.

12. Ατ. ἀτάλλω, ἄτερος, ἀτηρὸς, βατήειον, διδυματόκος; θάτερον, λατομία, λατύπος.

13. Αφ. ἰσάφιος.

14. Αχ. τράχυρος.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀθεραῖς, ἀκραής, ἀμφιάραος, ἀλκαΐς, ἄωρ, δαὴρ, διακραής, θαΐς, κράας, λάας, λαῖγξ, λαὸς, λαῒς, ναῒς, ναὸς, παμφαής, παὸς, πολυάϊξ, ὡραὴς, πρᾶος, πράως, πτολεμαΐς, ῥάων, φάος, χάων. Et composita ab ἄω: ἁλιαής, βαρυαής, δυσαής, ζαής. Et in αων per ονος declinata: ut ἀλημάων, ἀμυθάων, ἀρπάων, διδυμάων, ἱκετάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, προτιάων, σιωπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut, ἐάω, πειράω. Excipe ἀμφιάω, ἐψιάω, propter ambientes. ἐπέλαον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia sunt ἀὴρ, ἄορ, ἵλαος, μεμαώς.

2. Αγ. ἀαγὴς, ἄγιςε δαγὴς, ἔαγε, ἰαγὰς, πελαγὴ, πεπραγὼς, πρᾶγμα, σφραγὶς, πάγος.

3. Αδ. ἄδος, εἰς ἄδυ, ἔαδε, ἰαδὼς, λάδας, λάδων, οἰλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδυς corripiuntur. ὀπαδὸς, σπάδιξ.

4. Αθ. ἆθλον, κράθος, πειραθεὶς, πραθεὶς.

5. Ακ. ἄκις fluvius, ἄκων invitus, δᾶκος, θρᾴκη, λέλακας strepis. οἴακες, ab οἴαξ.

6. Αλ. ἄλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη, πεντηκοντακέφαλος, σαλὴμ, σαρδανάπαλος, σύμφαλος, ἄλις, τετρακέφαλος.

Commune καλός.

7. Αμ. ἁμὸς noster. ἀμὸς corripitur 27. Idyl. Theocriti.

criti. δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, πῶμα mea, φρασίδαμος, βάλσαμον, Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum, longa sunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, λεῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δόμα.

8. Αν. ἀγαθαίωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἔρανος, ἰᾶνος, ἱκάνω, ἵκανε commune invenitur, κατάνεται consumitur. κιχάνω, νεᾶνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τειχρανος, φθάνω. Item disyllaba in ανος acuta, ut δανός, τρανός. Et Gentilia in ανος, & ανις, ut βειτανός, βρεταν ίς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἑανός, ἰσλιανός.

9. Απ. ἄναπος fluvius, ἆπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πείαπις, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid. αἴσαρος fluvius, ἀμάρας. θυμαρής, καρὶς piscis, κατάρα, λαρὸς, μυσαρὸς, νάρων fluvius, πάραρος, παρὸς, τινάρα, φᾶρος, φᾶρος. Communia sunt, ἀρὰ, ἄρης.

11. Ασ. ἅπασι Dativus, ἄσις, γίγασι Dativus, ἴασος, ἴασον, κρᾶσις, μᾶσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω & ραω penultimam Futuri, & A Aoristi producunt: ut, ἐάσω, εἴασα: ὁράσω, προοράσας apud Solonem: γηράσω, πειράσω, φυράσω: Sed ἔπασα, & ἤλασα corripiuntur, & γελάσωμεν in fine Theognidis. γέλασσαν Epenthesis producit. Iliad. 10. V. 299. εἴασεν Ἕκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀντιάσω, θαύμασε, χολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis est. Sic πλάττω, πλάσω. πελάσσας Epenthesi producitur.

12. Ατ. ἀθάνατος, ἀόρατος, ἀπέρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἆτος, ἄτη, ab ἄατος & ἀάτη: γεγάατε Præteritum, διμάτωρ, ἐφράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς, καίρατος fluvius, κρατήρ. ὀλίσατε Aoristus. κέρατα, 2. ode Anacreontis:

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης, νιφάτης, σπαρτιάτης - σπαρτιᾶτις.

13. Αχ. τραχὺς cum compositis: ἰαχὴ anceps.

I *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. I ante Vocalem, διογλυφής, ἰάομαι, ἰάμβος, ἰάσιμος, ἰάσιος, Ἴασος, ἰητὴρ, ἰαπετὸς, Ἴομαι, ἰονίη, ἰύζω, ἰϋγὴ, ἰϋγμὸς, ἰϋκτὴς, ἰωχμός. Et ab ἰὸς composita, ἰοβόλος, ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμενος, μνιώδης, ὀφιονίδης, παλίωξις, πανδιονίδης, πιαίνω, πιότατος, πίερος, πίειρος, πίομαι, προΐωξις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰαξὸς, ἱερὸς, ἵημι & ἵεμαι, eo: ἵημι mitto, ἵεμαι cupio, μεθίετε, ἴωμεν eamus.

2. Iβ, ἀλίβαντος, τιβέειος, τίβυεις: κειβανώτης: Aristoph. πλέτῳ. 765.

3. Iγ. ὀείγανον, vel ὀρείγανον: ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόεις.

4. Iδ. ἀκιδάλιος. ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομενεὺς, πιδύτυς, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Iθ. ἰθυώω, ἰθυώτωρ, ἰθύτερος, σιθωνία, τιθανός.

6. Iκ. ἀειχίνη, Ἴκαρος, ἰκάειος, ἰκεσία, ἰκέσιον, ἰκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νίκανδρος, σικανίη, σικελίη, φοινίκεος, φειχαλέος, φεικώδης.

Indifferentia, ἰκάνω, ἴκελος.

7. Iλ. ἐπιλαδὸν, ἰλαδὸν, ἰλαμὸς, ἰλαςρῶ, ἰλεὸς, ἴλιγγος, Ἴλιος, ἰλιοσὸς, ἰλυόεις, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλητὴς, πιλέω, φιλιτεύω, φιλώτης, φίλομαι, χίλια, χιλιὰς, χίλιοι, χιλεύω, ψίλωθρον.

Indifferentia, ἴλαμαι, ἴλαος, σιλλωός.

8. Iμ. βειμάω, βειμηδὸν, δειμύλος, ἱμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμένος, μιμοῦμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαίθα, τιμήεις, τίμιος, φιμώδης.

9. Iν ἀκροθίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐειvεὶς, ἠνίον, θειναχίη, ἰναχὸς, ινωπὸς, κινέω, κίνυμι, κινύφιος fluvius, λακίνιος, λακινιὰς, μινύειος, πινύσκω, πρίνινος, σίνομαι, ςρεπεδίνηθεν, τειναχεία, χαλινόω. Et Verba in ινεω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω. δινέω, δινεύω.

20. Iπ. διϊπετὴς, ἐλειπίδης, ἰώϊπαπε, λιπαρῶ, πυειπόλος apud Orphea, ῥίπανον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ. σεμίραμις, τυείνθιος.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βεισηΐς, ἰσάζω; ἴσαῖος, ἴσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κονίσαλος, μισαρός, vel μυσαρός, μισέω, νισυρίς, ὀχλίσειαν, πισίεις, πισιδής, πισιδικός, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, τίσασθαι, τισιφόνη, φθισιλώρ, χαείσιος, χείσομαι.

13. Ιτ. ἰτέα salix, ἰτιμονδὸς, τιτίζω, τίτυρος, τειτογενὴς, τειτογένεια, τειτωνὶς, φιτύω.

14 Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & alia ab ἶφι, ἴφιος, ἴφιτος, τειφυλλίς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. ἰχανῶ, κίχορα, ψιχάρπαξ.

In Penultimis.

1. I ante Vocalem. αἰθείλω apud Solonem, propter ambientes, αἰκία, δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θεῖον, ἰός venenum, rubigo, ἴϋγξ, χλῆδών, κονίω, pulverem excito. κειός, μνίον, ἱρμια, πανayεύς apud Phocyl. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. προθυμίη, σρυθίον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria: θεῖος, κῖος, κεῖος, πῖος, τῖος, φλίας.

Item in ιων verò declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, δολίων, κίων, πανδίων, πίων, πείων, ὑπείων. Excipe πτειχτίων. Communia, ἀνία, δῖος, ἴια, ἴε, ἴει, ἰεὶς, ἴον, καλιά, κονιά, κρονίαν, λίαν. μίαν Dionys. Alexand. producit. πιεῖν, σοφία, ὑπόδιος, ὠείων.

Comparativa interdum quoque producta inveniuntur: βελτίων, propter ambientes: κάκιον, πάχιον.

Verba in ιω sæpe communia. κυλίω, μλώιεν irascebatur, ὀΐω, τίω.

Producuntur πείω, φθίω, χρίω.

2. Ιβ. ἀκειβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω. ἴβις, σίβη, τίβυρ, τιβειάς apud Nonnum. τείβω, commune apud Nicandrum.

3. Ιγ. μάσιξ, μάσιγος, μίγω, πνῖγος, ῥῖγος, σίγα, σιγή.

Com-

Commune πνίγω. Orpheus in Argonaut. ſemel γίγας producit.

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδῶ, εἰλιδὸν, ἴδη, κνίδη, πῖδαξ, πολυΐδος, χελιδὼν, χλιδή. σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψὶς, ἀψῖδος: βαλβὶς, βαλβῖδος: κηλὶς, κηλῖδος: κληὶς, κληῖδος: κνημὶς, κνημῖδος: δ'κνημις, ιδος: νησὶς, νησῖδος: βατραχὶς, βατραχῖδος: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδος. Ariſtoph. πλέτῳ, V. 544.

5. Ιθ. βεῖθος, βειθὺς, βείθω, ἔειθος, ἐειθόζς, ἰθὺς, κειθὴ, λῖθος proprium, σιθὼν, χθονοβειθής.

Producunt obliquos: ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος, ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκικος, γελώνικος, fl. Θρήϊκι Thraci. καΐκος, κικὺς, νίκη, φοινίκη, φείκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος. σπάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φεὶξ, κός.

μυείκη indifferens Homero.

7. Ιλ. αἴγιλος, ἄργιλος δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἰλὺς, ἴλος, κονίλη, νεόγιλος, οἴλοζς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλὸς, χίλων, ψιλός.

Indifferens φίλος.

8. βείμη, βειμὰ Proſerpina. δειμύς. κάμιρος urbs, κλίμαξ, λιμὸς, μῖμος, σιμὸς, σίμων, τιμὴ, φιμός. Et compoſita, ἄτιμος, &c. βύλιμος, ἴσθμιος. Et Verbalia a Verbis penultim. producentibus: μιίμα, χεῖμα.

Indifferens ἱμάς.

9. Ιν. αἰσχίνης, ἀπειεινὴς, ἐειναὶς, ἐεινὸς, θαμινὲς, θείναξ, θειδακῖνις, ἰνὼ, κλίνη, μίνως, ῥινὸς clypeus: φινόζς, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δῖνος, γυεῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λατῖνος, ςαφυλῖνος, σέλινον, σμῖνον, παλαύεινος. Item in ιν ultra tres Syllabas: ἀδρασίνη, ἐρυκίνη, ἡρωΐνη, μολυβδίνη: præter εἰλαπίνη. Producuntur & triſſyilaba: ἀξίνη, δωτίνη, ἐλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμίνη. Et diſſiyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάεινα, κίρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κείνω, πίνω, ὠδίνω, τίνυσι Solon corripit, & ἀντιτίνειν Theognis.

Pro-

Producunt Obliquos: ῥὶς, ῥινὸς: ἀοίδιν, ινος: ποιεῖν, ῖνος. σίνος, indifferens Nicandro, ὀπωρεινὸς Iliad. 5. & ἰρ-θεινὸς apud Aratum producuntur: alias corripiuntur, ficut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εἰαρινὸς, κέδρινος, ὑακίνθινος.

10. Ιπ. γειτνιὼς, ἐνιπὼς, ἐνίπτω, εὔειπος, ἵππος, κνιπὸς, παρθενοπίπης, ῥίπη urbs, ῥιπὴ, ῥιπὼς, σίκων, σιπὺς, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπὴ, ἐείπω.

11. Ιρ. ἴρις, ἶρος, ἴρηξ, νιρὼς, ὄσιρις, τίριως.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισὸς, ἀμφισὸς, βεισὼς, θεμισὼ, ἶσις, ἴσως, æque, μῖσος, νῖσος, πῖσα urbs, πῖσος ubertas, τελμισὸς.

Indifferent. ἶσος, & pleraque composita, μίσος piaculum.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoristi sæpe producunt: notentur tamen: ut, κυλίσω, μηνίσω, τίσω, βείσας.

In ιζω, dant ις breve: ut, κομίζω, κόμισαν.

Producuntur tamen ἰχάπνισαν, ἀκοντίσας: quia potest in ipsis geminari τὸ σ.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀδήριτος, ἄπιτος, ἴτων, urbs, ἴφιτος, κλιτὺς, λῖτις prædatrix, λῖτον, λιτὸς, ὄνῖτις, παλίντιτος, πυεῖτις, σῖτος, τιτὰν, τῖφυς, τείτων, φῖτυς. Et a Nomina in ιτη, ιτης, ιτις: ἀφροδίτη, μελίτη, ὀπλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. γεῖφὸς, θεοδίφης Deum quærens, ἶφι, ἶφις, ἰφὼς, σέειφος, σίφων, ξῖφος.

τῖφος palus. indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχὼρ, πέειχος. σίχω a Nonno sæpe producitur: cum tamen Homerus semper corripiat.

Y *In Antepenultimis Syllabis productum*.

1. Y ante Vocalem, αἰσυήτης, ἐννάλιος, κυάνεος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύωρος, μυζείζω, μυοδόχος, πυετία, πλατυάσδω apud Theocrit.

Communia, πύελος, ὑετός.

Producuntur & ἀναλυόμενη, διαλυόμενος, κωλυέτω, μαρνάμενοι, ῥύετο, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Υγ. γυγαῖος, μυγαλεη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέος, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιόων, μυθοῦμαι, παραμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμὸς, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακὶς, θύλακος, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλεύω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλεύω, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμοῦμαι, ἐνθυμοῦμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Υν. ἀρτυνόμαι, βιθυνία, γεμύνιος, ξυνεῖον, ξυνίημι, ξυνόω. συνεχὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, ζυπάω, ζύπανον.

10. Υρ. γυρεῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρήνη, κύειος, κυεῖνος, μαρτύρομαι, μυεῖος, μυεία, μυειότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυεία, πορφύειος, πύραμος, πυραμὶς, πυραῦςου μόρος, πυείτης, πυραίχμης, πυρηναῖον ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυρωγὴς, πυρήνη, συείζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βουλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος, λυσιμελὴς, λυσιμέειμνος, λυσίπονος, μύσιος, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. Χρύσεος.

12. Υτ. ἀτρυτώνη, αὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιὰ, φυτάλμιος.

13. Υφ. ἀλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύφομαι: ζυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Υ ante Vocalem, ἐνυὼ, θυὰς, κῦαξ, μύω, μυὼν, μύωψ, πῦος, σῦαξ, ὕω.

Ver-

Verba in υω, habentia ante υ duas Consonantes, aut Duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πλύω. φοιτνύω, ἱδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἠμύω,

Indifferentia sunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω. ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μηνύω, φύω.

Δρυὸς, a δρῦς, Hesiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur.

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγὴ, γύγης, ἰϋγὴ, λαιστρύγων, ὀλολυγὴ, ὀλολυγὼν, πυγὴ, τρυγὼν, κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. V. 854.

4. Υδ. ἄβυδος, βοζυδδὸν, ἱερκυδὴς, κῦδος, λυδὸς, τυδεὺς, φερεκύδης.

Indiff. ὕδωρ.

5. Υθ. ζύθος, μῦθος, μύθω Verbum, πυθὼ Nomen. Βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Υκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκὼς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκος.

Ances ἐρύκω, δοίδυξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Aristoph. πλȣ́τ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον. ἀζακτυλὶς, ἱεροφύλη, κίνδυλα; μυλεὺς, στῦλος, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλεὺς, φυλὴ, φυλὼ, χυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπιστρογγύλεται producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, εἴλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη acervus, στρυμὼν. Et dissyllaba in υμος: χρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, θυμὸς, πρόθυμος. Item ὑμεῖς: ὑμός.

Indiff. νώνυμος.

6. Υν. ἄμυνα, βιθυνὸς, γορτυνὶς, ζευνεὺς, δίκτυνα, μαρανδυνὸς, τυνὴ pro σὺ, ὕνις, φορκυνίς. Item μυνὴ, φρύνη, θῦνος, φρῦνος. Item ἀνεύθυνος, βόθυνος, κίνδυνος, λάγυνος, ὄρκυνος, πάχυνος. Item ξυνὸς, ἐπίξυνος.

νος. Et φόρκιυος, a φόρκιυ. Item δινύω, & polysyllaba in ύω: ut δηθυνώ, μολυνώ, ὀξυνώ. Aratus ἀμβλύνεται, corripit: Homerus ἀπαμβλυνεται, Herodot. βίῳ ὀμήρυ: & Odyss.4. ἀρτυνει: Theognis ἐντύνει: Homerus in Batrach. τρωγλοδύνοντε.

Anceps κορύνη.

10. Υπ. γρῦπος, γῦπες, λύπη, ἄλυπος, τανύπτυς in Hymnis Homeri.

11. Υρ. ἄγκυρα, ἁλμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυρεις, νίσυρος, ὄλυρα, ὄνεγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, σύειγξ, σφύρα malleus, τυρὸς, τυρώ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰσχυρὸς (etsi πλούτῳ Aristoph. V. 947. corripitur) ὀϊζυρός.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἁλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

12. Υσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσός.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoristi ancipitem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤνυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur, ἐκτανύσεις, εἵλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut, κλύσω.

13. Υτ. ἀδάκρυτος, ἀλίζυτος, ἄζυτος, αὐτὴ, βηρυτὸς, βουλυτὸς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μηνυτὴρ, μηνύτωρ, μηνυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβῦτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυπὸς, ῥύτωρ, σκῦτος.

14. Υφ. ἔνσυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, στῦφος, ῥύφω, τῦφος: Et præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Υχ. Βρυχὴ. ἱερβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχή. Et Composita ab ὀρύττω: τοιχωρῦχος, τυμβωρῦχος. Et verba in υχω: ut βρύχω, ξύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter scripserunt Renatus Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

DE CARMINIBUS

Observationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scansio eadem fere, quæ apud Latinos. Usitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos, Hexametrum, sive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalæphe, nisi Apostropho notetur.

3. Græci versus sæpenumero Cæsura carent.

4. Cæsura, vel saltem species Cæsuræ crebro breves syllabas producit.

5. Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.

6. Sæpe fit Synæresis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus est.

7. Versus ἀκέφαλος, hoc est, cujus initium est indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro spondæo.

8. Versus μύουρος, hoc est postremo pede claudicans, sive circa finem angustus: ut ζῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam spiritu aspero longa fit.

10. Versus Hypermeter, hoc est syllaba abundans.

Figuræ Prosodiæ breviter comprehensæ.

Synæresis, sive Synecphonesis, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit.

Diæresis Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit.

Tmesis membra vocis compositæ disterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Syſtole longam corripit.
Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.
Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.
Licentia Poetica, quæ & nullis legibus constricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem, & elegantiam.
Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

DE

DE GRÆCIS DIALECTIS

Quinque numerantur apud Græcos Dialecti, quæ sunt in usu præcipuo, ut scribit Clemens Alexandrinus lib. 1. Strom. p, 338, Communis, Attica, Jonica, Dorica, Æolica. Sed regio qualibet suas habebat.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon.
G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice, vel Bœotice, αἰνεία Dorice, αἰνείω Poetice,
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνείεα Jon.
V. ὦ αἰνεία Com. αἰνείας Attice.
D. N. & A. τὼ αἰνεία.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνεία.
P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æolice, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τοὺς αἰνείας Com. αἰνείεας Ionice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, sed α breve rarius: ut ἱσορία, ἱσορίη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναιδείαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut λεύσης, λεύσας: λήψη, λαψῆ: σινομωρῆς, σινομωρία.

3. Ubi Dores η servant, ibi Bæoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut, ἥρως, εἵρως: ἀδύ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.
G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Dorice.
D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Dorice.
A. τὴν μέλισσαν. ἐϋπλοίην pro εὔπλοιαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλισσα.
D. N. & A. τὰ μελίσσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.
P. N. αἱ μέλισσαι.
G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις, Communiter, μελίσσῃς, μελίσσαισι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice, λόγω Dorice, sine Jota subscripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.
D. N. & A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.
P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Communiter, λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Communiter, λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quarta

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο: ut, ὁ πετεὼς, τοῦ πετεὼ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσ mutando: ut, ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: ζῶς, ζῶες, ζώεσσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι; aut φιν: ut,
ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς βίης, βίηφι, ab βίη.
τῇ ἠϋορέῃ, ἠϋορέφι, ab ἠϋορέα.
τὴν βίην, βίηφι.
ὦ οὐρανία, οὐρανίαφι.
τοῦ πόντου, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος,
τὰ στήθεα, στήθεσφι, a στῆθος.
τοῦ αὐτοῦ, αὐτόφι, ab αὐτός.
Contra in multis fit ἀποκοπὴ: ut, τὸ κρῖ, pro κρίμνον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα: τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina.

ΕΓΩ.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.

G. ἐ-

G. ἐμοῦ, & μοῦ Communiter, ἐμέο & ἐμεῖο Jonice, ἐμέοθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν Dorice.
A. ἐμὲ, μέ.

D. N. & A. νῶϊ & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice,
G. & D. νῶϊν, νῷν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἅμες Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἁμῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἧμιν Att. ἡμὶν, ἁμὶν & ἁμῖν Dorice, ἄμμι & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἁμᾶς Dorice, ἄμμε & ἄμμας Æolice.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τύνη Dorice.
G. σοῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dorice.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεῒν Dorice.
A. σὲ Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.
G. & D. σφῶϊν, σφῶν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὕμες Dorice, ὔμμεις Æolice.
G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.
D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Æolice.
A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, εὗ Dorice.
D. οἷ. Apud Soph. σφὶν, ei.
A. ἕ. Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D.N.

D. N. & A. σφωὲ, σφέ.
G. & D. σφωῒν, σφίν.
P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.
G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.
D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.
A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.
Μιν, vel νιν, ipsum, ipsam, Dorica sunt. Item νιν pro αὐτὰς, apud Sophoclem.
Ε'κεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῆνος Dorice:

Verba.

Indicat.

Præsens.

S. τύπτω,	τύπτεις.	τύπτει.
Dor. τετύπχω,	τύπτες,	τύπτε.
Æolice τύπτης,		τύπτη.
sine Jota subscripto.		
D.	τύπτετον,	τύπτετον.
P. τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
Dor. τύπτομες;		τύπτοντι.

Ab ὁρῶ apud Homerum est ὁράας, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάα, pro ἐᾷ, finit: priore α brevi, posteriore longo.

Imperf.

S. ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε:
Poet. τύπτεσκον,	τύπτεσκες,	Jon. τύπτεσκε:
D.	ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον.
Dor. ἐτύπτομες,		Bœot. ἐτύπτοσαν.
		Poet. τύπτεσκον.

Regula Generalis.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut,

Τύπ-

Τάττε, pro ἔπαττε: ἄκυσε, pro ἤκυσε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔπαττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoristi, ἔπαξας, πάξασκε. ἔπαγες, πάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐλύσας, λύσασκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἔσης, ἵσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔσης, σάσκε: ἴδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S. τέπαχα,	τέπαχας,	τέπαχε.
D.	τεπάχατον,	τεπάχατον.
P. τεπάχαμεν,	τεπάχατε,	τεπάχαντι.
		τέπαχαν Chalcidice.

Plusq. perf.

S. ἐτεπάχειν, ἐτεπάχεις,	ἐτεπάχει.
Jon. ἐτεπάχεα,	ἐτεπάχεε.
Att. ἐτεπάχη,	ἐτεπάχη.

Regula Generalis.

Jonum sunt dissolutiones; contractiones Atticorum: ut, Ποιέω, ποιῶ: ἐβόαον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.	ἐτεπάχειτον,	ἐτεπαχείτην.
P. ἐτεπάχειμεν,	ἐτεπάχειτε,	ἐτεπάχεισαν.

Dor. ἐτεπάχειμες. Att. ἐτεπάχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Personarum Singularis, & Pluralis numeri: ut,

Συγγεγόνει, τεθρύλλητο, πεποιήκεσαν: a συγγίνομαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Ao-

Aorist. 1.

S.	ἔπαξα,	ἔπαξας,	ἔπαξε.
Poet.	πάξασκον,	πάξασκες,	Jon. πάξασκε.
D.		ἐπάξατον,	ἐπαξάτην.
P.	ἐπάξαμεν,	ἐπάξατε,	ἔπαξαν.
Dor.	ἐπάξαμες.	Bœot.	ἐπάξασαν.

Aorist. 2.

S.	ἔπαγον,	ἔπαγες,	ἔπαγε,
Poet.	πάγεσκον,	πάγεσκες, Jon.	πάγεσκε.
D.		ἐπάγετον,	ἐπαγέτην.
P.	ἐπάγομεν,	ἐπάγετε,	ἔπαγον.
Dor.	ἐπάγομες.	Bœot.	ἐπάγοσαν.

Futur. 1.

S.	πάξω,	πάξεις,	πάξει.
Dor.	παξῶ,	παξεῖς,	παξεῖ.
	Æol.	τάξης,	τάξη.
D.		τάξετον,	τάξετον.
	Dor.	ταξεῖτον,	παξεῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor.	παξοῦμες,	παξεῖτε,	παξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, ἀστρῶ, faciunt ψάλσω, & ἀστέρσω.

Futur. 2.

S.	παγῶ,	παγεῖς,	παγεῖ.
D.		παγεῖτον,	παγεῖτον.
P.	παγοῦμεν,	παγεῖτε,	παγοῦσι.
Dor.	παγοῦμες,		παγοῦντι.

Imperat.

Præsens.

S.	τάττε,	ταττέτω.
D.	τάττετον,	ταττέτων.
P.	τάττετε,	ταττέτωσαν.
	Att.	ταττόντων.

Præ-

νος. Et φόρκιυνος, a φόρκιυ. Item δινύω, & polysyllaba in ιύω: ut δηθυνύω, μογλιύω, ὀξυνύω. Aratus ἀμβλύνεται, corripit: Homerus ἀπαμβλιύνεται, Herodot. βίῳ ὀμύρυ: & Odyss.4. ἀρτιύνη: Theognis ἐντιύνη: Homerus in Batrach. τρωγλοδιύοντα.

Anceps κορμύνη.

10. Υπ. γεῦπος, γῦπες, λύπη, ἄλυπος, τανύπυς in Hymnis Homeri.

11. Υρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρος, ὄλυρα, ὄνεγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, συέιγξ, σφύρα malleus, τυρὸς, τυρῶ. Item oxytona habentia antepenultimam lougam, ἰσχυρὸς (etsi πλύτῳ Aristoph. V. 947. corripitur) ὀϊζυρός.

Item Verba in υρω; ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἁλμυρὶς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

12. Υσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, Χυσός.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoristi ancipitem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσεν, ἔχυσα, ἐνέφυσεν, ἤνυσε. δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur, ἐκτανύσεις, ἕλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut, κλύσω.

13. Υτ. ἀδάκρυτος, ἀλίζυτος, ἄζυτος, αὐτὴ, βηρυτὸς, βολυτὸς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μηνυτὴρ, μηνύτωρ, μηνυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβῦτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥύτωρ, σκῦτος.

14. Υφ. ἔνσυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, σῦφος, ῥύφω, τῦφος. Et præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Υχ. Βρυχὴ. ἱεοβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχὴ. Et Composita ab ὀρύττω: ποιχωρῦχος, τυμβωρῦχος. Et verba in υχω: ut βρύχω, ζύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter scripserunt Renatus Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

DE CARMINIBUS

Observationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scansio eadem fere, quæ apud Latinos. Usitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos, Hexametrum, sive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalæphe, nisi Apostropho notetur.

3. Græci versus sæpenumero Cæsura carent.

4. Cæsura, vel saltem species Cæsuræ crebro breves syllabas producit.

5. Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.

6. Sæpe fit Synæresis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus est.

7. Versus ἀκέφαλος, hoc est, cujus initium est indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro spondæo.

8. Versus μύουρος, hoc est postremo pede claudicans, sive circa finem angustus: ut Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam spiritu aspero longa fit.

10. Versus Hypermeter, hoc est syllaba abundans.

Figuræ Prosodiæ breviter comprehensæ.

Synæresis, sive Synecphonesis, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit.

Diæresis Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit.

Tmesis membra vocis compositæ disterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Systole longam corripit.

Diastole, sive Ectasis brevem producit.

Cæsura extendit syllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Licentia Poetica, quæ & nullis legibus constricta est, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem versu & producit, & corripit, sive propter metri necessitatem, sive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

DE

DE GRÆCIS DIALECTIS

Quinque numerantur apud Græcos Dialecti, quæ sunt in usu præcipuo, ut scribit Clemens Alexandrinus lib. 1. Strom. p. 338, Communis, Attica, Jonica, Dorica, Æolica. Sed regio qualibet suas habebat.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon.
G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice, vel Bœotice, αἰνεία Dorice, αἰνείω Poetice,
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνείεα Jon.
V. ὦ αἰνεία Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνεία.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνεία.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æolice, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τοὺς αἰνείας Com. αἰνείεας Ionice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, sed α breve rarius: ut ἱστορία, ἱστορίη: δράω, δράσω, δρήσω: πρήξας, πρήξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut χρύσης, χρύσας: λήψη, λαψῆ: σινομωρίη, σινομωρία.

3. Ubi Dores η servant, ibi Bæoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut, ἥρως, εἵρως: ἁδὺ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.
G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Dorice.
D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Dorice.
A. τὴν μέλισσαν. ἐϋπλοΐην pro εὔπλοιαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλισσα.

D. N. & A. τὰ μελίσσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.

P. N. αἱ μέλισσαι.
G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις, Communiter, μελίσσῃς, μελίσσαισι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice, λόγω Dorice, ſine Jota ſubſcripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.

D. N. & A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.

P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Communiter, λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Communiter, λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quarta

Quarta Declinatio.

Genitivus singularis Poetice assumit ο: ut, ὁ πετεὼς, τοῦ πετεῶ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσ mutando: ut, ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: ζῶς, ζῶες, ζώεσσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & casuum Communis.

Poetice Casib. additur syllaba φι, aut φιν: ut,
ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς βίης, βίηφι, ab βίη.
τῇ ἠωρέῃ, ἠωρέφι, ab ἠωρέα.
τὴν βίην, βίηφι.
ὦ οὐρανία, οὐρανίαφι.
τοῦ πόντου, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδὼν.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος,
τὰ στήθεα, στήθεσφι, a στῆθος.
τοῦ αὐτοῦ, αὐτόφι, ab αὐτός.
Contra in multis fit ἀποκοπὴ: ut, τὸ κρῖ, pro κρίμνον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα: τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina.

Ε Γ Ω.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.

G. ἐ-

G. ἐμοῦ, & μοῦ Communiter, ἐμέο & ἐμεῖο Jonice ἐμέθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν Dorice.
A. ἐμέ, μέ.
D. N. & A. νῶϊ & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice,
G. & D. νῶϊν, νῷν.
P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἁμές Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἁμῶν Dorice, ἀμμων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἧμιν Att. ἡμὶν, ἁμὶν & ἁμῖν Dorice, ἄμμι & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἁμᾶς Dorice, ἄμμε & ἄμμας Æolice.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τύνη Dorice.
G. σοῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dorice.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεῒν Dorice.
A. σὲ Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.
D. N. & A. σφῶϊ & σφώ Communiter, ὔμμε Æolice.
G. & D. σφῶϊν, σφῷν.
P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὑμές Dorice, ὔμμεις Æolice.
G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.
D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Æolice.
A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, εὗ Dorice.
D. οἷ. Apud Soph. σφὶν, ei.
A. ἕ. Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D.N.

D. N. & A. σφωὲ, σφέ.
G. & D. σφωϊν, σφίν.
P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.
G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.
D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.
A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μιν, vel νιν, ipsum, ipsam, Dorica sunt. Item νιν pro αὐτὰς, apud Sophoclem.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῆνος Dorice:

Verba.

Indicat.

Præsens.

S. τύπτω,	τύπτεις.	τύπτει.
Dor. τετύπχω,	τύπτες,	τύπτε.
Æolice τύπτῃς,		τύπτῃ.
sine Jota subscripto.		
D.	τύπτετον,	τύπτετον.
P. τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
Dor. τύπτομες;		τύπτοντι.

Ab ὁρῶ apud Homerum est ὁράας, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάα, pro ἐᾷ, finit: priore α brevi, posteriore longo.

Imperf.

S. ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε:
Poet. τύπτεσκον,	τύπτεσκες,	Jon. τύπτεσκε:
D.	ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον.
Dor. ἐτύπτομες,		Bœot. ἐτύπτοσαν.
		Poet. τύπτεσκον.

Regula Generalis.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut, Τύπ-

Τάττε, pro ἔπαττε: ἄκουσε, pro ἤκουσε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐκχάροντο, κεκχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔπαττες, abjiciendo Augmento, & σκε addendo. Sic Aoristi, ἔπαξας, πάξασκε. ἔπαγες, πάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐκλύσεις, κλύσεσκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵστης, ἵστασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἵστης, στάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S.	τέπαχα,	τέπαχας,	τέπαχε.
D.		τεπάχατον,	τεπάχατον.
P.	τεπάχαμεν,	τεπάχατε,	τεπάχαντι.
			τέπαχαν Chalcidice.

Plusq. perf.

S.	ἐτεπάχειν,	ἐτεπάχεις,	ἐτεπάχει.
Jon.	ἐτεπάχεα,		ἐτεπάχεε.
Att.	ἐτεπάχη,		ἐτεπάχη.

Regula Generalis.

Jonum sunt dissolutiones; contractiones Atticorum: ut, Ποιέω, ποιῶ: ἐβόαον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.		ἐτεπάχειτον,	ἐτεπαχείτην.
P.	ἐτεπάχειμεν,	ἐτεπάχειτε,	ἐτεπάχεισαν.
	Dor. ἐτεπάχειμες.	Att. ἐτεπάχεσεν.	

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Personarum Singularis, & Pluralis numeri: ut,

Συγγεγόνει, τεθρύλλητο, πεποιήκεσαν: a συγγίνομαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Ao-

Aorist. 1.

S.	ἔπαξα,	ἔπαξας,	ἔπαξε.
Poet.	πάξασκον,	πάξασκες,	Jon. πάξασκε.
D.		ἐπάξατον,	ἐπαξάτην.
P.	ἐπάξαμεν,	ἐπάξατε,	ἔπαξαν.
Dor.	ἐπάξαμες.		Bœot. ἐπάξασαν.

Aorist. 2.

S.	ἔπαγον,	ἔπαγες,	ἔπαγε,
Poet.	πάγεσκον,	πάγεσκες, Jon.	πάγεσκε.
D.		ἐπάγετον,	ἐπαγέτην.
P.	ἐπάγομεν,	ἐπάγετε,	ἔπαγον.
Dor.	ἐπάγομες,		Bœot. ἐπάγοσαν.

Futur. 1.

S.	πάξω,	πάξεις,	πάξει.
Dor.	παξῶ,	παξεῖς,	παξεῖ.
		Æol. τάξης,	τάξη.
D.		τάξετον,	τάξετον.
		Dor. ταξεῖτον,	παξεῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor.	παξοῦμες,	παξεῖτε,	παξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, σπερῶ, faciunt ψάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	παγῶ,	παγεῖς,	παγεῖ.
D.		παγεῖτον,	παγεῖτον.
P.	παγοῦμεν,	παγεῖτε,	παγοῦσι.
Dor.	παγοῦμες,		παγοῦντι?

Imperat.

Præsens.

S.	τάττε,	παττέτω.
D.	τάττετον,	παττέτων.
P.	τάττετε,	παττέτωσαν.
		Att. παττόντων.

Præ-

Præter. perf.

S.	τέπαχε,	τεπαχέτω.
D.	τεπάχετον,	τεπαχέτων.
P.	τεπάχετε,	τεπαχέτωσαν.

Aorist. 2.

S.	πάξον,	παξάτω.
D.	πάξατον,	παξάτων.
P.	πάξατε,	παξάτωσαν.
		Att. παξάντων.

Aorist. 2.

S.	πάγε,	παγέτω.
	πάγον, more Syracusanorum.	
D.	πάγετον,	παγέτων.
P.	πάγετε,	παγέτωσαν.
		Att. παγόντων.

Optativ.

Præsens.

S. πάττοιμι,	πάττοις,	πάττοι.
D.	πάττοιτον,	παττοίτην.
P. πάττοιμεν,	πάττοιτε,	πάττοιεν.

Dor. πάττοιμες.

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Euripid. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præter. perf.

S. τεπάχοιμι,	τεπάχοις,	τεπάχοι.
D.	τεπάχοιτον,	τεπαχοίτην.
P. τεπάχοιμεν,	τεπάχοιτε,	τεπάχοιεν.

Dor. τεπάχοιμες.

Ao-

Aorist. 1.

S. τάξαιμι,	τάξαις,	τάξαι.
D.	τάξαιτον,	ταξαίτην.
P. τάξαιμεν,	τάξαιτε,	τάξαιεν.

Dor. τάξαιμες. Job. 18. θηρεύσαισαν. ὀλέσαισαν, ἔλθοισαν: pro θηρεύσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν.

Aorist. 2.

S. τάγοιμι,	τάγοις,	τάγοι.
D.	τάγοιτον,	ταγοίτην.
P. τάγοιμεν,	τάγοιτε,	τάγοιεν.

Dor. τάγοιμες.

εἴποιεν pro εἴποι. Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις, οὓς ἄν τις εἴποιεν.

Futur. 1.

S. τάξοιμι,	τάξοις,	τάξοι.
D.	τάξοις,	ταξοίτην.
P. τάξοιμεν,	τάξοιτε,	τάξοιεν.

Dor. τάξοιμες.

Futur. 2.

S. ταγοῖμι,	ταγοῖς,	ταγοῖ.
D.	ταγοῖτον,	ταγοίτην.
P. ταγοῖμεν,	ταγοῖτε,	ταγοῖεν.

Dor. ταγοῖμες.

Subjunct.

Præsens.

S. ἐὰν τάττω,	τάττῃς.	τάττῃ.
		τάττῃσι Jonice.
D.	ἐὰν τάττητον,	τάττητον.
P. ἐὰν τάττωμεν,	τάττητε,	τάττωσι.

Dor. τάττωμες.

Præ-

Præterit. perf.

S. ἐὰν τετάχω, τετάχῃς, τετάχῃ.
D. ἐὰν τετάχητον, τετάχητον.
P. ἐὰν τετάχωμεν, τετάχητε, τετάχωσι.
Dor. τετάχωμες.

Aorist. 1.

S. ἐὰν τάξω, τάξῃς, τάξῃ.
D. ἐὰν τάξητον, τάξητον.
P. ἐὰν τάξωμεν, τάξητε, τάξωσι.
Dor. τάξωμες.

Aorist. 2.

S. ἐὰν τάγω, τάγῃς, τάγῃ.
Jon. τάγῃσι.
D. ἐὰν τάγητον, τάγητον.
P. ἐὰν τάγωμεν, τάγητε, τάγωσι.
Dor. τάγωμες.

Infinit.

Præsens.

τάττειν Communiter.
τάττεν Dorice.
τάττην Æolice, & Dorice.
ταττέμεναι, Attice, & Dorice.
ταττέμεν Jonice.
βοᾶν Communiter, βοαῖς Æolice. χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀσχαλάαν, ultima longa, pro ἀσχαλᾶν.

Præterit. perf.

τεταχέναι.
τεταχέμεναι.
τεταχέμεν.

Ao-

Aorist. 1.

πῆξαι.

Aorist. 2.

παγεῖν.
παγέν.
παγέμεναι.
παγέμεν.
παγέειν, dissolutione τοῦ παγεῖν Jonica.

Futur. 1.
πήξειν, variatur ut præsens.

Futur. 2.
παγεῖν, variatur ut Aorist. 2.
Dissolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibusdam reliquarum διαθέσεων: ut,
λειανῶ, λειανέω. Iliad. 15. V. 261.
μιξυεῖ, μιξυέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως δ'αγ.
ἀγγελοῦσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτυνοῦσι, ἀρτυνέουσι. Odyss. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακείνωσι, διακεινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι. Ibidem.
πλωοῦσα, πλωέουσα. Odyss. 6.

Passivum.

Indicat.

Præsens.

S. πίπτομαι,	πίπτῃ,	πίπτεται.
Jon. πίπτεαι,	Attice πίπτει.	
D. ταπτόμεθον,	πίπτεσθον,	πίπτεσθον.
P. πιπτόμεθα,	πίπτεσθε,	τάπτονται.
Dor. & Jon.	ταπτόμεσθα,	

Imperf.

S. ἐπαττόμην, ἐπάττου, ἐπάττετο.
Jon. ἐπάττεο.
Dor. ἐπάττευ.
D. ἐπαττόμεθον, ἐπάττεσθον, ἐπαττέσθην.
P. ἐπαττόμεθα, ἐπάττεσθε, ἐπάττοντο.
Dorice, & Jonice, ἐπαττόμεσθα.

Ου mutatur Dorice in
1. ω., extra Crasin: ut, μοῦσα, μῶσα, βουκόλος, βωκόλος.
2. ευ, in Crasi: ut. Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένευς: ποιέονται, οῦνται, ποιεῦνται: ποιέουσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισεῦμαι.
3. οι., in Participiis fœmininis Barytonorum Præsentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαι, τέταξαι, τέτακται.
D. τετάγμεθον, τέταχθον, τέταχθον.
P. τετάγμεθα, τέταχθε, τεταγμένοι εἰσί.
Dor. τετάγμεσθα. Jon. τετάχαται.
φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

Plusq. perf.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, τεταγμένοι ἦσαν.
Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aorist. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης. ἐτάχθη.
D ἐτάχθητον, ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες. Bœot. ἐτάχθεν.

ἐκεῖν-

ἐκείνθlw, & ἐκλίνθlw Poetica sunt, pro ἐκείθlw, & ἐκλίθlw. a κείνομαι, & κλίνομαι.

Aorist. 2.

S.	ἐπάγlw,	ἐπάγης,	ἐπάγη.
D.		ἐπάγητον,	ἐπαγήτlw.
P.	ἐπάγημϑ,	ἐπάγητε,	ἐπάγησαν.

Dor. ἐπάγημες. Bœot. ἔπαγεν.

Futur. 1.

S.	παχθήσομαι,	παχθήσῃ,	παχθήσεται.
	Jon. παχθήσεαι.		
	Att. παχθήσει.		
D.	παχθησόμεθον,	παχθήσεσθον,	παχθήσεσθον.
P.	παχθησόμεθα,	παχθήσεσθε,	παχθήσονται.

Dor. παχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S.	παγήσομαι,	παγήσῃ,	παγήσεται.
	Jon. παγήσεαι.		
	Att. παγήσει.		
D.	παγησόμεσθον,	παγήσεσθον,	παγήσεσθον.
P.	παγησόμεσθα,	παγήσεσθε,	παγήσονται.

Dor. παγησόμεσθα.

Paulo post Futur.

S.	τεπάξομαι,	τεπάξῃ.	τεπάξεται.
	Jon. τεπάξεαι.		
	Att. τεπάξει.		
D.	τεπαξόμεσθον,	τεπάξεσθον,	τεπάξεσθον.
P.	τεπαξόμεσθα,	τεπάξεσθε,	τεπάξονται.

Dor. τεπαξόμεσθα.

Imperat.

Præsens.

S.	τάττου,	ταττέσθω.
	Jon. τάττεο.	
	Dor. τάττευ.	
D.	τάττεσθον,	ταττέσθων:
P.	τάττεσθε,	ταττέσθωσαν.
		Att. ταττέσθων.

στεφανούσθων, coronentur: Synes. περὶ δώρου.

Præterit. perf.

S.	τέταξο,	τετάχθω.
D.	τέταχθον,	τετάχθων.
P.	τέταχθε,	τετάχθωσαν.

Aorist. 1.

S.	τάχθητι,	ταχθήτω:
D.	τάχθητον,	ταχθήτων.
P.	τάχθητε,	ταχθήτωσαν.

Aorist. 2.

S.	τάγηθι,	ταγήτω.
D.	τάγητον,	ταγήτων.
P.	τάγητε,	ταγήτωσαν.

Optativ.

Præsens.

S. ταττοίμην,	τάττοιο,	τάττοιτο.
D. ταττοίμεθον,	τάττοισθε,	ταττοίσθην.
P. ταττοίμεθα,	τάττοισθε,	τάττοιντο.
Dor. ταττοίμεσθα,		Poet. ταττοίατο.

Præter. perf.

S. τεταγμένος	εἴην, εἴης,	εἴη:
D. τεταγμένω	εἴητον,	εἰήτην.
P. τεταγμένοι	εἴημεν, εἴητε,	εἴησαν.

Aorist. 1.

S. ταχθείην,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.	ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P. ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν.
Dor. ταχθείημες.		
Syncope, ταχθεῖμεν.	ταχθεῖτε,	ταχθεῖεν:

Aorist. 2.

S. ταγείην,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτην.
P. ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.
Dor. ταγείημες.		
Syncope, ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖεν.

Futur. 1.

S. ταχθησοίμην,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθην.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.
Dor. ταχθησοίμεσθα.		Poet. ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S. ταγησοίμην,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο:
D. ταγησοίμεσθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθην;
P. ταγησοίμεσθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.
Dor. ταγησοίμεσθα.		Poet. ταγησοίατο.

Pauló post Futur.

S. τεταξοίμην,	τετάξοιο,	τετάξοιτο.
D. τεταξοίμεσθον,	τετάξοισθον,	τεταξοίσθην.
P. τεταξοίμεσθα,	τετάξοισθε,	τετάξοιντο.
Dor. τεταξοίμεσθα.		Poet. τεταξοίατο,

Subjunct.

Præsens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.
Jon. τάττηαι.
D. ἐὰν ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.
P. ἐὰν ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.
Dor. ταττώμεσθα.

Præter. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ,
D. ἐὰν τεταγμένω ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aorist. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ, ταχθῇς, ταχθῇ.
D. ἐὰν ταχθῆτον, ταχθῆτον,
S. ἐὰν ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.
Dor. ταχθῶμες.

Aorist. 2.

S. ἐὰν ταγῶ, ταγῇς. ταγῇ.
D. ἐὰν ταγῆτον, ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.
Dor. ταγῶμες.

Infinit.

Præsens.

τάττεσθαι.
Præterit. τετάχθαι.
Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.
Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.
Fut. 2. ταγήσεσθαι.
Paul. post Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέταγα,	τέταγας,	τέταγε.
D.	τετάγατον,	τετάγατον.
P. τετάγαμεν;	τετάγατε,	τετάγασι.
Dor. τετάγαμες.		

Plusq. perf.

S. ἐτετάγειν,	ἐτετάγεις,	ἐτετάγει:
Jon. ἐτετάγεα,		ἐτετάγει.
Att. ἐτετάγη,		ἐτετάγη.

Sic εἴδω, εἴδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεε, ᾔδη.

D.	ἐτετάγειτον,	ἐτεταγείτην.
P. ἐτετάγειμεν,	ἐτετάγειτε,	ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγειμες,		

Aorist. 1.

S. ἐταξάμην,	ἐτάξω,	ἐτάξατο:
	Jon. ἐτάξαο.	μνησάσκετο:

pro ἐμνήσατο: Iliad. 11. V. 565.

D. ἐταξάμεθον,	ἐτάξασθον,	ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα,	ἐτάξασθε,	ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα.		

Aorist. 2.

S. ἐταγόμην,	ἐτάγου,	ἐτάγετο.
	Jon. ἐτάγεο.	
	Dor. ἐτάγευ,	
D. ἐταγόμεθον,	ἐτάγεσθον,	ἐταγέσθην.

P. ἐταγόμεθα; ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξῃ, τάξεται;
Dor. ταξοῦμαι, &c. Ion. τάξεαι;
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγοῦμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Ion. ταγέεαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγούμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγούμεθα, ταγεῖσθε, ταγοῦνται.
Dor. ταγούμεσθα.

Imperat.

Præterit.

S. τέταγε, τεταγέτω.
D. τετάγετον, τεταγέτων.
P. τετάγετε, τεταγέτωσαν.

Aorist. 1.

S. τάξαι. ταξάσθω.
D. τάξασθον, ταξάσθων.
P. τάξασθε, ταξάσθωσαν.
Att. ταξάσθων.

Aorist. 2.

S. ταγοῦ, ταγέσθω.
D. τάγεσθον, ταγέσθων.
P. τάγεσθε, ταγέσθωσαν.
Att. ταγέσθων.

Opta-

Optativ.

Præterit.

S. τετάγοιμι,	τετάγοις,	τετάγοι.
D.	τετάγοιτον,	τεταγοίτην.
P. τετάγοιμεν,	τετάγοιτε,	τετάγοιεν.

Aorist. 1.

S. ταξαίμην,	τάξαιο,	τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον,	τάξαισθον,	ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιντο.
Dor. ταξαίμεσθα.	Poet.	ταξαίατο.

Aorist. 2.

S. ταγοίμην,	τάγοιο,	τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιντο.
Dor. ταγοίμεσθα.	Poet.	ταγοίατο.

Futur. 1.

S. ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.
Dor. ταξοίμεσθα.	Poet.	ταξοίατο.

Futur. 2.

S. ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	ταγοῖσθε,	ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα.	Poet.	ταγοίατο.

Subjunct.

Præterit.

S. ἐὰν τετάγω,	τετάγῃς,	τετάγῃ.
D.	ἐὰν τετάγητον,	τετάγητον.

P. ἐὰν

P. ἐὰν τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aorist. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ἐὰν ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα.

Aorist. 2.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ἐὰν ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ἐὰν ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τεταγέναι Commun. τεταγέμεναι Att. & Dor. τεταγέμεν Ionice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγεῖσθαι.

Substantivum εἰμὶ.

Indicat.

Præsens.

S. εἰμὶ, εἷς, καὶ εἶ, ἐστὶ.
Dor. ἐμμὶ. Com. ἔῃ, ab ἔομαι. Dor. ἐντί.
Att. ἔει.

Dor.

Dor. ἐσσί.
D. ἐστὸν. ἐστόν.
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Dor. εἰμὲν, Jon. ἔασι.
& εἰμές. Dor: ἐντί.

Imperf.

S. ἦν, ἦς, ἦ,
Jon. ἔα. Æol. ἦσθα, ἦν.
ἦα, Dor. ἦς.
Poet. ἔην.
Att. ἦ, ἤην.
Poet. ἔην, ἦεν.
ἔον.
ἔσκον, ἔσκε.
D. ἦτον, ἤτην.
ἦστον, ἤστην.
ἔστον, ἔστην.
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Dor. ἦμες, ἔσαν.
ἦν. ἦν ἄρα
κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate apud Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος.

Futur. 1.

S. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται.
Jon. ἔσεαι, Sync. ἔσαι.
Dor. ἐσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται, &c.

Imperat.

Præſens.

S. ἔσο, ἔστω.
ἴσθι, ἤτω,
D. ἔστον, ἔστων.
P. ἔστε, ἔστωσαν,
ἔστων.

Optat.

Optat.

Præsens.

S.	εἴην,	εἴης,	εἴη.
		Poet.	ἔοι.
D.		εἴητον,	εἰήτην;
P.	εἴημεν,	εἴητε.	εἴησαν.
Sync.	εἶμεν,	εἶτε.	εἶεν.

Futur. 1.

S.	ἐσοίμην.	ἔσοιο,	ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

S.	ἐὰν ὦ,	ᾖς,	ᾖ:
	ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ.
		ᾖσθα.	
D.		ἐὰν ἦτον,	ἦτον:
P.	ἐὰν ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
			ἔωσι.

Infinit.

Præsens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice; & Dorice, ἐμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὤν, & ἐών.

Ob-

Observationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ: ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σιλαγῶ, σιλαγίζω.

2. Attice σ omittitur, sicut Jonice additur: ut, παγήλαυτος, pro παγήλαυστος: ὀκτίμενος, pro ὀκτισμένος: Θεόσδωρος & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρος & Θεόδοτος.

3. ο in ω Attice: ut, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα: πράσσω, πράττω.

5. Z. Dorice in σδ solvitur: ut, συείζω, συείσδω.

6. Futura in σω, a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω sæpe in α mutant: ut, πρῶτος, πρᾶτος: ἐποίησω, ἐποίησα, ab ἐποιησάμην. Hinc credo ω pronunciatum fuisse per α obscurum, sicut Hebræorum Camez.

8. Dorica sunt, δνόφος, pro γνόφος: Σωκράτυ, pro Σωκράτυς: μῆον pro μεῖον.

9. Tenues Jonice pro aspiratis ponuntur: ut, χιτὼν, κιτὼν: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς At. ἐνθέντα, pro ἐνταῦθα.

10. Æoles quoque fugiunt Aspirationem: ut, ἔτος, pro ἔτος: ἀπῆκε, pro ἀφῆκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur, ut, ἑλένην, Fελένην. Sic, Fανὴρ, pro ἀνὴρ.

11. Æoles præponunt, aut anteponunt, aut geminant Consonantes: ut. ῥαδινὸς, βραδινὸς: χαλυβικὸς, χαλυβδικὸς: ὄχος, ὄγχος: ἄμαθος, σύγκοπῇ ἄμος, Æolice ἄμμος. Sic ἀχιλεὺς, quia ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐποίησε, dolorem Trojanis dedit: Æolice Ἀχιλλεὺς. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro τάλας, & τύψας, dicitur Æolice τάλαις, & τύψαις.

13. Æo-

13. Æolice Πειλεὺς, pro Πηλεὺς:

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, *ἵππος*, *ἵππορ*: *οὗτος*, *οὗτορ*: *μάρτυς*, *μάρτυρ*. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis apud Homerum, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur: Item in toto Eustathio. *Καὶ τόδε μὲν, βαρέαις ὀδιώνῃσι πεπαρμένος ἦτορ, ἐξ ἀλόχοιο μόρου, ξυνέγραψα πολυπλανὲς ἔργον. Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλου φίλος υἱὲ θεοῖο, δόξα κλέος τ' εἰς αἰῶνας περικυδὲς ἅπαντας.*

GRÆCORUM MENSIUM DISTRIBUTIO

Secundum Gazam.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών.	4. πυανεψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5. μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδεών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ανθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μουνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12. σκιῤῥοφοριών.	

His Græcis Mensibus Latini respondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Augustus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Distributio Scaligeri omnium probatissima est, quippe confirmata duabus marmoreis Inscriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in suo Itiner. Græciæ relatis.

Athe-

Athenienses enim a Solstitio æstivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipue cursu Lunæ.

ἀνθεστηριὼν magis videtur fuisse Martius: ut doctissimus, & diligentissimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarchi docet.

Mensis Divisio.

Mensis dividitur in tres Decadas. Prima dicitur ἱσταμένου, sive ἀρχομένου μηνὸς, instantis, vel ineuntis Mensis: altera μεσοῦντος, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, seu δεκάτῃ, medii, vel supra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, desinentis, exeuntis.

Primus dies Mensis dicitur Νουμηνία, Novilunium: quia Luna mensem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἔνη, καὶ νέα, Vetus & novus: quia inter elapsum, & proxime sequentem mensem intercederet.

Exemplum dierum Mensis.

1	Dies	Calendæ	Νουμηνία]	
2		IIII.	δευτέρα]	
3		III.	τρίτη]	
4		Prid. Non.	τετάρτη]	
5		Nonæ.	πέμπτη]	
6		VIII	ἕκτη]	ἱσταμένου, vel
7		VII	ἑβδόμη]	ἀρχομένου
8		VI	ὀγδόη]	
9		V	ἐννάτη]	
10		IIII	δεκάτη]	
11		III	πρώτη]	
12		Pridie Id.	δευτέρα]	
13		Idus.	τρίτη]	
14		XVIII	τετάρτη]	
15		XVII	πέμπτη]	

16	XVI	ἕκτη]	ἐπὶ δέκα.
17	XV	ἑβδόμη]	
18	VIIII	ὀγδόη]	
19	XIII	ἐννάτη]	
20	XII	εἰκὰς]	
21	XI	δεκάτη φθίνοντος.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, seu μετὰ εἰκάδα, & sic deinceps

22	X	ἐννάτη]	
23	IX	ὀγδόη]	
24	VIII	ἑβδόμη]	
25	VII	ἕκτη]	
26	VI	πέμπτη]	φθίνοντος.
27	V	τετάρτη]	
28	IIII	τρίτη]	
29	III	δευτέρα]	
30	Pridie Cal. ἕνη καὶ νέα, τριακάς.		

Quando mensis erit 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur, ἐννάτη φθίνοντος. Quando plurium quam triginta, post δεκάδα ἑνδεκάτη addebatur.

Usus apud Auctores.

ἑβδόμη ἱσαμένου, Septimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος, ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἱσαμένου. Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii: Demosth. περὶ στεφ.

ἐπὶ ἄρχοντος Μνησιφίλου, ἑκατομβαιῶνος ἕνη καὶ νέα: Mnesiphilo Prætore, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in designandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus:

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. usque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odysseæ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

2. Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatum, ab α usque ad ι denarium numerum: hac nota ϛ (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϙ, quæ ἡ κόππα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ usque ad finem, pro nonagenario addita hac nota ϡ, quæ ἡ χαρακτῆρα nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula Toni acuti subscribitur, vel, ut quidam volunt, supra inscribitur: prima classis millenariorum Monadas, secunda Decadas, tertia Centurias significat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem significat.
Π πέντε.
Δ δέκα.
H ἑκατόν.
X χίλια.
M μύρια.

Hæ omnes, præter Π usque ad numerum quaternarium sive per se, sive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, H, X, M, Literæ Π inclusa significant.

Major numerus in Compositione minorem præcedit, & in secundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.

12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ις	ΔΠI.
17	ιζ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.
19	ιθ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λα	ΔΔΔI.
32	λβ	ΔΔΔII.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔI.
42	μβ	ΔΔΔΔII.
50	ν	|Δ̄|.
51	να	|Δ̄| I.
52	νβ	|Δ̄| II.
60	ξ	|Δ̄| Δ.
70	ο	|Δ̄| ΔΔ.
80	π	|Δ̄| ΔΔΔ.
90	ϙ	|Δ̄| ΔΔΔΔ.
100	ρ	H.
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	|H̄|.
600	χ	|H̄| H.
700	ψ	|H̄| HH.
800	ω	|H̄| HHH.
900	ϡ	|H̄| HHHH.
1000	α vel ά	X.
2000	͵β	XX.
3000	͵γ	XXX.
4000	͵δ	XXXX.
5000	͵ε	|X̄|.
6000	͵ς	|X̄| X.

7000	͵ζ	I͞XI XX.
8000	͵η	I͞XI XXX.
9000	͵θ	I͞XI XXXX.
10000	͵ι	M. &c.

Postremo notandum. δ′ quatuor significat, ͵δ quatuor millia, δ″ quartam partem. Sicut Cos. signiucat 1. Consulem, Coss. 2. Consules, Imppp. 3. Imperatores: ita ξ′ ξ′, sexagesimas. Ea geminatio affert pluralem numerum. ξ′ ξ′ ϛ̃, sexagesimæ sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

ΠΑ'τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Α'γιαϑήτω τὸ ὄνομά σου. Ε'λϑέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηϑήτω τὸ ϑέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Α'μήν.

Α'σπασμὸς τοῦ Α'γγέλου πρὸς τὴν Α'γιωτάτην

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ι'ησοῦς. Α'γία Μαρία Μήτερ Θεοῦ, πρόσευχε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ϑανάτου ἡμῶν. Α'μήν.

Σύμβολον τῶν Α'γίων Α'ποστόλων.

ΠΙστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ι'ησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφϑέντα ἐκ Πνεύματος Α'γίου, γεννηϑέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρϑένου.

Παϑόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωϑέντα, ϑανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελϑόντα εἰς Α'δην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Α'νελϑόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καϑεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ο'ϑεν μέλλει ἔρχεσϑαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Α'γιον.

Α'γίαν Ε'κκλησίαν Καϑολικὴν, Α'γίων κοινωνίαν.

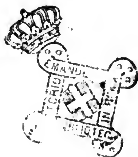
Εἰς

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

ΜΑΡΙ'ΑΝ.

Χαῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόρεισοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπεροείαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαεία.



ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστήν.

Μηκέτι Κεκροπίη μεγάλ᾽ εὔχεο· οὐ θέμις ἐστὶν
  Ἠελίου τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρεσίου ῥήτρῃ βροτὸν ἄλλον ἐείζειν,
  Ὅς ποτε ἀρτιτόκοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντὴν Ἀτθὶς ἔνεικε νεόκτυπον· ἀλλὰ Σοφιστῶν
  Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μὲν· ἀλλά μιν ἔχε μόρῳ φθόνος. οὐκέτ᾽ Ἀθῆναι.
  Κύδιμοι· ὦ ᾽εότης, φεύγετε Κεκροπίην.

